

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-155-04

Druk nr 3333
Warszawa, 30 września 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zmianie ustawy o cudzoziemcach i ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw wraz z projektami aktów wykonawczych.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji.

Z szacunkiem

(-) Marek Belka

U S T A W A

z dnia.....

o zmianie ustawy o cudzoziemcach i ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
 - „2) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego i innych państw, które nie należą do Unii Europejskiej, ale na podstawie umów zawartych z Unią Europejską korzystają ze swobody przepływu osób oraz członków ich rodzin, w zakresie uregulowanym w ustawie z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180, z 2003 r. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808);”;
- 2) w art. 4 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
 - „6) zezwolenie na pracę – zezwolenie na pracę wydawane na podstawie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001);”;
- 3) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
 - „1. Organ wydający decyzję lub postanowienie w postępowaniu prowadzonym na podstawie przepisów ustawy może odstąpić od uzasadnienia, w całości lub w części, jeżeli wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, z zastrzeżeniem ust. 2.”;
- 4) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Jeżeli terytorialny zasięg działania oddziałów Straży Granicznej nie obejmuje części terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zadania określone w art. 8, art. 62 ust. 5 i 7, art. 71b ust. 4 i 6, wykonuje na tej części terytorium Komendant Główny Straży Granicznej.”;

5) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Cudzoziemca ubiegającego się o wydanie lub przedłużenie wizy, udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Wspólnot Europejskich, zwanego dalej „zezwoleniem na pobyt rezydenta długoterminowego WE”, należy pouczyć w języku dla niego zrozumiałym o zasadach i trybie postępowania oraz o przysługujących mu prawach i ciążących na nim obowiązkach.”;

6) w art. 15 w ust. 3 w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) umów o małym ruchu granicznym lub umów, które określają warunki przekraczania granicy w przejściach na szlakach turystycznych przecinających granicę.”;

7) po art. 15 dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Art. 15a. 1. Cudzoziemcy będący członkami załóg statków morskich, przyplływających do polskich portów morskich, przekraczający granicę w celu zejścia na ląd i pobytu w granicach miasta portowego, posiadający ważny dokument podróży oraz przepustkę wydaną przez komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej, są zwolnieni z obowiązku posiadania wiz.

2. Przepustkę wydaje, odmawia jej wydania lub unieważnienia komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej.

3. Przepustkę wydaje się cudzoziemcowi, o którym mowa w ust. 1, na wniosek złożony przez armatora lub kapitana

statku morskiego, albo upoważnionego agenta występującego w jego imieniu.

4. Do wniosku o wydanie przepustki dołącza się listę członków załogi statku morskiego określoną w załączniku do Konwencji o Ułatwieniu Międzynarodowego Obrotu Morskiego (IMO FAL) sporządzonej w Londynie dnia 9 kwietnia 1965 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 30, poz. 236, z 1972 r. Nr 27, poz. 199 oraz z 2003 r. Nr 131, poz. 1200).
5. W przepustce zamieszcza się:
 - 1) imię (imiona) i nazwisko członka załogi statku morskiego;
 - 2) nazwę i numer dokumentu podróży, którym legitymuje się członek załogi statku morskiego;
 - 3) nazwę statku morskiego;
 - 4) nazwę portu (stoczni, przystani);
 - 5) datę wystawienia przepustki oraz okres jej ważności;
 - 6) odcisk stempla kontrolerskiego i podpis wystawiającego przepustkę;
 - 7) informację, że przepustka jest ważna tylko z dokumentem podróży i upoważnia jej posiadacza do przebywania w obrębie miasta portowego.
6. Przepustka jest wydawana na okres postoju statku morskiego w porcie wskazanym we wniosku o wydanie przepustki, nie dłużej niż na okres 15 dni.
7. W przypadku nieprzewidzianego przedłużenia się okresu postoju statku morskiego, komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej może, na wniosek armatora lub kapitana statku morskiego albo upoważnionego agenta występującego w jego imieniu, przedłu-

żyć ważność przepustki na okres wskazany we wniosku o przedłużenie przepustki, nie dłużej niż na okres kolejnych 15 dni.

8. Cudzoziemcowi, o którym mowa w ust. 1, odmawia się wydania przepustki, jeżeli zachodzi wobec niego którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2 i 4-7.
9. Cudzoziemcowi, który został zatrzymany poza granicami miasta portowego, lub po upływie okresu, na który została wydana przepustka, albo wobec którego zaistniały okoliczności, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 4-6, unieważnia się przepustkę.
10. Do odmowy wydania przepustki i jej unieważnienia mają odpowiednio zastosowanie przepisy art. 23.
11. Wydanie oraz unieważnienie przepustki rejestruje się w ewidencji prowadzonej przez komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej.
12. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy wniosków o wydanie lub przedłużenie przepustki oraz wzór przepustki, uwzględniając dane, o których mowa w ust. 5.”;

8) w art. 26:

a) w pkt 3 lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) realizacji zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;”;

b) w pkt 4 lit. m otrzymuje brzmienie:

„m) o którym mowa w art. 44 ust. 3, art. 61 ust. 3 lub art. 71a ust. 3;”;

9) art. 30 otrzymuje brzmienie:

- „Art. 30. Wizę wjazdową w celu realizacji zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wydaje się cudzoziemcowi, który uzyskał zezwolenie przed przekroczeniem granicy.”;
- 10) w art. 31 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Wiza pobytowa długoterminowa może być wydana w celu wjazdu i pobytu, o którym mowa w art. 26 pkt 4 lit. b i d-j, jeżeli okoliczności tego pobytu wymagają, aby trwał on dłużej niż 3 miesiące.”;
- 11) w art. 33:
- a) w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
- „5) zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że cudzoziemiec jest ofiarą handlu ludźmi w rozumieniu Decyzji Ramowej Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi (Dz.Urz. WE L 203 z 1.08.2002), potwierdzone przez organ właściwy do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi.”;
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Wizę, o której mowa w ust. 1 pkt 5, wydaje się na okres pobytu niezbędny do podjęcia przez cudzoziemca decyzji o współpracy z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi, nie dłuższy jednak niż 2 miesiące.”;
- 12) w art. 45 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
- „1a. Wniosek o wydanie lub przedłużenie wizy składa się na formularzu.”;
- 13) w art. 46:
- a) w ust. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) konsul;”;
- b) po ust. 7 dodaje się ust. 7a i 7b w brzmieniu:

„7a. Przed wydaniem wizy organ właściwy do jej wydania może zwrócić się do Komendanta Głównego Straży Granicznej, a w razie potrzeby także do innych organów, z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 42 pkt 1-4, 6 i 7.

7b. Organy, o których mowa w ust. 7a, są obowiązane, w terminie 10 dni od dnia otrzymania wniosku, przekazać informacje, czy wobec cudzoziemca zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 42 pkt 1-4, 6 i 7.”;

14) w art. 47 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemcowi, który wykaze, że istnieją wyjątkowe i pilne przyczyny, w szczególności humanitarne, zawodowe lub ważny interes Rzeczypospolitej Polskiej, wymagające jego wjazdu i pobytu na jej terytorium lub przejazdu przez to terytorium oraz że z powodów niezależnych od niego i nieprzewidywalnych nie mógł uzyskać wizy od konsula, wizę tranzytową lub wizę pobytową w celu, o którym mowa w art. 26 pkt 4 lit. b-f oraz i, może wydać komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej.”;

15) w art. 48 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) dane cudzoziemca znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, z wyjątkiem wizy wydanej na podstawie art. 33;”;

16) art. 53 i 54 otrzymują brzmienie:

„Art. 53. 1. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udziela się cudzoziemcowi, który:

- 1) posiada przyrzeczenie lub przedłużenie przyrzeczenia wydania zezwolenia na pracę albo pisemne oświadczenie pracodawcy o zamiarze powierzenia cudzoziemcowi wykonywania pracy, jeżeli zezwolenie na pracę nie jest wymagane;

- 2) prowadzi działalność gospodarczą na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej, korzystną dla gospodarki narodowej, a w szczególności przyczyniającą się do wzrostu inwestycji, transferu technologii, wprowadzania korzystnych innowacji lub tworzenia nowych miejsc pracy;
- 3) zamierza jako osoba o uznanym dorobku artystycznym kontynuować twórczość na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) bierze udział w szkoleniach i stażach zawodowych realizowanych w ramach programów Unii Europejskiej;
- 5) zamierza jako członek rodziny zamieszkiwać wspólnie z pracownikiem migrującym, o którym mowa w Europejskiej Karcie Społecznej, sporządzonej w Turynie dnia 18 października 1961 r. (Dz. U. z 1999 r. Nr 8, poz. 67);
- 6) jest małżonkiem obywatela polskiego;
- 7) jako członek rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 54, przybywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przebywa na tym terytorium w celu połączenia z rodziną;
- 8) jest małoletnim dzieckiem cudzoziemca urodzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przebywającym na tym terytorium bez opieki;
- 9) jest małżonkiem lub pełnoletnim dzieckiem cudzoziemca, o którym mowa w art. 54, i przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej przez okres 5 lat na podstawie zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonych w związku z okolicznościami, o których mowa w pkt 7;

- 10) jest małoletnim dzieckiem cudzoziemca, posiadającego zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, urodzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 11) posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, oraz zamierza wykonywać pracę lub prowadzić działalność gospodarczą na podstawie przepisów obowiązujących w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej, podjąć lub kontynuować studia lub szkolenie zawodowe lub wykaże, że zachodzą inne okoliczności uzasadniające jego zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 12) jest członkiem rodziny cudzoziemca, o którym mowa w pkt 11, z którym przebywał na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, towarzyszącym mu lub chcącym się z nim połączyć;
- 13) jest ofiarą handlu ludźmi w rozumieniu Decyzji Ramowej Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi i spełnia łącznie następujące warunki:
 - a) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) podjął współpracę z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi,
 - c) zerwał kontakty z osobami podejrzanymi o popełnienie czynów zabronionych związanych z handlem ludźmi

– jeżeli okoliczność, która jest podstawą ubiegania się o to zezwolenie, uzasadnia jego zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące.

2. Za członka rodziny cudzoziemca, o którym mowa w ust. 1 pkt 11 i art. 54, z zastrzeżeniem ust. 3, uważa się:
 - 1) osobę pozostającą z nim w związku małżeńskim uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) małoletniego stanu wolnego, nad którym sprawuje faktycznie władzę rodzicielską, pozostającego na jego utrzymaniu, będącego:
 - a) dzieckiem tego cudzoziemca i osoby pozostającej z nim w związku małżeńskim uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej, w tym także dzieckiem przysposobionym,
 - b) dzieckiem tego cudzoziemca, w tym także dzieckiem przysposobionym;
 - c) dzieckiem osoby, o której mowa w pkt 1, w tym także dzieckiem przysposobionym, nad którym sprawuje ona faktycznie władzę rodzicielską i pozostającym na jej utrzymaniu.
3. Za członka rodziny małoletniego cudzoziemca posiadającego status uchodźcy, przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki, uważa się także wstępnego w linii prostej.
4. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, wykonujący lub zamierzający wykonywać pracę w utworzonej przez siebie spółce komandytowej, spółce komandytowo-akcyjnej, spółce z ograniczoną odpowiedzialnością lub spółce akcyjnej albo w takiej spółce, do której przystąpił lub objął bądź nabył jej udziały lub akcje, jest obowiązany wykazać, że działalność tej spółki spełnia warunki określone w ust. 1 pkt 2.
5. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony można udzielić cudzoziemcowi, który:

- 1) zamierza podjąć lub kontynuować studia lub szkolenie zawodowe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) wykaże, że zachodzą inne, niż określone w pkt 1 i ust. 1, okoliczności uzasadniające jego zamieszkiwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres dłuższy niż 3 miesiące.
6. Cudzoziemiec jest obowiązany potwierdzić zamiar podjęcia lub kontynuowania studiów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zaświadczeniem jednostki prowadzącej studia o przyjęciu na studia.
7. Cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 7, 9, 11 i 12 oraz ust. 5, jest obowiązany posiadać:
- 1) stabilne i regularne źródło dochodu wystarczającego do pokrycia kosztów utrzymania i leczenia siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu;
 - 2) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym zamierza przebywać.
8. Warunek, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, jest spełniony także wtedy, gdy koszty utrzymania i leczenia cudzoziemca pokrywa członek rodziny obowiązany do jego utrzymania, który zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i ma możliwość wywiązania się z tego obowiązku.
9. Źródło dochodu, o którym mowa w ust. 7 pkt 1, uważa się za wystarczające, gdy jego wysokość przypadająca na każdego członka rodziny pozostającego na utrzymaniu cudzoziemca lub na cudzoziemca, gdy jest osobą samotną, przekracza wysokość dochodu, od której przyznaje się świadczenia pie-

nieżne z pomocy społecznej na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593 i Nr 99, poz. 1001).

Art. 54. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, udziela się cudzoziemcowi, który jest członkiem rodziny cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- 1) na podstawie zezwolenia na osiedlenie się;
- 2) na podstawie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
- 3) posiadającego status uchodźcy;
- 4) co najmniej 2 lata na podstawie zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony, w tym bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony dla członka rodziny – na podstawie zezwolenia wydanego na okres pobytu nie krótszy niż rok.”;

17) w art. 55 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ prowadzący postępowanie o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi będącemu małżonkiem obywatela polskiego lub małżonkiem cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 54, ustala, czy związek małżeński nie został zawarty w celu obejścia przez cudzoziemca przepisów o udzielaniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli okoliczności sprawy wskazują, że:

- 1) jedno z małżonków przyjęło korzyść majątkową w zamian za wyrażenie zgody na zawarcie małżeństwa, o ile nie wynika to ze zwyczaju ugruntowanego w danym państwie lub grupie społecznej;

- 2) małżonkowie nie wypełniają prawnych obowiązków wynikających z zawarcia małżeństwa;
- 3) małżonkowie nie zamieszkują wspólnie;
- 4) małżonkowie nie spotkali się nigdy przed zawarciem małżeństwa;
- 5) małżonkowie nie mówią językiem zrozumiałym dla obojga;
- 6) małżonkowie nie są zgodni co do dotyczących ich danych osobowych i innych istotnych okoliczności, które ich dotyczą;
- 7) jedno z małżonków lub oboje małżonkowie w przeszłości zawierali już małżeństwa dla pozorów.”;

18) w art. 56 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udziela się:

- 1) cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, na okres do dnia, do którego udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi, do którego zamierza przybyć lub przybył w celu połączenia z rodziną, a jeżeli cudzoziemiec ten posiada zezwolenie na osiedlenie się, zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej – na okres 2 lat;
- 2) małoletniemu, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 10, na okres do dnia, do którego udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony jego przedstawicielowi ustawowemu;
- 3) członkowi rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 11, na okres do dnia, do którego udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony temu cudzoziemcowi;
- 4) cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13, na okres 6 miesięcy;
- 5) cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 5 pkt 1, na okres do roku.”;

19) art. 57 otrzymuje brzmienie:

„Art. 57. 1. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli:

- 1) nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 53;
- 2) jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;
- 3) okoliczności sprawy wskazują, że cel wjazdu lub pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest lub będzie inny niż deklarowany;
- 4) podstawą ubiegania się o zezwolenie jest zawarcie związku małżeńskiego z obywatelem polskim lub cudzoziemcem zamieszkującym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o którym mowa w art. 54, a związek małżeński został zawarty w celu obejścia przepisów o udzielaniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony;
- 5) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej;
- 6) w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony:
 - a) złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,
 - b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał;
- 7) stwierdzono u niego chorobę lub zakażenie, podlegające obowiązkowemu leczeniu na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o chorobach zakaźnych i zaka-

zeniach (Dz. U. Nr 126, poz. 1384, z 2003 r. Nr 45, poz. 391 i Nr 199, poz. 1938 oraz z 2004 r. Nr 95, poz. 969 i Nr 173, poz. 1808), lub istnieje podejrzenie takiej choroby lub zakażenia, a cudzoziemiec nie wyraża zgody na to leczenie;

- 8) nie wywiązuje się z zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa;
 - 9) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niezgodnie z przepisami ustawy, ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. Cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 32 ust. 3, odmawia się udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli podstawą ubiegania się o zezwolenie są okoliczności, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 1 lub 2.
 3. Cudzoziemcowi małżonkowi obywatela polskiego nie można odmówić udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby którakolwiek z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 3 i 7-9.
 4. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7 i 11 oraz członkowi rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 11, nie można odmówić udzielenia kolejnego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby przyczyna, o której mowa w ust. 1 pkt 7.

5. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 13, nie można odmówić udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłaby przyczyna, o której mowa w ust. 1 pkt 7 lub 9.
6. Cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którego pobyt jest niepożądany, można w decyzji o odmowie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony zobowiązać do opuszczenia tego terytorium w terminie określonym w decyzji.
7. Do decyzji o odmowie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, w której zobowiązuje się cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu w sprawie zobowiązania do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

20) w art. 58:

a) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wystąpiła którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 57 ust. 1 pkt 2-9;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do cofania zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony stosuje się odpowiednio art. 57 ust. 3-5.”;

c) uchyla się ust. 3;

21) w art. 60:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną udziela się na wniosek cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z tym że do udzielenia zezwolenia dziecku, o którym mowa w art. 53 ust. 2

pkt 2, jest potrzebna zgoda osoby, która sprawuje nad nim władzę rodzicielską.”,

b) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony składa się na formularzu.”;

22) w art. 61:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest obowiązany złożyć wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony co najmniej 45 dni przed upływem okresu pobytu oznaczonego w posiadanej wizie lub terminu ważności poprzedniego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wniosek cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 33, pozostawia się bez rozpoznania, chyba że cudzoziemiec występuje z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 13.”;

23) art. 62 otrzymuje brzmienie:

„Art. 62. 1. Decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca.

2. Cudzoziemiec przebywający za granicą składa wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony za pośrednictwem konsula. Konsul dołącza do wniosku informację, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

3. Przed wydaniem decyzji o udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca jest obowiązany zwrócić się do komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta wojewódzkiego Policji, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do konsula właściwego ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania cudzoziemca za granicą lub do innych organów, z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.
4. W pozostałych przypadkach wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca informuje Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o złożeniu przez cudzoziemca wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony i wydaniu decyzji o odmowie udzielenia tego zezwolenia.
5. Organy, o których mowa w ust. 3, są obowiązane, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, przekazać informacje, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.
6. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 3, nie przekażą informacji w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.
7. W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 5, może być przedłużony do 3 miesięcy, o czym organ obowiązany do przekazania informacji zawiadamia wojewodę.

8. Decyzję o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, a jeżeli cudzoziemiec opuścił na stałe terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – wojewoda, który to zezwolenie wydał.
9. Wojewoda informuje:
 - 1) Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców o:
 - a) udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 11,
 - b) odmowie udzielenia kolejnego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 11, lub członkowi jego rodziny,
 - c) cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 11, lub członkowi jego rodziny;
 - 2) Komendanta Głównego Straży Granicznej i komendanta wojewódzkiego Policji o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.”;
- 24) w art. 63 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia jednostki prowadzącej studia o przyjęciu cudzoziemca na studia, zawierającego w szczególności: imię i nazwisko cudzoziemca, datę i miejsce jego urodzenia, obywatelstwo, nazwę i adres jednostki prowadzącej studia, termin rozpoczęcia nauki oraz okres nauki, na jaki cudzoziemiec został zakwalifikowany.”;
- 25) rozdział 5 otrzymuje brzmienie:

„Rozdział 5

Zezwolenie na osiedlenie się i zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE

Art. 64. 1. Zezwolenia na osiedlenie się udziela się cudzoziemcowi, który:

- 1) jest małoletnim dzieckiem cudzoziemca, posiadającego zezwolenie na osiedlenie się, urodzonym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) pozostaje w związku małżeńskim, zawartym z obywatelem polskim co najmniej 3 lata przed złożeniem wniosku i bezpośrednio przed złożeniem wniosku przebywał nieprzerwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej przez 2 lata na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony;
 - 3) bezpośrednio przed złożeniem wniosku przebywał nieprzerwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nie krótszy niż 10 lat na podstawie zgody na pobyt tolerowany lub przez okres 7 lat w związku z uzyskaniem statusu uchodźcy;
 - 4) jest dzieckiem obywatela polskiego i pozostaje pod jego władzą rodzicielską.
2. Cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w związku z uzyskaniem statusu uchodźcy zalicza się do okresu nieprzerwanego pobytu, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, także okres pobytu w czasie postępowania o nadanie statusu uchodźcy, choćby cudzoziemiec był w tym okresie umieszczony w strzeżonym ośrodku lub w areszcie w celu wydalenia.
3. Do postępowania o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się cudzoziemcowi małżonkowi obywatela polskiego stosuje się art. 55.

4. Pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uważa się za nieprzerwany, gdy żadna z przerw w nim nie była dłuższa niż 6 miesięcy i nie przekroczyła łącznie 10 miesięcy w okresach, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lub 3, chyba że przerwa była spowodowana:
 - 1) wykonywaniem obowiązków zawodowych lub świadczeniem pracy poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie umowy zawartej z pracodawcą, którego siedziba znajduje się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) towarzyszeniem małżonkowi wykonującemu obowiązki zawodowe lub świadczącemu pracę w warunkach, o których mowa w pkt 1;
 - 3) potrzebą uzyskania dokumentu podróży;
 - 4) leczeniem cudzoziemca.
5. Zezwolenia na osiedlenie się udziela się na czas nieoznaczony.
6. Zezwolenie na osiedlenie się wygasa z mocy prawa z dniem uzyskania przez cudzoziemca zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

Art. 65. 1. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE udziela się cudzoziemcowi przebywającemu zgodnie z przepisami ustawy, ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, bezpośrednio przed złożeniem wniosku nieprzerwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, co najmniej przez 5 lat, który posiada:

- 1) stabilne i regularne źródło dochodu wystarczającego do pokrycia kosztów utrzymania i leczenia siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu;
 - 2) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 3) tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym zamierza przebywać.
2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca:
- 1) odbywającego studia lub szkolenie zawodowe;
 - 2) posiadającego zgodę na pobyt tolerowany, azyl, status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej lub korzystającego z ochrony czasowej;
 - 3) ubiegającego się o nadanie statusu uchodźcy lub o udzielenie azylu;
 - 4) pracownika „au pair”, sezonowego, delegowanego przez usługodawcę w celu transgranicznego świadczenia usług lub usługodawcę świadczącego usługi transgraniczne;
 - 5) przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 33, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 7;
 - 6) o którym mowa w art. 110.
3. Źródło dochodu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, uważa się za wystarczające, gdy jego wysokość przypadająca na każdego członka rodziny pozostającego na utrzymaniu cudzoziemca lub na cudzoziemca, gdy jest osobą samotną, przekracza wysokość dochodu, od której przyznaje się świadczenia pieniężne z pomocy społecznej na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

4. Za tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego, w którym cudzoziemiec przebywa lub zamierza przebywać, nie uznaje się umowy użyczenia lokalu, chyba że użyczającym jest jego zstępny, wstępny, lub małżonek, rodzice małżonka lub rodzeństwo cudzoziemca.
5. Do okresu pobytu, o którym mowa w ust. 1, nie zalicza się pobytu cudzoziemca:
 - 1) zatrzymanego, umieszczonego w strzeżonym ośrodku, w areszcie w celu wydalenia, w stosunku do którego został zastosowany środek zapobiegawczy w postaci zakazu opuszczania kraju lub pozbawionego wolności na podstawie orzeczeń wydanych na podstawie ustaw;
 - 2) jako pracownika „au pair”, sezonowego, delegowanego przez usługodawcę w celu transgranicznego świadczenia usług lub usługodawcy świadczącego usługi transgraniczne;
 - 3) na podstawie wizy, o której mowa w art. 33, lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 7;
 - 4) jako szefa, członka personelu misji dyplomatycznej, kierownika urzędu konsularnego i członka personelu konsularnego państwa obcego oraz innej osoby zrównanej z nimi na podstawie ustaw, umów lub powszechnie ustalonych zwyczajów międzynarodowych.
6. Do okresu pobytu, o którym mowa w ust. 1, zalicza się połowę okresu pobytu cudzoziemca na podstawie wizy udzielonej w związku z odbywaniem studiów lub szkolenia zawodowego lub zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznościami, o których mowa w art. 53 ust. 5 pkt 1.

7. Do ustalenia, że pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest nieprzerwany, stosuje się art. 64 ust. 4.
8. Zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE udziela się na czas nieoznaczony.

Art. 66. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na osiedlenie się, jeżeli:

- 1) nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 64 ust. 1;
- 2) jego dane znajdują się w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;
- 3) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub interes Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) podstawą ubiegania się o zezwolenie jest zawarcie związku małżeńskiego z obywatelem polskim, a związek małżeński został zawarty wyłącznie w celu obejścia przepisów o udzielaniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub zezwolenia na osiedlenie się;
- 5) w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się:
 - a) złożył wniosek lub dołączył do niego dokumenty zawierające nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje,
 - b) zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał;
- 6) nie wywiązuje się z zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa.

Art. 67. Cudzoziemcowi odmawia się udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, jeżeli:

- 1) nie spełnia wymogów, o których mowa w art. 65 ust. 1;
- 2) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Art. 68. 1. Cudzoziemcowi cofa się zezwolenie na osiedlenie się, jeżeli:

- 1) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego bądź interes Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się zeznał nieprawdę lub zataił prawdę albo, w celu użycia za autentyczny, podrobił lub przerobił dokument bądź takiego dokumentu jako autentycznego używał;
 - 3) został skazany prawomocnym wyrokiem w Rzeczypospolitej Polskiej za przestępstwo umyślne na karę co najmniej 3 lat pozbawienia wolności;
 - 4) opuścił na stałe terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
2. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 1-3, cudzoziemcowi przebywającemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się nakazuje się opuszczenie tego terytorium w terminie określonym w decyzji.
3. Do postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na osiedlenie się, w części dotyczącej nakazu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się przepisy o postępowaniu w sprawie wydalenia.

Art. 69. 1. Cudzoziemcowi cofa się zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, jeżeli:

- 1) nabycie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE nastąpiło w sposób niezgodny z prawem;

- 2) stanowi on rzeczywiste i poważne zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo dla bezpieczeństwa i porządku publicznego;
 - 3) opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na okres przekraczający 6 lat;
 - 4) opuścił terytorium Unii Europejskiej na okres następujących kolejno po sobie 12 miesięcy;
 - 5) uzyskał na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE.
2. Organ prowadzący postępowanie w sprawie cofnięcia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, w przypadku gdy zachodzą okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 2, jest obowiązany uwzględnić:
- 1) okres pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 2) jego wiek;
 - 3) istnienie związków z Rzeczpospolitą Polską lub brak związków z krajem pochodzenia;
 - 4) skutki dla cudzoziemca i członków jego rodziny, które powstaną w przypadku cofnięcia zezwolenia.
3. W decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wydanej na podstawie ust. 1 pkt 2, cudzoziemcowi nakazuje się opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji.
4. Do postępowania w sprawie cofnięcia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, w części dotyczącej nakazu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się przepisy o postępowaniu w sprawie wydalenia, z wyłączeniem art. 90 ust. 2.

Art. 70. W przypadku gdy zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE zostało cofnięte z przyczyn, o których mowa w art. 69 ust. 1 pkt 3-5, kolejnego zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE udziela się, gdy cudzoziemiec spełnia warunki określone w art. 65, z tym że bezpośrednio przed złożeniem wniosku o wydanie kolejnego zezwolenia powinien przebywać nieprzerwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgodnie z przepisami ustawy, ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, co najmniej przez 3 lata.

Art. 71. 1. Zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE udziela się na wniosek cudzoziemca.

2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się może obejmować dzieci cudzoziemca lub inne osoby pozostające pod jego opieką.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

1) dane cudzoziemca, w zakresie niezbędnym do udzielenia zezwolenia;

2) dane objętych wnioskiem dzieci i innych osób wpisanych do dokumentu podróży cudzoziemca, w zakresie niezbędnym do wydania zezwolenia, w przypadku wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się;

3) informację o podróżach i pobytach zagranicznych odbytych w okresie ostatnich 5 lat.

4. Wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE składa się na formularzu.

5. Cudzoziemiec jest obowiązany uzasadnić wniosek, przedstawić ważny dokument podróży oraz dołączyć do wniosku:
 - 1) fotografie osób objętych wnioskiem;
 - 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.
6. W szczególnie uzasadnionym przypadku, gdy cudzoziemiec nie posiada ważnego dokumentu podróży i nie ma możliwości jego uzyskania, może przedstawić inny dokument potwierdzający jego tożsamość.

Art. 71a. 1. Cudzoziemiec może złożyć wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE w czasie zgodnego z prawem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE złożony przez cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, o której mowa w art. 33, lub przez cudzoziemca, o którym mowa w art. 110, oraz wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE złożony przez cudzoziemca, o którym mowa w art. 65 ust. 2 pkt 1-4, lub przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 7, pozostawia się bez rozpoznania.
3. W przypadku gdy przed upływem zgodnego z prawem okresu pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie została wydana decyzja ostateczna w sprawie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wojewoda wy-

daje cudzoziemcowi wizy na okres pobytu do czasu wydania decyzji ostatecznej.

- Art. 71b. 1. Decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca.
2. Przed wydaniem decyzji o udzieleniu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca jest obowiązany zwrócić się do komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta wojewódzkiego Policji i Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, a w razie potrzeby także do innych organów, z wnioskiem o przekazanie informacji, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.
 3. W pozostałych przypadkach wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca informuje Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego o złożeniu przez cudzoziemca wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE i wydaniu decyzji o odmowie udzielenia tych zezwoleń.
 4. Organy, o których mowa w ust. 2, są obowiązane, w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, przekazać informacje, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowią zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego.

5. Jeżeli organy, o których mowa w ust. 2, nie przekażą informacji w terminie 30 dni od dnia otrzymania wniosku, uznaje się, że wymóg uzyskania informacji został spełniony.
6. W szczególnie uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 4, może być przedłużony do 3 miesięcy, o czym organ obowiązany do przekazania informacji zawiadamia wojewodę.
7. Decyzję o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE wydaje wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, z urzędu lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta wojewódzkiego Policji.
8. Wojewoda informuje Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, gdy cudzoziemiec posiada takie zezwolenie udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 71c. Załatwienie sprawy udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE powinno zakończyć się nie później niż w ciągu 3 miesięcy od dnia wszczęcia postępowania, a w postępowaniu odwoławczym – w ciągu 2 miesięcy od dnia otrzymania odwołania.

Art. 71d. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy wniosków o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się i zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE oraz liczbę fotografii i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosków. W rozporządzeniu uwzględnia się dane dotyczące cudzoziemca, o których mowa

w art. 12, w zakresie niezbędnym do udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, oraz dane, o których mowa w art. 71 ust. 3.”;

26) art. 72 otrzymuje brzmienie:

„Art. 72. 1. Kartę pobytu wydaje się cudzoziemcowi, który uzyskał:

- 1) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony;
 - 2) zezwolenie na osiedlenie się;
 - 3) zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
 - 4) status uchodźcy;
 - 5) zgodę na pobyt tolerowany.
2. Karta pobytu, w okresie jej ważności, potwierdza tożsamość cudzoziemca podczas jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz uprawnia, wraz z dokumentem podróży, do wielokrotnego przekraczania granicy bez konieczności uzyskania wizy.
3. Karta pobytu wydana cudzoziemcowi, który uzyskał:
- 1) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, jest ważna przez okres tego zezwolenia;
 - 2) zezwolenie na osiedlenie się, jest ważna 10 lat;
 - 3) zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, jest ważna 5 lat.”;

27) w art. 73 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Polski dokument podróży dla cudzoziemca wydaje się na wniosek cudzoziemca, który posiada zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, jeżeli utracił on dokument podróży albo gdy jego dokument podróży uległ zniszczeniu bądź utracił ważność, a uzyskanie przez cudzoziemca nowego dokumentu podróży nie jest możliwe.”;

28) w art. 74 ust. 6 otrzymuje brzmienie:

- „6. Posiadanie przez cudzoziemca polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca nie zwalnia od obowiązku uzyskania wizy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.”;
- 29) w art. 75 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Tymczasowy polski dokument podróży dla cudzoziemca wydaje się cudzoziemcowi posiadającemu zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, który podczas pobytu za granicą utracił swój dokument podróży albo którego dokument podróży uległ zniszczeniu bądź utracił ważność, zamierzającemu powrócić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdy uzyskanie przez niego innego dokumentu podróży nie jest możliwe.”;
- 30) art. 77 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 77. Cudzoziemiec jest obowiązany wymienić posiadaną kartę pobytu, polski dokument podróży dla cudzoziemca lub polski dokument tożsamości cudzoziemca w przypadku:
- 1) zmiany danych w nich zamieszczonych;
 - 2) zmiany wyglądu utrudniającej ustalenie jego tożsamości;
 - 3) uszkodzenia ich w stopniu utrudniającym posługiwanie się nimi;
 - 4) upływu terminu ważności karty pobytu wydanej w związku z uzyskaniem zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
 - 5) ich utraty lub zniszczenia.”;
- 31) w art. 78:
- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Cudzoziemiec jest obowiązany przedstawić dokument potwierdzający jego tożsamość, a cudzoziemiec ubiegający się o wymianę karty pobytu ważny dokument podróży, i dołączyć do wniosku:

- 1) fotografie osób objętych wnioskiem;
- 2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych i okoliczności podanych we wniosku.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W szczególnie uzasadnionym przypadku, jeżeli cudzoziemiec ubiegający się o wymianę karty pobytu nie posiada i nie ma możliwości uzyskania ważnego dokumentu podróży, może przedstawić inny dokument potwierdzający jego tożsamość.”;

32) w art. 80:

a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) kartę pobytu – po doręczeniu dokumentu potwierdzającego nabycie obywatelstwa polskiego, decyzji o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;

2) polski dokument podróży dla cudzoziemca – po doręczeniu dokumentu podróży lub decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Cudzoziemcowi, który opuszcza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wskutek cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wydaje się zaświadczenie o zwrocie karty pobytu, polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca lub polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca, ważne do czasu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

33) w art. 81:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Kartę pobytu wydaje wojewoda, który wydał zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE.”,
- b) po ust. 5 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:
- „6. Cudzoziemiec jest obowiązany odebrać osobiście kartę pobytu i inne dokumenty, o których mowa w ust. 2-5, a w przypadku małoletniego poniżej 13 roku życia – odbioru dokonuje jego przedstawiciel ustawowy lub kurator.”;
- 34) w art. 83 w ust. 2 w pkt 3 w lit. b średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. c w brzmieniu:
- „c) zgodę na pobyt tolerowany;”;
- 35) w art. 88:
- a) w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:
- „1) przebywa na tym terytorium bez wymaganej wizy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
- 2) wykonywał pracę niezgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy albo podjął działalność gospodarczą niezgodnie z przepisami obowiązującymi w tym zakresie w Rzeczypospolitej Polskiej;”;
- b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Cudzoziemcowi, który posiada zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, nie wydaje się decyzji o wydaleniu.”;
- 36) art. 89 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 89.1. Decyzji o wydaleniu cudzoziemca nie wydaje się, a wydanej nie wykonuje, jeżeli:
- 1) zachodzą przesłanki do udzielenia zgody na pobyt tolerowany na podstawie art. 97 ustawy z dnia 13 czerwca

2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

2) cudzoziemiec jest małżonkiem obywatela polskiego i jego dalszy pobyt nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że związek małżeński został zawarty w celu uniknięcia wydalenia;

3) wobec cudzoziemca toczy się postępowanie o nadanie statusu uchodźcy.

2. Wojewoda stwierdza wygaśnięcie decyzji o wydaleniu cudzoziemca wydanej przed wszczęciem postępowania o nadanie statusu uchodźcy, gdy decyzja o nadaniu cudzoziemcowi statusu uchodźcy stanie się ostateczna.

3. Do postępowania w sprawie wydalenia cudzoziemca stosuje się odpowiednio art. 55.”;

37) po art. 90 dodaje się art. 90a w brzmieniu:

„Art. 90a. Decyzje o wydaleniu mogą być przekazywane za pośrednictwem urzędów umożliwiających odczyt i zapis znaków pisma na nośniku papierowym oraz za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnych i doręczane cudzoziemcowi w formie uzyskanej w wyniku takiego przekazu.”;

38) w art. 93 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ występujący z wnioskiem o wydanie decyzji o wydaleniu cudzoziemca lub komendant wojewódzki Policji właściwy ze względu na siedzibę wojewody, który wydał decyzję na wniosek Ministra Obrony Narodowej, organu Służby Celnej lub z urzędu, pobiera od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o wydaleniu, odciski linii papilarnych, jeżeli nie zostały one pobrane na podstawie art. 14 ust. 2, art. 98 ust. 4 lub art. 101 ust. 3, oraz sporządza jego fotografię, chyba że fotografia została sporządzona wcześniej w postępowaniu karnym na podstawie art. 74 § 2 pkt 1 Kodeksu po-

stępowania karnego lub w postępowaniu o nadanie statusu uchodźcy na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

39) w art. 95:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec, któremu wydano decyzję o wydaleniu, może być doprowadzony do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa, w przypadku gdy:

- 1) przebywa w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia;
- 2) nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o wydaleniu lub w decyzji zawierającej nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego albo interes Rzeczypospolitej Polskiej;
- 4) decyzja o wydaleniu cudzoziemca została wydana w związku z okolicznością, o której mowa w art. 88 ust. 1 pkt 7.”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej odnotowuje w rejestrze spraw dotyczących wydalania z Rzeczypospolitej Polskiej, datę opuszczenia przez cudzoziemca tego terytorium lub informuje o tym niezwłocznie wojewodę, który wydał decyzję o wydaleniu.”;

40) w art. 96:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

- „2) pracodawca, jeżeli wydalenie cudzoziemca następuje na skutek wykonywania przez niego pracy niezgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”,
- b) w ust. 3 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 i 5 w brzmieniu:
- „4) koszty pomocy udzielonej przez państwo członkowskie Unii Europejskiej w związku z zastosowaniem tranzytu drogą powietrzną przez jego terytorium;
- 5) koszty pobytu w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia.”;
- 41) w art. 98 po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:
- „4. Organ, o którym mowa w ust. 1, pobiera od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, odciski linii papilarnych, jeżeli nie zostały one pobrane na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1 lub art. 101 ust. 3.
5. Do pobierania odcisków linii papilarnych od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stosuje się przepis art. 14 ust. 3.”;
- 42) po rozdziale 8 dodaje się rozdział 8a w brzmieniu:

„Rozdział 8a

Tranzyt cudzoziemca drogą powietrzną

Art. 100a. 1. Jeżeli doprowadzenie cudzoziemca do portu lotniczego państwa, do którego ma być wydalony, nie jest możliwe z uzasadnionych praktycznych powodów przy wykorzystaniu lotu bezpośredniego z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, Komendant Główny Straży Granicznej występuje z wnioskiem do centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o zezwolenie na prze-

jazd cudzoziemca przez obszar portu lotniczego tego państwa, zwany dalej „tranzytem drogą powietrzną”.

2. W przypadku gdy jest to niezbędne, wniosek o zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną dotyczy także wszystkich osób, które są odpowiedzialne za cudzoziemca podczas tranzytu, w tym osób sprawujących nad nim opiekę medyczną i tłumaczy, zwanych dalej „eskortą”.
3. Komendant Główny Straży Granicznej doręcza wniosek o zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną centralnemu organowi państwa członkowskiego Unii Europejskiej co najmniej 48 godzin przed rozpoczęciem tranzytu.
4. W szczególnie pilnych przypadkach terminu, o którym mowa w ust. 3, nie stosuje się.
5. Do tranzytu drogą powietrzną można przystąpić po uzyskaniu zezwolenia centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, chyba że co innego wynika z dwustronnych lub wielostronnych porozumień lub umów.
6. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór formularza wniosku o zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną, uwzględniając postanowienia dyrektywy Rady 2003/110/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną (Dz.Urz. WE L 321 z 6.12.2003).

Art. 100b. 1. Komendant Główny Straży Granicznej uzgadnia z centralnym organem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zakres pomocy w tranzycie drogą powietrzną i sposób jego przeprowadzenia zapewniający zakończenie tranzytu w czasie nie dłuższym niż 24 godziny.

2. W przypadku gdy tranzyt drogą powietrzną nie może być zakończony w ciągu 24 godzin, Komendant Główny Stra-

ży Granicznej może uzgodnić z organem centralnym innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej jego przedłużenie, nie więcej niż o 48 godzin.

Art. 100c. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 100a ust. 1, zezwala się niezwłocznie na ponowny wjazd na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w przypadku gdy:

- 1) centralny organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej cofnął zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną;
- 2) podczas tranzytu drogą powietrzną wjechał bez zezwolenia na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej, przez którego obszar portu lotniczego jest wykonywany tranzyt;
- 3) jego wydalenie do kraju przeznaczenia lub innego państwa tranzytu lub jego wejście na pokład statku powietrznego okazało się bezskuteczne;
- 4) wykonanie tranzytu jest niemożliwe z innego powodu.

Art. 100d 1. Koszty związane z ponownym wjazdem cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ponosi Skarb Państwa.

2. Skarb Państwa zwraca koszty pomocy w transzycie drogą powietrzną udzielonej przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej.

3. Koszty, o których mowa w ust. 1 i 2, są pokrywane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Art. 100e. Jeżeli doprowadzenie cudzoziemca do portu lotniczego państwa, do którego ma być wydany z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, nie jest możliwe przy wykorzystaniu lotu bezpośredniego z terytorium tego

państwa, Komendant Główny Straży Granicznej na wniosek centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej udziela zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska.

Art. 100f. 1. Komendant Główny Straży Granicznej zawiadamia o udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną centralny organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w terminie 48 godzin od otrzymania wniosku.

2. W uzasadnionych przypadkach termin, o którym mowa w ust. 1, może być przedłużony o kolejne 48 godzin.

Art. 100g. 1. Komendant Główny Straży Granicznej może odmówić udzielenia zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną, w przypadku gdy:

- 1) cudzoziemiec jest oskarżony w Rzeczypospolitej Polskiej o popełnienie przestępstwa lub jest poszukiwany w celu wykonania wyroku;
 - 2) tranzyt przez terytorium innych państw lub przyjęcie cudzoziemca przez państwo, do którego jest wydalany nie są wykonalne;
 - 3) wykonanie decyzji o wydaleniu wymaga zmiany lotniska na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 4) cudzoziemiec stanowi zagrożenie dla porządku i bezpieczeństwa publicznego, zdrowia publicznego lub interesu Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 5) udzielenie pomocy w wykonaniu tranzytu jest niemożliwe.
2. Komendant Główny Straży Granicznej może cofnąć zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną, jeżeli okoliczności, o których mowa w art. 100g ust. 1, wyjdą na jaw po jego

- udzieleniu, o czym niezwłocznie zawiadamia centralny organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.
3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 5 i ust. 2, Komendant Główny Straży Granicznej niezwłocznie zawiadamia centralny organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o najbliższym terminie, w którym wykonanie tranzytu drogą powietrzną będzie możliwe, chyba że zachodzą inne przesłanki odmowy udzielenia zezwolenia na tranzyt.

Art. 100h. 1. Komendant Główny Straży Granicznej na wniosek centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej może udzielić pomocy w tranzycie drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska, polegającej w szczególności na:

- 1) przejęciu cudzoziemca na pokładzie statku powietrznego i konwojowaniu go w obszarze lotniska;
- 2) zapewnieniu cudzoziemcowi oraz jego eskorcie:
 - a) niezbędnej opieki medycznej,
 - b) wyżywienia;
- 3) odbiorze, przechowywaniu i przekazywaniu dokumentów podróży cudzoziemca;
- 4) powiadamianiu centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o miejscu i czasie odlotu cudzoziemca, jeżeli tranzyt odbywa się bez eskorty;
- 5) przekazywaniu centralnemu organowi innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej istotnych informacji dotyczących wykonania tranzytu;
- 6) zapewnieniu cudzoziemcowi zakwaterowania w czasie wykonywania tranzytu;

- 7) przeciwdziałaniu próbom uniemożliwienia wykonania tranzytu podejmowanym przez cudzoziemca.
2. Komendant Główny Straży Granicznej po zakończeniu tranzytu drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska, występuje do centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o pokrycie kosztów udzielonej pomocy.

Art. 100i. 1. Funkcjonariusze innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej należący do eskorty, podczas wykonywania tranzytu drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska:

- 1) są uprawnieni do stosowania wobec cudzoziemca środków przymusu bezpośredniego przez użycie siły fizycznej w postaci chwytów obezwładniających oraz podobnych technik obrony lub ataku w celu odparcia czynnej napaści lub kajdan w celu zapobieżenia czynnej napaści;
 - 2) mogą współdziałać z funkcjonariuszami Straży Granicznej, stosując środki przymusu bezpośredniego odpowiadające potrzebie wynikającej z istniejącej sytuacji i niezbędne do osiągnięcia podporządkowania się wydanym poleceniom, zgodnie z warunkami użycia środków przymusu bezpośredniego przez funkcjonariuszy Straży Granicznej, określonymi w ustawie z dnia 12 października 1990 r. o Straży Granicznej (Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1399, z późn. zm.²⁾), gdy wystąpi bezpośrednie i poważne zagrożenie podjęcia przez cudzoziemca ucieczki, okaleczenia siebie lub osób trzecich lub zniszczenia mienia.
2. Funkcjonariusze innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej należący do eskorty, podczas wykonywania

tranzytu drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska posiadają upoważnienie do wykonywania tranzytu drogą powietrzną, noszą ubranie cywilne i nie mogą być uzbrojeni.

Art. 100j. Do spraw uregulowanych w niniejszym rozdziale nie stosuje się przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego oraz o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.”;

43) w art. 101:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec, wobec którego zachodzą okoliczności uzasadniające wydanie decyzji o wydaleniu albo który uchyla się od wykonania obowiązków określonych w decyzji o wydaleniu, może być zatrzymany na okres nie dłuższy niż 48 godzin.”;

b) w ust. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wystąpić do wojewody z wnioskiem o wydanie decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;”;

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Zatrzymanego cudzoziemca zwalnia się:

- 1) jeżeli w ciągu 48 godzin od chwili zatrzymania nie został przekazany do dyspozycji sądu wraz z wnioskiem o umieszczenie w strzeżonym ośrodku albo o zastosowanie aresztu w celu wydalenia;
- 2) jeżeli w ciągu 24 godzin od chwili przekazania do dyspozycji sądu nie doręczono mu postanowienia o umieszczeniu w strzeżonym ośrodku albo o zastosowaniu aresztu w celu wydalenia;
- 3) na polecenie sądu;
- 4) jeżeli ustanie przyczyna zatrzymania.

3b. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do zatrzymania cudzoziemca stosuje się Kodeks postępowania karnego.”,

d) ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór karty daktyloskopijnej, na której pobiera się odciski linii papilarnych od cudzoziemca na podstawie ust. 3, art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1 lub art. 98 ust. 4, uwzględniając przyczynę pobrania odcisków linii papilarnych.”;

44) po art. 101 dodaje się art. 101a w brzmieniu:

„Art. 101a. 1. Organ, który zatrzymał małoletniego cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez opieki, może wystąpić do sądu właściwego ze względu na miejsce zatrzymania małoletniego, z wnioskiem o umieszczenie go w placówce opiekuńczo-wychowawczej.

2. Koszty związane z umieszczeniem i pobytem małoletniego cudzoziemca w placówce opiekuńczo-wychowawczej są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej lub Komendanta Głównego Policji.”;

45) w art. 102 w ust. 1 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) jest to niezbędne do sprawnego przeprowadzenia postępowania w sprawie o wydalenie lub o cofnięcie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;

2) zachodzi uzasadniona obawa, że będzie się uchylał od wykonania decyzji o wydaleniu lub decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;”;

46) w art. 124:

- a) w pkt 1 w lit. i średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. j i k w brzmieniu:
- „j) zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego WE,
- k) cudzoziemców, od których pobiera się odciski linii papilarnych na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3;”
- b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:
- „2) rejestr odcisków linii papilarnych, pobranych od cudzoziemców na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3;”
- 47) w art.125 w ust. 1 pkt 2-4 otrzymują brzmienie:
- „2) w pkt 1 w lit. b-d, g, j, prowadzi wojewoda;
- 3) w pkt 1 w lit. e, prowadzą wojewoda, konsul i komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej, każdy w zakresie swojej właściwości;
- 4) w pkt 1 w lit. f i k, prowadzą komendant wojewódzki Policji, komendant powiatowy (miejski) Policji, komendant oddziału Straży Granicznej i komendant placówki kontrolnej Straży Granicznej, każdy w zakresie swojej właściwości;”
- 48) w art. 126:
- a) w ust. 1:
- pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) w lit. a-c, j, przechowuje się informacje o wnioskach, wydanych postanowieniach, decyzjach administracyjnych i wyrokach sądu, a ponadto dane, o których mowa w art. 12:
- a) w lit. a, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami w sprawie wydania i przedłużenia wizy,
- b) w lit. b, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami o wydanie i cofnięcie zezwolenia na zamieszkanie

na czas oznaczony oraz datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności karty pobytu,

c) w lit. c, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami o wydanie i cofnięcie zezwolenia na osiedlenie się oraz datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności karty pobytu lub polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca,

d) w lit. j, dotyczące cudzoziemców objętych postępowaniami o wydanie i cofnięcie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE oraz datę wydania, numer, serię oraz termin upływu ważności karty pobytu lub polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca;”

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) w lit. g, przechowuje się dane cudzoziemców wydanych z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz informacje o decyzjach w sprawie wydalenia z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz o dacie opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”

– w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 w brzmieniu:

„7) w lit. k, przechowuje się imię (imiona) i nazwisko, datę i miejsce urodzenia oraz obywatelstwo cudzoziemca, od którego pobrano odciski linii papilarnych, podstawę prawną pobrania odcisków linii papilarnych, stopień oraz imię i nazwisko osoby pobierającej odciski linii papilarnych.”

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W rejestrze odcisków linii papilarnych, pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, umieszcza się podstawę prawną pobrania odcisków linii papilarnych, datę pobrania odcisków i informacje o kartach daktyloskopijnych lub o pobraniu odcisków za pomocą

urządzenia do elektronicznego pobierania odcisków oraz następujące dane cudzoziemca:

- 1) imię (imiona) i nazwisko;
- 2) datę i miejsce urodzenia;
- 3) obywatelstwo.”;

49) w art. 128:

a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) została wydana ostateczna decyzja o wydaleniu, decyzja o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się z przyczyny, o której mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1-3, decyzja o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE z przyczyny, o której mowa w art. 69 ust. 1 pkt 2, lub decyzja o odmowie nadania statusu uchodźcy, zawierająca nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu ochrony cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”;

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W wykazie nie zamieszcza się danych cudzoziemca:

- 1) małżonka obywatela polskiego, chyba że jego pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 2) posiadającego zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Dane cudzoziemca umieszcza się w wykazie na okres:

- 1) roku od dnia dobrowolnego wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zawierającej nakaz wyjazdu w określonym terminie

decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub decyzji o cofnięciu tego zezwolenia;

- 2) 3 lat od dnia dobrowolnego wyjazdu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub decyzji o cofnięciu tego zezwolenia, zawierających nakaz wyjazdu w określonym terminie, jeżeli przyczyną wydania nakazu wyjazdu było zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego;
- 3) 3 lat od dnia wykonania decyzji o wydaleniu, decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się, decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy;
- 4) 5 lat od dnia wykonania decyzji o wydaleniu, decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się, decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy, w przypadku pokrycia kosztów wydalenia w całości lub części przez Skarb Państwa;
- 5) 5 lat od dnia zakończenia wykonania kary odbywanej na podstawie wyroków, o których mowa w ust. 1 pkt 3;
- 6) roku od dnia uregulowania zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa lub od daty, w której zobowiązania te uległy przedawnieniu;
- 7) wynikający z umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską, o których mowa w ust. 1 pkt 5;
- 8) do 3 lat w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 6, z możliwością przedłużenia na kolejne okresy nieprzekraczające 3 lat.”;

50) w art. 129 w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) ministra właściwego do spraw zagranicznych;”;

51) w art. 132 w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) rejestrów, o których mowa w art. 124 pkt 1 lit. a-h, j, z wyjątkiem rejestrów prowadzonych przez konsula;”;

52) art. 133 otrzymuje brzmienie:

„Art. 133. 1. Dane przetwarzane w Systemie Pobyt oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych, pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, udostępnia się:

- 1) Komendantowi Głównemu Policji;
- 2) Komendantowi Głównemu Straży Granicznej;
- 3) Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego;
- 4) Szefowi Agencji Wywiadu;
- 5) Ministrowi Obrony Narodowej;
- 6) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych;
- 7) ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych;
- 8) Radzie do Spraw Uchodźców;
- 9) sądowi;
- 10) sądowi administracyjnemu;
- 11) prokuratorowi;
- 12) wojewodzie;
- 13) konsulowi

– w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań.

2. Dane przetwarzane w Systemie Pobyt oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art.

101 ust. 3, są udostępniane na pisemny wniosek podmiotu, o którym mowa w ust. 1, z tym że wniosek o udostępnienie danych przetwarzanych w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o wydaleniu, może złożyć także Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców.

3. Dane przetwarzane w Systemie Pobyt oraz dane przetwarzane w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, można udostępniać, bez konieczności składania pisemnego wniosku, o którym mowa w ust. 2, za pomocą urządzeń do teletransmisji danych, podmiotom, o których mowa w ust. 1, które spełniają łącznie następujące warunki:
 - 1) posiadają urządzenia umożliwiające odnotowanie w Systemie Pobyt, kto, kiedy, w jakim celu oraz jakie dane uzyskał;
 - 2) posiadają zabezpieczenia techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania;
 - 3) jest to uzasadnione specyfiką lub zakresem wykonywanych zadań.
4. Organ obowiązany do prowadzenia rejestrów i ewidencji, o których mowa w art. 124 pkt 1 lit. a-h, j, k i pkt 2 i 3 oraz w art. 132 ust. 2 pkt 4-8, posiada dostęp do danych przetwarzanych w Systemie Pobyt oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, w zakresie danych gromadzonych w rejestrach i ewidencji, które ten organ prowadzi.

5. Organowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 12 i 13, nie udostępnia się danych o podstawie prawnej i faktycznej wpisu do wykazu.
6. Dane przetwarzane w Systemie Pobyt udostępnia Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców, a dane przetwarzane w rejestrze odcisków linii papilarnych pobranych od cudzoziemca na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3, Komendant Główny Policji.”;

53) w art. 137 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 136 ust. 1, można, w drodze decyzji:

- 1) nakazać przebywanie w określonym miejscu do czasu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na koszt przewoźnika;
- 2) zakazać opuszczania statku powietrznego lub morskiego;
- 3) nakazać opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na pokładzie innego statku powietrznego lub morskiego niż ten, na którym przybył. ”;

54) w art.143 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wydawanie decyzji i postanowień w pierwszej instancji, w sprawach uregulowanych:

- a) w ustawie,
- b) w ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 353, z 2001 r. Nr 42, poz. 475 oraz z 2003 r. Nr 128, poz. 1175),
- c) w ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji,
- d) w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

– jeżeli nie zostały one przekazane innym organom;”

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) prowadzenie współpracy międzynarodowej w zakresie problemów migracyjnych i uchodźczych, w tym przekazywanie organom państw członkowskich Unii Europejskiej informacji, o których mowa w art. 62 ust. 9 pkt 1 i art. 71b ust. 8;”

Art. 2. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 1 dodaje się art. 1a w brzmieniu:

„Art. 1a. Ustawy nie stosuje się do obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego i innych państw, które nie należą do Unii Europejskiej, ale na podstawie umów zawartych z Unią Europejską korzystają ze swobody przepływu osób.”;

2) w art. 8 w pkt 26 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 27 w brzmieniu:

„27) informacje o wynikach sprawdzenia cudzoziemca w jednostce centralnej zgodnie z rozporządzeniem Rady nr 2725/2000/WE z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczącym ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu skutecznego stosowania Konwencji Dublińskiej (Dz.Urz. WE L 316 z 15.12.2000), oraz o podjętych czynnościach na podstawie rozporządzenia Rady nr 343/2003/WE z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.Urz. WE L 050 z 25.02.2003).”;

3) w art. 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Tłumaczenie na język polski dokumentów sporządzonych w języku obcym, stanowiących dowody w postępowaniu o nadanie statusu uchodźcy lub azylu, zapewnia, w razie potrzeby, organ, przed którym jest prowadzone postępowanie.”;
- 4) art. 12 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 12. Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców, zwany dalej „Prezesem Urzędu”, i Rada do Spraw Uchodźców, każdy w zakresie swojej właściwości, do dnia 31 marca każdego roku, przedstawiają właściwej do spraw wewnętrznych komisji Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej informację o stosowaniu ustawy w roku poprzednim, w zakresie realizacji zobowiązań Rzeczypospolitej Polskiej wynikających z Konwencji Genewskiej i Protokołu Nowojorskiego.”;
- 5) w art. 14 w ust. 1 w pkt 3 średnik zastępuje się kropką i uchyla się pkt 4;
- 6) w art. 16:
- a) w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:
- „1) udziela się zgody na pobyt tolerowany, jeżeli zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1, albo”;
- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Cudzoziemcowi nie nakazuje się opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli:
- 1) posiada zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenie na osiedlenie się, zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, zezwolenie na pobyt lub zezwolenie na pobyt czasowy;
 - 2) jest pozbawiony wolności wskutek wykonania orzeczeń wydanych na podstawie ustaw lub stosuje się wobec niego środek zapobiegawczy w postaci zakazu opuszczania kraju;

- 3) przed wydaniem decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy została wydana decyzja o jego wydaleniu, która nie została wykonana;
- 4) jest małżonkiem obywatela polskiego i jego dalszy pobyt na tym terytorium nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa lub bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że związek małżeński został zawarty w celu uniknięcia wydalenia.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku gdy cudzoziemiec jest umieszczony w strzeżonym ośrodku lub zastosowano wobec niego areszt w celu wydalenia, w decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy nie określa się terminu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

7) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. 1. Cudzoziemiec, któremu doręczono decyzję o przekazaniu go innemu państwu członkowskiemu Unii Europejskiej, odpowiedzialnemu za rozpatrzenie jego wniosku o nadanie statusu uchodźcy na podstawie rozporządzenia Rady nr 343/2003/WE z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego może być doprowadzony do granicy lub do granicy państwa, do którego następuje przekazanie, albo do portu lotniczego lub morskiego tego państwa.

2. Obowiązek doprowadzenia cudzoziemca do granicy wykonuje, na wniosek Prezesa Urzędu, komendant wojewódzki Policji właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.
3. Obowiązek doprowadzenia cudzoziemca od granicy do granicy państwa, do którego następuje przekazanie, albo do portu lotni-

czego lub morskiego tego państwa wykonuje, na wniosek Prezesa Urzędu, Komendant Główny Straży Granicznej lub komendant oddziału Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce, w którym cudzoziemiec przekracza granicę.

4. Komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej informuje niezwłocznie Prezesa Urzędu o opuszczeniu przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
 5. Przepis ust. 4 stosuje się odpowiednio w przypadku opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez cudzoziemca, któremu w decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy Prezes Urzędu lub Rada do Spraw Uchodźców nakazała opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 8) w art. 24 w ust. 1 w pkt 4 w lit. e kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. f w brzmieniu:
- „f) członków rodziny cudzoziemca, o których mowa w art. 2 lit. i rozporządzenia Rady nr 343/2003/WE z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego.”;
- 9) w art. 29 po ust. 2 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
- „3. Przepisu ust. 2 nie stosuje się do wydania decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy w przypadku gdy oczywista bezzasadność wniosku o nadanie statusu uchodźcy wynika z niezachowania przez cudzoziemca obowiązku, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1, 3 i 4.”;
- 10) po art. 30 dodaje się art. 30a w brzmieniu:
- „Art. 30a. 1. W przypadku gdy przed upływem roku od dnia złożenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy nie została wydana decyzja w pierwszej instancji i przyczyna przedłużenia postępowania nie leży po stronie wnioskodawcy, Prezes

Urzędu, na wniosek cudzoziemca, wydaje zaświadczenie, które wraz z tymczasowym zaświadczeniem tożsamości cudzoziemca stanowi podstawę do uzyskania zezwolenia na pracę na zasadach i w trybie określonych w ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001).

2. W zaświadczeniu, o którym mowa w ust. 1, potwierdza się okres, jaki upłynął od dnia wszczęcia postępowania i okoliczność, że przedłużenie postępowania nie nastąpiło z przyczyn leżących po stronie cudzoziemca oraz określa się przewidywany termin zakończenia postępowania w sprawie o nadanie statusu uchodźcy.”;

11) w art. 31 w ust. 5 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) w granicznej placówce kontrolnej Straży Granicznej, w której następuje przekazanie cudzoziemca na podstawie rozporządzenia Rady nr 343/2003/WE z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, albo na granicy państwa, do którego następuje przekazanie, w porcie lotniczym albo morskim tego państwa, jeżeli wobec cudzoziemca stosuje się art. 16a.”;

12) w art. 40 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) po złożeniu wniosku o nadanie statusu uchodźcy okaże się, że zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 88 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.”;

13) w art. 44 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Decyzja, o której mowa w ust. 1, obejmuje także towarzyszące cudzoziemcowi małoletnie dzieci i małżonka.”;

- 14) uchyla się art. 46;
- 15) w art. 56 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
- „2. Udzielanie pomocy, o której mowa w ust. 1, może być przedłużone, na wniosek cudzoziemca:
- 1) na okres 3 miesięcy od dnia doręczenia decyzji o nadaniu statusu uchodźcy lub decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy, w której udzielono zgody na pobyt tolerowany;
 - 2) na okres 1 miesiąca od dnia doręczenia decyzji o umorzeniu postępowania o nadanie statusu uchodźcy w związku z cofnięciem wniosku o nadanie statusu uchodźcy.”;
- 16) w art. 68 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 56 ust. 1, który cofnął wniosek o nadanie statusu uchodźcy, można, na jego wniosek, przyznać pomoc w dobrowolnym wyjeździe z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;
- 17) w art. 93 ust. 1 otrzymuje brzmienie:
- „1. Do postępowania w sprawie o udzielenie azylu stosuje się odpowiednio przepisy art. 17, 18, art. 27 ust. 1 pkt 1-3, art. 28, art. 29 ust. 1 i działu II rozdział 4.”;
- 18) art. 97 otrzymuje brzmienie:
- „Art. 97. 1. Cudzoziemcowi udziela się zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jego wydalenie:
- 1) mogłoby nastąpić jedynie do kraju, w którym zagrożone byłoby jego prawo do życia, wolności i bezpieczeństwa osobistego, w którym mógłby zostać poddany torturom albo nieludzkemu lub poniżającemu traktowaniu albo karaniu lub być zmuszony do pracy lub pozbawiony prawa do rzetelnego procesu sądowego albo być ukarany bez podstawy prawnej w

rozumieniu Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności, sporządzonej w Rzymie dnia 4 listopada 1950 r. (Dz. U. z 1993 r. Nr 61, poz. 284 i 285, z 1995 r. Nr 36, poz. 175, 176 i 177, z 1998 r. Nr 147, poz. 962 oraz z 2002 r. Nr 127, poz. 1084);

2) jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu lub od cudzoziemca.

2. Cudzoziemcowi można udzielić zgody na pobyt tolerowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli jego wydalenie mogłoby nastąpić jedynie do kraju, do którego wydanie cudzoziemca jest niedopuszczalne na podstawie orzeczenia sądu o niedopuszczalności wydania cudzoziemca albo na podstawie rozstrzygnięcia Ministra Sprawiedliwości o odmowie jego wydania, uwzględniając przyczynę, z powodu której odmówiono wydania cudzoziemca oraz interes Rzeczypospolitej Polskiej.”;

19) w art. 99 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Cudzoziemiec jest obowiązany wymienić kartę pobytu w przypadkach określonych w art. 77 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, a także po upływie okresu jej ważności.”;

20) w art. 102 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Decyzji o cofnięciu zgody na pobyt tolerowany, udzielonej na podstawie art. 97 ust. 1 pkt 2, nadaje się rygor natychmiastowej wykonalności.”;

21) w art. 103 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) uzyskania zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub zezwolenia na osiedlenie się.”;

22) w art. 104:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zgody na pobyt tolerowany udziela:

1) wojewoda:

- a) z urzędu, w decyzji o odmowie wydalenia, gdy w postępowaniu w sprawie o wydalenie cudzoziemca stwierdzi, że zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1, albo w odrębnej decyzji, gdy okoliczności te ujawniły się po wydaniu decyzji o wydaleniu,
- b) na wniosek organu zobowiązanego do wykonania decyzji o wydaleniu, gdy wydalenie cudzoziemca jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu lub od cudzoziemca;

2) Prezes Urzędu:

- a) z urzędu, w decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy, pozbawieniu statusu uchodźcy lub pozbawieniu azylu, jeżeli zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1, albo w odrębnej decyzji, gdy okoliczności te ujawniły się po wydaniu decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy zawierającej nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, decyzji o pozbawieniu statusu uchodźcy lub pozbawieniu azylu,
- b) na wniosek cudzoziemca przebywającego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w sprawie którego sąd wydał orzeczenie o niedopuszczalności wydania lub Minister Sprawiedliwości rozstrzygnął o odmowie jego wydania,
- c) na wniosek organu zobowiązanego do wykonania decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy zawierającej nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, decyzji o pozbawieniu statusu uchodźcy lub pozbawieniu azylu, gdy wydalenie cudzoziemca jest

niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu lub od cudzoziemca;

3) Rada, gdy w wyniku rozpatrzenia odwołania od decyzji w sprawie o nadanie statusu uchodźcy stwierdzi, że zachodzi którakolwiek z okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Decyzję w sprawie udzielenia zgody na pobyt tolerowany w przypadkach, gdy okoliczności, o których mowa w art. 97 ust. 1 pkt 1, ujawniły się po wydaniu decyzji o wydaleniu lub gdy wydalenie cudzoziemca jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu wykonującego decyzję o wydaleniu lub od cudzoziemca, wydaje wojewoda, który wydał decyzję o wydaleniu.”;

23) w art. 117 po ust. 3 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Do połączenia cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z członkiem jego rodziny korzystającym z ochrony czasowej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej stosuje się art. 117a i 117b.”;

24) po art. 117 dodaje się art. 117a i 117b w brzmieniu:

„Art. 117a. 1. Prezes Urzędu może wystąpić do właściwego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej z wnioskiem o przeniesienie cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

2. Prezes Urzędu informuje Komisję Europejską i Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców o wystąpieniu z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1.

3. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) imię i nazwisko cudzoziemca;
 - 2) obywatelstwo;
 - 3) datę i miejsce urodzenia;
 - 4) stan cywilny;
 - 5) dane dotyczące pokrewieństwa cudzoziemca.
4. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, dołącza się:
- 1) dokument potwierdzający tożsamość cudzoziemca lub dokument podróży;
 - 2) dokumenty potwierdzające związki rodzinne, w szczególności odpis skrócony aktu małżeństwa, aktu urodzenia, dokumenty potwierdzające istnienie stosunku przysposobienia;
 - 3) inne informacje niezbędne do ustalenia tożsamości cudzoziemca lub związków rodzinnych;
 - 4) informacje o wydanych decyzjach w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt, wizach lub decyzjach o odmowie wydania wizy i dokumentach, na podstawie których wydano te decyzje;
 - 5) informacje o złożonych wnioskach o udzielenie zezwolenia na pobyt lub o wydanie wizy, wraz z określeniem etapu postępowania w tych sprawach.

Art. 117b. 1. Przeniesienie cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej następuje za jego zgodą.

2. Cudzoziemcowi, który podlega przeniesieniu do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Prezes Urzędu wydaje przepustkę.
3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór przepustki, o której mo-

wa w ust. 2, uwzględniając postanowienia dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz.Urz. WE L 212 z 7.08.2004).

4. Z dniem, w którym cudzoziemiec korzystający z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej opuszcza to terytorium, traci ważność wydana mu wiza i wygasa udzielone zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. z 2004 r. Nr 167, poz. 1758) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1a w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) posiadanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE,”;

- 2) w art. 8 w ust. 1 pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) nabycie nieruchomości przez cudzoziemca zamieszkującego w Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej 5 lat od udzielenia mu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE,

- 3) nabycie przez cudzoziemca, będącego małżonkiem obywatela polskiego i zamieszkującego w Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej 2 lata od udzielenia mu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, nieruchomości, które w wyniku nabycia stanowią wspólność ustawową małżonków.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 353, z 2001 r. Nr 42, poz. 475 oraz z 2003 r. Nr 128, poz. 1175) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemcowi można na jego wniosek nadać obywatelstwo polskie, jeżeli zamieszkuje w Polsce na podstawie zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub zezwolenia na pobyt, co najmniej 5 lat.”;

2) w art. 9 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Może być uznana za obywatela polskiego osoba o nieokreślonym obywatelstwie lub nie posiadająca żadnego obywatelstwa, jeżeli zamieszkuje w Polsce na podstawie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, co najmniej 5 lat.”;

3) w art. 10 ust. 1 i 1a otrzymują brzmienie:

„1. Cudzoziemiec, któremu udzielono na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub zezwolenia na pobyt i który pozostaje co najmniej 3 lata w związku małżeńskim z osobą posiadającą obywatelstwo polskie, nabywa obywatelstwo polskie, jeżeli w terminie określonym w ust. 1a złoży odpowiednie oświadczenie przed właściwym organem i organ ten wyda decyzję o przyjęciu oświadczenia.

1a. Termin do złożenia oświadczenia woli, o którym mowa w ust. 1, wynosi 6 miesięcy od dnia uzyskania przez cudzoziemca zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub zezwolenia na pobyt albo 3 lata i 6 miesięcy od dnia zawarcia związku małżeńskiego z osobą posiadającą obywatelstwo polskie.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2001 r. Nr 87, poz. 960, z późn. zm.³⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 26:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec, dokonując zameldowania się na pobyt stały, zgłasza wymagane dane do zameldowania oraz przedstawia kartę pobytu wydaną w związku z udzieleniem zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, statusu uchodźcy lub zgody na pobyt tolerowany albo zezwolenie na osiedlenie się, zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, decyzję o nadaniu statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej lub o udzieleniu zgody na pobyt tolerowany.”,

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Cudzoziemiec, dokonując zameldowania się na pobyt czasowy trwający ponad 2 miesiące, zgłasza wymagane dane do zameldowania oraz przedstawia wizę, a w przypadku gdy wjazd cudzoziemca nastąpił na podstawie umowy przewidującej zniesienie lub ograniczenie obowiązku posiadania wizy – dokument podróży, tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca, kartę pobytu albo zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, bądź decyzję o udzieleniu zgody na pobyt tolerowany lub o nadaniu statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej.”;

2) w art. 44a w ust. 2 pkt 19 otrzymuje brzmienie:

„19) seria i numer karty pobytu wydanej w związku z udzieleniem zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, zgody na pobyt tolerowany lub nadaniem statu-

su uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, data jej wydania, data ważności oraz oznaczenie organu, który ją wydał.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z późn. zm.⁴⁾) w art. 33a wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 2 dodaje się pkt 1c i 1d w brzmieniu:

„1c) cudzoziemcy, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE,

1d) cudzoziemcy, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, 11 i 12 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842).”;

2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Za członków rodzin osób, o których mowa w ust. 2 pkt 2 i 3, uważa się osoby wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808).”.

Art. 7. W ustawie z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25, z późn. zm.⁵⁾) w art. 1 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wiza, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, zgody na pobyt tolerowany lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy, lub”.

Art. 8. W ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329, z późn. zm.⁶⁾) w art. 94a wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 2 w pkt 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 8 i 9 w brzmieniu:

„8) osoby, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE,

9) osoby, którym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, 11 i 12 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842).”;

2) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Za członków rodzin osób, o których mowa w ust. 2 pkt 1, uważa się osoby wymienione w art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808).”.

Art. 9. W ustawie z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 204, z późn. zm.⁷⁾) w art. 15 ust. 3e otrzymuje brzmienie:

„3e. Cudzoziemiec, niebędący obywatelem państwa członkowskiego Unii Europejskiej, któremu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej udzielono zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE albo któremu w Rzeczypospolitej Polskiej nadano status uchodźcy, odbywa staż podyplomowy na zasadach obowiązujących obywateli polskich.”.

Art. 10. W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960, z późn. zm.⁸⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 w ust. 1 w pkt 1 lit. l otrzymuje brzmienie:

wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z późn. zm.⁹⁾) w art. 8 w ust. 1 w pkt 1 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) posiada obywatelstwo:

- polskie,
- innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym,
- innego państwa, jeżeli otrzymała na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE albo na zasadzie wzajemności, o ile umowy międzynarodowe ratyfikowane przez Rzeczpospolitą Polską nie stanowią inaczej,”.

Art. 12. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 oraz z 2004 r. Nr 162, poz. 1692) w art. 5 w pkt 3 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) wiz wydawanych przez konsulów.”.

Art. 13. W ustawie z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 120, poz. 1252) w art. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) cudzoziemcom zamieszkującym i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842), zgody na pobyt tolerowany lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy,”.

Art. 14. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 35, poz. 305, Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001 i Nr 192, poz. 1963) w art. 1 w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) cudzoziemcom przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842), zgody na pobyt tolerowany lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy, jeżeli zamieszkują łącznie z członkami rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”.

Art. 15. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593 i Nr 99, poz. 1001) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) cudzoziemcom mającym miejsce zamieszkania i przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonego w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842), zgody na pobyt tolerowany lub w związku z uzyskaniem w Rzeczypospolitej Polskiej statusu uchodźcy;”;

2) w art. 101 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach szczególnie uzasadnionych sytuacją osobistą osoby ubiegającej się o świadczenie, w sprawach niecierpiących zwłoki oraz w sprawach cudzoziemców, którym udzielono zgody na pobyt tolerowany, właściwą miejscowo jest gmina miejsca pobytu osoby ubiegającej się o świadczenie.”.

Art. 16. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1:

a) w ust. 3:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) cudzoziemców poszukujących i podejmujących zatrudnienie lub inną pracę zarobkową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:

- a) obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej,
- b) obywateli państw, z którymi Unia Europejska zawarła umowy o swobodzie przepływu osób,
- c) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej status uchodźcy,
- d) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE,
- e) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842),
- f) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej jako członek rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 53 ust. 1 pkt 11 lub art. 54, zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony,
- g) posiadających w Rzeczypospolitej Polskiej zgodę na pobyt tolerowany lub korzystających z ochrony czasowej w Rzeczypospolitej Polskiej,

h) ubiegających się w o nadanie statusu uchodźcy, którym po upływie roku od dnia złożenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy nie została wydana decyzja w pierwszej instancji i przyczyna przedłużenia postępowania nie leży po ich stronie;”

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) cudzoziemców – członków rodzin obywateli polskich, którzy uzyskali zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Na zasadach określonych w ustawie zasiłki i inne świadczenia z tytułu bezrobocia przysługują osobom, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2 lit. a-e i g, oraz cudzoziemcom – członkom rodzin obywateli polskich.”;

2) w art. 2 w ust. 1:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) bezrobotnym – oznacza to osobę, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1 i 2 lit. a-e i g, lub cudzoziemca – członka rodziny obywatela polskiego, niezatrudnioną i niewykonującą innej pracy zarobkowej, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub służbie albo innej pracy zarobkowej, bądź, jeżeli jest osobą niepełnosprawną, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia co najmniej w połowie tego wymiaru czasu pracy, nieuczącą się w szkole, z wyjątkiem szkół dla dorosłych lub szkół wyższych w systemie wieczorowym albo zaocznym, zarejestrowaną we właściwym dla miejsca zameldowania stałego lub czasowego powiatowym urzędzie pracy oraz poszukującą zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, jeżeli:

a) ukończyła 18 lat,

b) nie ukończyła 60 lat – kobieta lub 65 lat – mężczyzna,

- c) nie nabyła prawa do emerytury lub renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty socjalnej albo po ustaniu zatrudnienia, innej pracy zarobkowej, zaprzestaniu prowadzenia pozarolniczej działalności, nie pobiera zasiłku przedemerytalnego, świadczenia przedemerytalnego, świadczenia rehabilitacyjnego, zasiłku chorobowego lub macierzyńskiego,
- d) nie jest właścicielem lub posiadaczem samoistnym lub zależnym nieruchomości rolnej w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.¹⁰⁾) o powierzchni użytków rolnych przekraczającej 2 ha przeliczeniowe lub nie podlega ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu stałej pracy jako współmałżonek lub domownik w gospodarstwie rolnym o powierzchni użytków rolnych przekraczającej 2 ha przeliczeniowe,
- e) nie uzyskuje przychodów podlegających opodatkowaniu podatkiem dochodowym z działów specjalnych produkcji rolnej, chyba że dochód z działów specjalnych produkcji rolnej, obliczony dla ustalenia podatku dochodowego od osób fizycznych, nie przekracza wysokości przeciętnego dochodu z pracy w indywidualnych gospodarstwach rolnych z 2 ha przeliczeniowych ustalonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie przepisów o podatku rolnym, lub nie podlega ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu stałej pracy jako współmałżonek lub domownik w takim gospodarstwie,
- f) nie podjęła pozarolniczej działalności od dnia wskazanego w zgłoszeniu do ewidencji do dnia wyrejestrowania tej działalności albo nie podlega na podstawie odrębnych przepisów obowiązkowi ubezpieczenia społecznego, z wyjątkiem ubezpieczenia społecznego rolników,

- g) nie jest osobą tymczasowo aresztowaną lub nie odbywa kary pozbawienia wolności,
- h) nie uzyskuje miesięcznie przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę, z wyłączeniem przychodów uzyskanych z tytułu odsetek lub innych przychodów od środków pieniężnych zgromadzonych na rachunkach bankowych,
- i) nie pobiera na podstawie przepisów o pomocy społecznej zasiłku stałego,
- j) nie pobiera, na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych, świadczenia pielęgnacyjnego lub dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu samotnego wychowywania dziecka i utraty prawa do zasiłku dla bezrobotnych na skutek upływu ustawowego okresu jego pobierania,
- k) nie pobiera po ustaniu zatrudnienia świadczenia szkoleniowego, o którym mowa w art. 70 ust. 6;”;

3) w art. 87:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) posiadający w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE;”;

b) po pkt 2 dodaje pkt 2a w brzmieniu:

„2a) posiadający w Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach;”;

4) w art. 88:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadku gdy cudzoziemiec posiada odpowiednią wizę lub zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na teryto-

rium Rzeczypospolitej Polskiej, wojewoda wydaje decyzję w sprawie zezwolenia na pracę. Wojewoda wydaje decyzję w sprawie zezwolenia na pracę także na podstawie dokumentu podróży lub zezwoleń, o których mowa w przepisach o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na podstawie tymczasowego zaświadczenia tożsamości cudzoziemca i zaświadczenia potwierdzającego okres, jaki upłynął od dnia wszczęcia postępowania o nadanie statusu uchodźcy i okoliczność, że przedłużenie postępowania nie nastąpiło z przyczyn leżących po stronie cudzoziemca.”,

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przyrzeczenie i zezwolenie na pracę cudzoziemca są wydawane na wniosek pracodawcy, na czas określony, dla określonego cudzoziemca i pracodawcy, na określone stanowisko lub rodzaj wykonywanej pracy. Zezwolenie jest wydawane na warunkach określonych w przyrzeczeniu, na okres nie dłuższy niż czas pobytu określony w odpowiedniej wizie lub nie dłuższy niż okres ważności zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub zezwolenia, o którym mowa w przepisach o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub okres wskazany w zaświadczeniu wydanym na podstawie art. 30a ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808). W przypadku gdy wydane zostało przyrzeczenie, zezwolenie wydaje się po uzyskaniu pisemnego potwierdzenia pracodawcy o dacie rozpoczęcia wykonywania pracy przez cudzoziemca. Data rozpoczęcia wykonywania przez cudzoziemca pracy nie może być wcześniejsza niż data wydania decyzji w

sprawie zezwolenia na pracę. Na wniosek pracodawcy wojewoda może przedłużyć przyrzeczenie i zezwolenie na pracę cudzoziemca.”.

Art. 17. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807) w art. 13 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cudzoziemcy, obywatele innych państw niż wymienione w ust. 1, którzy:

1) posiadają w Rzeczypospolitej Polskiej:

- a) zezwolenie na osiedlenie się,
- b) zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE,
- c) zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 7, 11 i 12 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach,
- d) zgodę na pobyt tolerowany,
- e) status uchodźcy;

2) korzystają w Rzeczypospolitej Polskiej z ochrony czasowej

– mogą podejmować i wykonywać działalność gospodarczą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na takich samych zasadach jak obywatele polscy.”.

Art. 18. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr ..., poz. ...) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) osoby nieposiadające obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym przebywające na terytorium Rzeczypo-

spolitej Polskiej na podstawie wizy pobytowej w celu wykonywania pracy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, zgody na pobyt tolerowany lub posiadające status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej albo korzystające z ochrony czasowej na jej terytorium;”;

2) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) członkowie zakonów oraz alumni wyższych seminariów duchownych i teologicznych, postulanci, nowicjusze i junioryści zakonów i ich odpowiednicy nieposiadający obywatelstwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i niebędący osobami, o których mowa w ust. 1 pkt 3, a przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie wizy, zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, zgody na pobyt tolerowany lub posiadający status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej albo korzystający z ochrony czasowej na jej terytorium;”.

Art. 19. Do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 20. W przypadku gdy po wejściu w życie ustawy decyzja Prezesa Urzędu o wydaleniu cudzoziemca, wydana w czasie, gdy toczyło się wobec niego postępowanie o nadanie statusu uchodźcy, stanie się niewykonalna z przyczyn niezależnych od organu, który jest obowiązany ją wykonać, lub ujawnią się okoliczności uzasadniające udzielenie zgody na pobyt tolerowany, organem właściwym do udzielenia temu cudzoziemcowi zgody na pobyt tolerowany jest Prezes Urzędu.

Art. 21. Dotychczasowe przepisy wykonawcze, wydane na podstawie art. 63 ust. 2, art. 71 i art. 101 ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych na podstawie art. 63 ust. 2, art. 71d i art. 101 ust. 7 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 22. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 października 2005 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 13 i 50, art. 2 pkt 7 i 10, art. 13 i 14 w zakresie dotyczącym cudzoziemców posiadających zgodę na pobyt tolerowany w Rzeczypospolitej Polskiej, art. 16 pkt 1 lit. a tiret pierwsze i pkt 4 w zakresie dotyczącym cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, którym po upływie roku od dnia złożenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy nie została wydana decyzja w pierwszej instancji i przyczyna przedłużenia postępowania nie leży po stronie cudzoziemca, art. 16 pkt 1 lit. a tiret drugie i lit. b oraz pkt 2 w zakresie dotyczącym cudzoziemców posiadających zgodę na pobyt tolerowany w Rzeczypospolitej Polskiej lub korzystających z ochrony czasowej w Rzeczypospolitej Polskiej, które wchodzi w życie z dniem 1 lutego 2005 r.;
- 2) art. 13 i 15 w zakresie dotyczącym cudzoziemców posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2006 r.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców, ustawę z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim, ustawę z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych, ustawę z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym, ustawę z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników, ustawę z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, ustawę z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry, ustawę z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, ustawę z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, ustawę z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej, ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, ustawę z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalno-

ści gospodarczej, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych.

Przepisy niniejszej ustawy wdrażają postanowienia:

- dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.Urz. WE L 251 z 3.10.2003),
 - dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich, będących rezydentami długoterminowymi (Dz.Urz. WE L 016 z 23.01.2004),
 - dyrektywy Rady 2003/110/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną (Dz.Urz. WE L 321 z 6.12.2003),
 - dyrektywy Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich którzy są ofiarami handlu ludźmi lub podlegali działaniom ułatwiającym nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi władzami (Dz.Urz. WE L 261 z 6.08.2004),
 - dyrektywy Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl (Dz.Urz. WE L 031 z 6.02.2003),
 - dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz.Urz. WE L 212 z 7.08.2004).
- 2) Zmiany tekstu jednolitego ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 90, poz. 844, Nr 113, poz. 1070, Nr 128, poz. 1175, Nr 137, poz. 1302 i Nr 166, poz. 1609 oraz z 2004 r. Nr 29, poz. 257, Nr 171, poz. 1800 i Nr 172, poz. 1805.
- 3) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 716 i Nr 183, poz. 1522, z 2003 r. Nr 128, poz. 1176 i Nr 130, poz. 1190 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 887.
- 4) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz. 591, z 1996 r. Nr 5, poz. 34 i Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 96, poz. 590, Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 50, poz. 310, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115 i 1118, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 103, poz. 1129, Nr 111, poz. 1193 i 1194 i Nr 126, poz. 1383, z 2002 r. Nr 4, poz. 33 i 34, Nr 150, poz. 1239, Nr 153, poz. 1271 i Nr 200, poz. 1683, z 2003 r. Nr 65, poz. 595, Nr 128, poz. 1176, Nr 137, poz. 1304 i Nr 213, poz. 2081 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206 i Nr 152, poz. 1598.
- 5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 60, poz. 636, z 2000 r. Nr 45, poz. 531, z 2001 r. Nr 73, poz. 764, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 228, poz. 2255 i Nr 229, poz. 2273 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 873 i Nr 146, poz. 1546.
- 6) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 117, poz. 759 i Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 19, poz. 239, Nr 48, poz. 550, Nr 104, poz. 1104, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1320, z 2001 r. Nr 111, poz. 1194 i Nr 144, poz. 1615, z 2002 r. Nr 41, poz. 362, Nr 113, poz. 984, Nr 141, poz. 1185 i Nr 200, poz. 1683, z 2003 r. Nr 6, poz. 65, Nr 128, poz. 1176, Nr 137, poz. 1304 i Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 69, poz. 624, Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1161, Nr 145, poz. 1532, Nr 162, poz. 1690 i Nr 173, poz. 1808.
- 7) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 76, poz. 691, Nr 152, poz. 1266 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 90, poz. 845 oraz z 2004 r. Nr 92, poz. 882 i 885 i Nr 173, poz. 1808.
- 8) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 610, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 100, poz. 1085 i Nr 129, poz. 1441, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, Nr 135, poz. 1143, Nr 141, poz. 1178 i 1180 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 7, poz. 78, Nr 96, poz. 874, Nr 124, poz. 1154, Nr 128, poz. 1176, Nr 170, poz. 1651 i Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 49, poz. 466, Nr 54, poz. 535, Nr 62, poz. 574, Nr 70, poz. 632, Nr 91, poz. 870, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808.
- 9) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808.
- 10) Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692 i Nr 172, poz. 1804.

09/61zb

UZASADNIENIE

Projekt ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach i ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw ma na celu dostosowanie krajowego porządku prawnego do aktualnego stanu prawa Unii Europejskiej dotyczącego problematyki cudzoziemców. Potrzeba wdrożenia tych regulacji pojawiła się już po wejściu w życie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842) i ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808). Państwa członkowskie Unii Europejskiej są obowiązane wprowadzić unormowania wynikające z regulacji unijnych w terminach określonych w tych aktach prawnych.

W projektowanej nowelizacji są wdrażane uregulowania:

- 1) dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.Urz. WE L 251 z 3.10.2003),
- 2) dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich, będących rezydentami długoterminowymi (Dz.Urz. WE L 016, z 23.01.2004),
- 3) dyrektywy Rady 2003/110/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną (Dz.Urz. WE L 321 z 6.12.2003),
- 4) dyrektywy Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub podlegali działaniom ułatwiającym nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi władzami (Dz.Urz. WE L 261 z 6.08.2004),
- 5) dyrektywy Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl (Dz.Urz. WE L 031 z 6.02.2003),
- 6) dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi zwią-

zanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami (Dz.Urz. WE L 212 z 7.08.2001) – w zakresie dotychczas nie transponowanym.

Ponadto przedmiotowa nowelizacja obejmuje swoim zakresem także niezbędne zmiany przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach i ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, których konieczność wprowadzenia wynika z uwzględnienia doświadczeń zebranych podczas rocznego okresu stosowania tych uregulowań.

Projektowane zmiany dotyczą przede wszystkim przepisów ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach i ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jednakże w związku z wprowadzeniem zmian w tych aktach prawnych powstała konieczność dokonania zmian także w unormowaniach innych ustaw, regulujących różne sfery życia cudzoziemców.

I. Zmiany w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach

1. Art. 3 pkt 2

Regulacja zawiera katalog osób, w stosunku do których przepisy ustawy o cudzoziemcach nie mają zastosowania.

Projektowana zmiana polega na uzupełnieniu dotychczasowego pkt 2. W ten sposób został rozszerzony obecny krąg podmiotów wyłączonych spod przepisów ustawy o cudzoziemcach o obywateli innych państw, które nie należą do Unii Europejskiej, ale na podstawie umów zawartych z Unią Europejską korzystają ze swobody przepływu osób i członków ich rodzin. Zgodnie bowiem z art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 141, poz. 1180 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808) do ww. osób stosuje się przepisy tej ustawy.

Wprowadzana zmiana zmierza do uporządkowania polskiego systemu prawnego z zakresu dotyczącego cudzoziemców.

2. Art. 4 pkt 6

W określonej w przepisie definicji zezwolenia na pracę wprowadzono odesłanie do ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 96, poz. 959).

3. Art. 8 ust. 1

Proponowana zmiana polega na zastąpieniu wyliczenia organów, które mogą odstąpić od uzasadnienia decyzji lub postanowienia wydanego w postępowaniu prowadzonym na podstawie przepisów ustawy, w całości lub w części, jeżeli wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa albo ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, określeniem „organ”. Powyższa zmiana ma charakter redakcyjny i została wprowadzona na skutek uwag zgłoszonych w toku uzgodnień międzyresortowych.

4. Art. 9

Wprowadzana zmiana polega na poprawieniu zawartego w przepisie odesłania, w związku z nadaniem nowego brzmienia rozdziałowi dotyczącemu zezwolenia na osiedlenie się i zmianą numeracji przepisów.

5. Art. 10

Przepis nakłada obowiązek pouczenia cudzoziemca w zrozumiałym dla niego języku o zasadach i trybie postępowania oraz o przysługujących mu prawach i ciężących na nim obowiązkach. Obecnie obowiązek pouczenia dotyczy cudzoziemca ubiegającego się o wydanie lub przedłużenie wizy, udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony albo udzielenie zezwolenia na osiedlenie się.

Zmiana dotychczasowej regulacji polega na wprowadzeniu obowiązku pouczenia również w stosunku do cudzoziemca ubiegającego się o udzielenie nowego rodzaju zezwolenia, tj. zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wprowadzonego do ustawy o cudzoziemcach w związku z wdrożeniem dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich, będących rezydentami długoterminowymi. Zmieniany przepis uwzględnia art. 7 ust. 2 ww. dyrektywy.

6. Art. 15 ust. 3

Zmiana dotyczy ust. 3 określającego krąg podmiotów, które nie muszą okazywać środków finansowych niezbędnych do pokrycia kosztów wjazdu na terytorium Polski, przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu, lub dokumentów umożliwiających uzyskanie takich

środków. Z dotychczasowego pkt 1 lit. b wykreślono umowy o uproszczonym trybie przekraczania granicy, gdyż umowy te utraciły moc.

7. Art. 15a

Wprowadzenie przepisu ma na celu umożliwienie cudzoziemcom będącym członkami załóg statków morskich przyplływających do polskich portów, schodzenia na ląd w czasie postoju statku w porcie i w obrębie miasta portowego, bez posiadania wiz. Regulacja ta wynika z postanowień umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest Stroną, tj.:

- Konwencji Nr 108 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej krajowych dowodów tożsamości marynarzy, przyjętą w Genewie dnia 13 maja 1958 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 103, poz. 501), na podstawie której Strony Konwencji zezwolą na wstęp na swoje terytorium każdemu marynarzowi posiadającemu ważny dokument tożsamości marynarza, jeśli starania o taki wstęp czynione są dla czasowego pobytu na lądzie podczas postoju statku,
- Konwencji Międzynarodowej Organizacji Morskiej o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego, sporządzonej w Londynie dnia 9 kwietnia 1965 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 30, poz. 236) (Konwencja IMO FAL). Zgodnie z normą 3.45 Konwencji „od członków załóg nie będzie wymagane posiadanie wizy dla zejścia na ląd”. Norma ta, razem z załącznikiem do Konwencji IMO FAL, weszła w życie z dniem 11 stycznia 2001 r. Konwencja w normie 3.47 przewiduje, że „od członka załogi nie będzie wymagane posiadanie specjalnego zezwolenia, tj. przepustki na ląd, w celu zejścia na ląd”. Polska zgłosiła swoje zastrzeżenie do stosowania tego zapisu, z czego wynika, że polskie władze będą wymagały posiadania przez marynarzy odpowiednich przepustek.

W związku z powyższym w celu stosowania przez Rzeczpospolitą Polską postanowień ww. Konwencji należy rozszerzyć uprawnienia do bezwizowego ruchu dla marynarzy będących obywatelami państw sygnatariuszy Konwencji IMO FAL, uwzględniającej poprawki przyjęte Rezolucją FAL 6(27).

W stosunku do cudzoziemców będących członkami załóg statków przyplływających do polskich portów morskich, stoczni, przystani, a objętych obowiązkiem wizowym, wymaganą przepisami wizę zastępowała będzie odpowiednia przepustka.

Ze względu na określony tryb dokonywania oceny wniosku dla wydania przepustki, analogiczny do zasad dotyczących wydawania wiz, wprowadzenie przepustek nie naruszy zasady, w myśl której nie może przekroczyć granicy państwowej osoba, której pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany.

8. Art. 26

W przepisie określono typy wiz i cele, w których są wydawane. W pkt 3 wskazano cele, w których jest wydawana wiza wjazdowa. Określony dotychczas w lit. c cel wjazdu rozszerzono. Wskazano, że celem tym, oprócz realizacji zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub zezwolenia na osiedlenie się, jest także realizacja zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Regulacja została zmieniona w związku z wprowadzeniem do ustawy uregulowań odnoszących się do zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

Ponadto w związku ze zmianą rozdziału dotyczącego zezwolenia na osiedlenie się konieczne było nadanie nowego brzmienia pkt 4 lit. m. Zmiana ta polega na poprawieniu odesłania do przepisu określającego cel pobytu cudzoziemca.

9. Art. 30

Wprowadzana zmiana jest konsekwencją nadania nowego brzmienia art. 26 pkt 3 lit. c. Rozszerzony został cel, w którym jest wydawana wiza wjazdowa. Zgodnie z nowym brzmieniem przepisu wiza ta będzie wydawana także w celu realizacji zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Wprowadzenie powyższej regulacji wymagało zmiany art. 30 poprzez wskazanie w tym miejscu cudzoziemca, który uzyskał zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

10. Art. 31 ust. 3

W przepisie przewidziano rozszerzenie katalogu celów wjazdu i pobytu, w związku z którymi możliwe jest wydanie wizej pobytowej długoterminowej. Umożliwi to zwiększenie elastyczności przy podejmowaniu decyzji w sprawie wydania wizej. Ponadto pozwoli na wypełnienie zobowiązań wynikających z art. 10 ust. 1 lit. f i g umowy między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Gabinetem Ministrów Ukrainy o zasadach ruchu osobowego, przewidującej wydawanie wiz długoterminowych osobom podróżującym w celu odwiedzenia miejsc pochówku i grobów krewnych na terytorium Polski oraz wnioskującym o wydanie takiej wizej w celu podtrzymywania udokumentowanych kontaktów rodzinnych i w celu odwiedzania miejsc swojego pochodzenia. Możliwe będzie kultywowanie związków Rodaków zamieszkałych na terytorium dawnego ZSRR z Macierzą (postulat Posłów i Senatorów RP).

11. Art. 33

Pierwsza zmiana polega na dodaniu w ust. 1 pkt 5. W ten sposób przewidziano możliwość wydania wizej pobytowej w trybie art. 33 cudzoziemcowi, co do którego zachodzi uzasadnio-

ne przypuszczenie, że jest ofiarą handlu ludźmi w rozumieniu Decyzji Ramowej Rady z dnia 19 lipca 2002 r. w sprawie zwalczania handlu ludźmi, potwierdzone przez organ właściwy do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi (pkt 3 preambuły do decyzji).

Druga zmiana polega na dodaniu ust. 3. Wskazano w nim okres, na który wydaje się wizę pobytową cudzoziemcowi, co do którego zachodzi uzasadnione przypuszczenie, że jest ofiarą handlu ludźmi. Jest to okres pobytu niezbędny do podjęcia przez cudzoziemca decyzji o współpracy z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi. Uznano jednocześnie, że ww. decyzja powinna zostać podjęta w okresie nie dłuższym niż 2 miesiące.

Wprowadzenie powyższych zmian ma na celu uwzględnienie art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub podlegali działaniom ułatwiającym nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi władzami.

12. Art. 45

W ust. 1a wprowadzono obowiązek składania wniosku o wydanie lub przedłużenie wizy na formularzu. Jest to uregulowanie ustawowe zasady stosowanej w praktyce, które pozwoli usprawnić przebieg postępowania w sprawie wydania wizy.

13. Art. 46

Zmiana zaproponowana w ust. 5 pkt 2 ma na celu ograniczenie ilości podmiotów uprawnionych do wydawania wiz dyplomatycznych, służbowych, kurierskich oraz wiz dyplomatycznych tranzytowych za granicą. Wprowadzenie powyższego rozwiązania zapewni zgodność przepisu z uregulowaniami ustawy z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsulów Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2002 r. Nr 215, poz. 1823 oraz z 2004 r. Nr 173, poz. 1808). Zgodnie z ww. ustawą osoba wyznaczona do wykonywania konkretnych czynności konsularnych działa tylko i wyłącznie z upoważnienia i w imieniu konsula. Zaś osoba wyznaczona do wykonywania funkcji konsula w trybie art. 3 ustawy z dnia 13 lutego 1984 r. o funkcjach konsulów Rzeczypospolitej Polskiej to po prostu konsul w rozumieniu tej ustawy.

Dodane przepisy ust. 7a i 7b wprowadzają możliwość uzyskania przez organ właściwy do wydania wizy informacji, których sam nie posiada, czy cudzoziemcowi należy wydać wizę, czy też zachodzą warunki uzasadniające odmowę jej wydania. Regulacja ta umożliwi bardziej efektywne stosowanie przepisów dotyczących wydawania wiz.

14. Art. 47 ust. 1

Przepis przewiduje możliwość wydania cudzoziemcowi, w wyjątkowych i pilnych przypadkach, wizej tranzytowej lub wizej pobytowej w celach określonych w ww. przepisie, przez komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej. Dotychczas regulacja przewidywała, m.in. poprzez wskazanie art. 26 pkt 4 lit. 1, możliwość wydawania wiz małoletniemu urodzonemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek jego przedstawiciela ustawowego przebywającego w Polsce na podstawie wizej. Praktyka pokazała, że wydawanie wizej w tym celu na granicy nie występuje.

Przepis ten nie uwzględniał jednak możliwości wydawania wizej przez komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej w celu prowadzenia działalności gospodarczej (art. 26 pkt 4 lit. d) oraz w celu naukowym, szkoleniowym i dydaktycznym, z wyłączeniem wykonywania pracy (art. 26 pkt 4 lit. i). Celowość zmiany ww. przepisu poprzez wprowadzenie powyższego unormowania wynika z dotychczasowej praktyki w stosowaniu obowiązującej regulacji. Zgodnie z opinią przekazaną przez Straż Graniczną często zdarza się bowiem, że na granicy istnieje potrzeba wydania wiz w ww. celach.

15. Art. 48 ust. 1 pkt 1

Przepis określa przyczyny unieważnienia wizej. Dotychczas jedną z przyczyn unieważnienia wizej, wskazaną w pkt 1, było figurowanie danych cudzoziemca w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany. Powyższe nie dotyczyło jednakże wizej wydanej na podstawie art. 34.

Wyłączenie możliwości unieważnienia wizej powinno natomiast dotyczyć wizej wydawanej w trybie art. 33 ustawy o cudzoziemcach, która może być wydana cudzoziemcowi, mimo że zachodzą okoliczności, na podstawie których należałoby odmówić wydania wizej.

16. Art. 53 i 54

Przepis art. 53 określa okoliczności, w których cudzoziemcowi udziela się lub można udzielić zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

Projektowane zmiany mają na celu głównie rozszerzenie dotychczasowego katalogu podmiotów, którym udziela się zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony. W ust. 1 wskazano krąg cudzoziemców, którym po spełnieniu określonych w ustawie warunków obligatoryjnie udziela się zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

Zmianie uległy dotychczasowe pkt 1 i 2. W przepisach tych, oprócz wskazania okoliczności będących podstawą udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, przewidziany był obowiązek posiadania środków finansowych niezbędnych do pokrycia kosztów pobytu na terytorium Polski. Jednakże w związku ze zmianą konstrukcji art. 53 treść dotychczasowych pkt 1 i 2 dotyczy tylko rodzaju prowadzonej działalności przez cudzoziemca, a warunki, które ma spełniać cudzoziemiec, aby udzielono mu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, w tym obowiązek posiadania środków finansowych, zostały określone w ust. 7.

W pkt 7 połączono przesłanki udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony dotychczas uregulowane w punktach 7 i 8, obejmujących członka rodziny, który zamierza przybyć do Polski w celu połączenia z rodziną – z cudzoziemcem zamieszkałym na terytorium Polski, oraz członka rodziny, który już przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wraz z cudzoziemcem, do którego przybył w celu połączenia z rodziną. Powyższe uwzględnia pkt 7 preambuły dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin, zgodnie z którym państwa członkowskie powinny móc stosować ww. dyrektywę również w przypadku, gdy rodzina przybywa razem.

W pkt 8 przewidziano udzielanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony małoletniemu cudzoziemcowi urodzonemu na terytorium Polski, przebywającemu na tym terytorium bez opieki. Zasadne jest bowiem wprowadzenie wyraźnej regulacji przewidującej udzielanie zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony pozbawionym opieki małoletnim cudzoziemcom urodzonym w Polsce, w celu uregulowania ich statusu prawnego w naszym kraju. Dotychczas możliwość zalegalizowania pobytu cudzoziemcom tej kategorii odbywała się na zasadach uznania administracyjnego.

Zgodnie z pkt 9 odrębne zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony jest udzielane cudzoziemcom będącym członkami rodziny cudzoziemca zamieszkałego w Polsce, którym po 5 latach przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przysługuje samodzielny tytuł do legalizacji pobytu. Powyższa regulacja została wprowadzona w związku z uwzględnieniem art. 15 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin.

Z pkt 11 i 12 wynika, że zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony jest udzielane cudzoziemcowi posiadającemu zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, oraz członkom jego rodziny. Obowiązek udzielenia zezwolenia na pobyt tym kategoriom cudzoziemców wynika z art. 14

ust. 1 i art. 16 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie statusu obywateli państw trzecich, którzy uzyskali status rezydenta długoterminowego.

Z kolei w pkt 13 przewidziano udzielanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi będącemu ofiarą handlu ludźmi, przebywającemu w Polsce, który podjął współpracę z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi oraz zerwał kontakty z osobami podejrzanymi o popełnienie czynów związanych z handlem ludźmi (zgodnie z art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 8 ust. 1 i 2 dyrektywy Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich którzy są ofiarami handlu ludźmi lub podlegali działaniom ułatwiającym nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi władzami).

W art. 53 ust. 2 dostosowano definicję członka rodziny cudzoziemca do regulacji wynikającej z art. 4 dyrektywy Rady 2003/86/WE. Natomiast w ust. 3 określono dodatkowo, kogo uznaje się za członka rodziny małoletniego cudzoziemca posiadającego status uchodźcy, który przebywa w Polsce bez opieki, uwzględniając art. 10 ust. 3 lit. a dyrektywy Rady 2003/86/WE.

W ust. 5 zostały określone przesłanki fakultatywnego udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony. Dotychczas jedną z takich przesłanek był zamiar podjęcia lub kontynuowania przez cudzoziemca studiów. Obecnie dodano do tych przesłanek szkolenie zawodowe, przez co uwzględniono art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich, będących rezydentami długoterminowymi.

W ust. 4 uzupełniono rodzaje spółek, w których może działać cudzoziemiec dostosowując je do rozwiązań przyjętych w ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807).

W ust. 7 przewidziano, że cudzoziemiec, aby otrzymać zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony powinien posiadać stabilne i regularne źródło dochodu wystarczające do pokrycia kosztów utrzymania i leczenia siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, ubezpieczenie zdrowotne lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Polski oraz tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego. Wskazano przy tym w ust. 8, że koszty utrzymania i leczenia cudzoziemca powinien pokrywać członek jego rodziny, który mieszka w Polsce, ma obowiązek jego utrzymania i ma możliwość wywiązania się z tego obowiązku. W ust. 9 określono sposób badania, czy źródło dochodu cudzoziemca jest wystarczające do pokrycia kosztów utrzymania i leczenia jego i członków rodziny.

Wprowadzenie powyższych regulacji jest związane z uwzględnieniem art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/86/WE, a także art. 15 ust. 2 lit. a i b oraz ust. 4 dyrektywy Rady 2003/109/WE.

Art. 54

Przepis dotyczy udzielania zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną. Zezwolenie to otrzymuje członek rodziny cudzoziemca zamieszkującego w Polsce, spełniającego jedną z przesłanek wskazanych w przepisie.

W stosunku do dotychczasowego brzmienia przepis nie przewiduje wymogu przebywania członka rodziny poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Powyższe uwzględnia pkt 7 preambuły dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin, zgodnie z którym państwa członkowskie powinny móc stosować ww. dyrektywę również w przypadku, gdy rodzina przybywa razem.

Następna zmiana polega na uzupełnieniu listy cudzoziemców, do których można przyjechać w celu połączenia z rodziną o cudzoziemca przebywającego w Polsce na podstawie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Dotychczasowa treść ust. 2 art. 54 znajduje się ze względów redakcyjnych w art. 53 ust. 2

Ponadto w pkt 4 przewidziano, że zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną otrzyma członek rodziny cudzoziemca zamieszkującego w Polsce co najmniej 2 lata na podstawie zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony. W obowiązującej regulacji okres ten wynosi 3 lata. Jednakże bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony dla członka rodziny, cudzoziemiec ten musi mieszkać w Polsce na podstawie zezwolenia wydanego na okres pobytu nie krótszy niż rok. Powyższe zmiany stanowią uwzględnienie art. 3 ust. 1 i art. 8 dyrektywy Rady 2003/86/WE.

17. Art. 55 ust. 1

Projektowana zmiana polega na poprawieniu oznaczenia przepisu, do którego się odsyła w regulacji.

18. Art. 56 ust. 2

W przepisie zostały wskazane okresy, na które udziela się zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcom, których pobyt na terytorium Polski jest zależny od pobytu innego cudzoziemca.

W szczególności w pkt 3 przewidziano, że zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony członkowi rodziny cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, udziela się na okres do dnia, do którego udzielono temu cudzoziemcowi zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na podstawie art. 53 ust. 1 pkt 11. Regulacja ta wynika z art. 13 ust. 3 dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin.

Zgodnie z art. 8 ust. 3 dyrektywy Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich, którzy są ofiarami handlu ludźmi lub podlegali działaniom ułatwiającym nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi władzami cudzoziemcom będącym ofiarami handlu ludźmi, przebywający w Polsce, którzy podjęli współpracę z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie zwalczania handlu ludźmi oraz zerwali kontakty z osobami podejrzanymi o popełnienie czynów związanych z handlem ludźmi zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony będzie wydawane na okres 6 miesięcy, a studentom – na okres do jednego roku.

19. Art. 57

Przepis dotyczy odmowy udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony. Z dotychczasowego katalogu przyczyn, dla których odmawia się udzielenia tego zezwolenia usunięto dotychczasowy pkt 6 wskazujący możliwość spowodowania obciążenia dla pomocy społecznej jako przyczynę odmowy udzielenia zezwolenia. Posiadanie źródeł dochodów w wystarczającej wysokości przekraczającej kwotę, od której przyznaje się świadczenia pieniężne z pomocy społecznej stanowi bowiem, co do zasady, jedną z przesłanek udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, określoną w art. 53 ust. 7 pkt 1 i ust. 9. Cudzoziemcy należący do pozostałych kategorii albo mogą korzystać pośrednio z pomocy społecznej, w związku z byciem członkiem rodziny obywatela polskiego (cudzoziemiec będący małżonkiem obywatela polskiego), albo nie mogą stanowić obciążenia dla pomocy społecznej, gdyż są poza zakresem osób uprawnionych do tej pomocy, stosownie do przepisów ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, z późn. zm.).

W obecnie obowiązującym art. 57 ust. 2 stanowił, że cudzoziemcowi małżonkowi obywatela polskiego nie można odmówić udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z tego powodu, że jego dane figurowały w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, chyba

że jego pobyt na terytorium Polski stanowiłby zagrożenie dla bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego. Przepis ten w połączeniu z innymi rozwiązaniami przyjętymi w ustawie budził wiele wątpliwości interpretacyjnych. Stąd w projekcie ustawy zaproponowane zostały inne rozwiązania nie pogarszające sytuacji cudzoziemców małżonków obywateli polskich, które dla stosujących prawo będą bardziej czytelne. Wprawdzie w ust. 3 wśród wyliczenia punktów ust. 1 art. 57 nie ma już pkt 2 odnoszącego się do danych cudzoziemca znajdujących się w wykazie, ale w konsekwencji tego zabiegu w art. 89 ust. 1 pkt 2, przewidziano, że cudzoziemcowi małżonkowi obywatela polskiego nie wydaje się decyzji o wydaleniu cudzoziemca, a wydanej nie wykonuje, jeżeli jego dalszy pobyt w Polsce nie stanowi zagrożenia dla bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że związek małżeński został zawarty w celu uniknięcia wydalenia. Po drugie, w art. 128 ust. 1a, określono, że w wykazie nie zamieszcza się danych cudzoziemca małżonka obywatela polskiego. Jest to możliwe tylko wówczas, gdy jego pobyt w Polsce stanowiłby zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Dodano nowe regulacje w ust. 4 i 5, w których przewidziano przypadki, kiedy nie można odmówić udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony cudzoziemcowi wskazanemu w tych przepisach.

Zgodnie z ust. 4 cudzoziemcowi zamierzającemu przybyć lub przebywającemu w Polsce w celu połączenia z rodziną, a także cudzoziemcowi posiadającemu zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, oraz członkom jego rodziny, nie można odmówić udzielenia kolejnego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony wyłącznie dlatego, że stwierdzono u niego chorobę lub zakażenie podlegające obowiązkowemu leczeniu. Wprowadzenie powyższego rozwiązania wynika z uwzględnienia art. 18 dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie statusu obywateli państw trzecich, którzy uzyskali status rezydenta długoterminowego.

W ust. 5 wskazano – co jest zgodne z art. 13 dyrektywy Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich którzy są ofiarami handlu ludźmi lub podlegali działaniom ułatwiającym nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi władzami – że cudzoziemcowi będącemu ofiarą handlu ludźmi nie można odmówić udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony wyłącznie z powodu stwierdzenia u niego choroby lub zakażenia podlegających obowiązkowemu leczeniu.

niu, albo jeżeli przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej niezgodnie z przepisami ustawy, ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

20. Art. 58

Przepis dotyczy cofnięcia cudzoziemcowi zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

Pierwsza zmiana polega na poprawieniu odesłania zawartego w ust. 1 pkt 2, w związku z usunięciem w art. 57 ust. 1 pkt 6 i zmianą oznaczenia uregulowań zawartych w punktach.

Kolejna zmiana polega na nadaniu nowego brzmienia ust. 2. Przepis zawiera odesłanie do art. 57 ust. 3-5, w którym określono przypadki, kiedy nie można odmówić udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

Trzecia zmiana to uchylenie dotychczasowego ust. 3. Przepis uchylany przewiduje, że cudzoziemcowi, który przybył do Polski w celu połączenia z rodziną, do osoby posiadającej status uchodźcy, nie cofa się zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony z przyczyny wskazanej w art. 57 ust. 1 pkt 6. Jednakże wskazany w tym przepisie pkt 6 został skreślony, a zatem odpadła ww. przesłanka cofnięcia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

21. Art. 60

W art. 60 ust. 2 otrzymał nowe brzmienie. Do obowiązującej już zasady, że z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną może wystąpić tylko cudzoziemiec zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dodano wyjaśnienie, że do udzielenia zezwolenia dziecku potrzebna jest zgoda drugiej osoby, która sprawuje nad nim władzę rodzicielską, zgodnie z postanowieniami dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin.

Dodatkowo przewidziano w ust. 4a, że wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony składa się na formularzu. Powyższe rozwiązanie wpłynie na przyspieszenie postępowania w sprawie udzielenia ww. zezwolenia. Prawidłowo wypełniony formularz wniosku usprawni przebieg postępowania.

22. Art. 61

W przepisie określono termin do złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony przez cudzoziemca przebywającego w Polsce (ust. 1). Jednocześnie w ust.

1a przewidziano, że wniosek cudzoziemca przebywającego w Polsce na podstawie wize, o której mowa w art. 33, tj. wydanej cudzoziemcowi, mimo że istnieją przesłanki do odmowy jej wydania, pozostawia się bez rozpoznania, co odpowiada dotychczasowej regulacji art. 61 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach. Wskazano jednak przy tym, że uregulowania nie stosuje się w przypadku, gdy z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony występuje cudzoziemiec będący ofiarą handlu ludźmi. Powyższe rozwiązanie jest zgodne z art. 8 ust. 1 dyrektywy Rady 2004/81/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentu pobytowego wydawanego obywatelom państw trzecich którzy są ofiarami handlu ludźmi lub podlegali działaniom ułatwiającym nielegalną imigrację, którzy współpracują z właściwymi władzami.

23. Art. 62

Przepis otrzymał nowe brzmienie. Zmianie uległ ust. 2, w którym dodano zdanie drugie. Przewidziano, że w przypadku gdy cudzoziemiec będzie składał wniosek o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony za pośrednictwem konsula, wówczas konsul ma obowiązek dołączenia do wniosku informacji związanych z wjazdem i pobytem cudzoziemca dotyczących zagrożenia bezpieczeństwa państwa.

Zmiana przewidziana w ust. 3 ma na celu odstąpienie od obowiązku zajmowania stanowiska przez Straż Graniczną i zastąpienie go przekazywaniem informacji, tak jak to czynią obecnie inne organy. Zmiana ta przyczyni się do przyspieszenia i uproszczenia postępowania.

Do dotychczasowego katalogu podmiotów, od których wojewoda może zasięgnąć informacji przed wydaniem decyzji o udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, został dodany konsul właściwy ze względu na ostatnie miejsce zamieszkania cudzoziemca za granicą. W postępowaniu zmierzającym do wydania decyzji o udzieleniu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony konsul dysponuje często wiedzą istotną z punktu widzenia bezpieczeństwa państwa, ochrony porządku publicznego oraz zapobiegania nielegalnej migracji. Posiadanie tej wiedzy przez wojewodę prowadzącego postępowanie jest niezbędne dla właściwej oceny zgromadzonego w danej sprawie materiału i oceny przesłanek warunkujących udzielenie ww. zezwolenia. W obowiązującym stanie prawnym uczestniczenie przez konsula w rozpatrywaniu wniosków o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony nie znajduje oparcia ustawowego.

W celu uzupełnienia reguły zawartej w ust. 3 dodatkowo przewidziano w ust. 4, że wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamierzonego pobytu cudzoziemca ma obowiązek przekaza-

nia informacji Szefowi Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, o złożeniu przez cudzoziemca wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony i wydaniu decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony. W sytuacji, gdy wojewoda prowadzący postępowanie ustali, że zachodzą określone w ustawie negatywne przesłanki do wydania zezwolenia, takie jak fakt, że dane cudzoziemca są wpisane do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany lub cudzoziemiec przebywa w Polsce nielegalnie, nie prowadzi wówczas postępowania z udziałem tych organów, które przekazują informacje, czy wjazd i pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej stanowi zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego, co wynika z brzmienia ust. 3. Bez względu na to, jakich informacji dostarczą te organy, wojewoda będzie obowiązany odmówić wydania zezwolenia. Rezygnacja w takich przypadkach z procedury uzyskiwania informacji, w tym także od Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, przyspieszy tempo rozpatrywania wniosków i obniży koszty postępowania. Uproszczenie postępowania w sprawie zezwoleń na pobyt pozwoli usprawnić pracę w urzędach wojewódzkich, a z drugiej strony nie wpłynie negatywnie na jakość orzecznictwa w sprawach cudzoziemskich. Dla zapewnienia organom właściwym w sprawach bezpieczeństwa posiadania informacji o wystąpieniu cudzoziemca o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, wojewodowie będą przekazywać tym organom informację o wniosku i wydanej decyzji negatywnej. Natomiast w postępowaniach, w których nie stwierdza się ustawowych negatywnych przesłanek, dających się ustalić bez udziału innych organów, zachowana byłaby pełna procedura uzyskiwania informacji przewidziana ustawą o cudzoziemcach.

Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem ust. 8 (obecnie ust. 9) wojewoda ma obowiązek informowania Komendanta Głównego Straży Granicznej i komendanta wojewódzkiego Policji o cofnięciu zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony. Wprowadzana zmiana polega na nałożeniu na wojewodę obowiązku informowania Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców o udzieleniu, odmowie udzielenia kolejnego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, lub cofnięciu tego zezwolenia cudzoziemcowi posiadającemu zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, a także o odmowie udzielenia kolejnego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, lub cofnięciu tego zezwolenia członkowi rodziny ww. cudzoziemca. Powyższe uregulowania uwzględniają postanowienia art. 19 ust. 2 i art. 22 ust. 2 dyrektywy Rady

2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich, będących rezydentami długoterminowymi.

24. Art. 63 ust. 2

Przepis stanowi upoważnienie dla ministra do spraw szkolnictwa wyższego, do wydania, w drodze rozporządzenia, wzoru zaświadczenia jednostki prowadzącej studia o przyjęciu na studia. Wprowadzana regulacja nie zawiera dotychczasowego odesłania do przepisu, w którym jest mowa o ww. zaświadczeniu, w celu uniknięcia potrzeby nowelizacji przepisu w przypadku kolejnych zmian w przepisach dotyczących udzielania zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

25. Rozdział 5

Cały rozdział 5 ustawy otrzymał nowe brzmienie, w związku z uwzględnieniem uregulowań dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczących statusu obywateli państw trzecich, będących rezydentami długoterminowymi. Przepisy rozdziału uzupełniono o uregulowania dotyczące nowego rodzaju zezwolenia, tj. zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

Art. 64

Przepis reguluje kwestie związane z udzieleniem zezwolenia na osiedlenie się. Pozostawiono uregulowania dotyczące udzielania zezwoleń na osiedlenie się na warunkach korzystniejszych niż wymagane do udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, co jest zgodne z art. 13 dyrektywy Rady 2003/109/WE. Takie zezwolenie nie będzie jednak zapewniało prawa zamieszkiwania w innych państwach członkowskich zgodnie z rozdziałem III ww. dyrektywy.

W ust. 1 wymieniono podmioty, którym udziela się zezwolenia na osiedlenie się i wskazano okresy nieprzerwanego pobytu w Polsce, od których uzależnia się udzielenie tego zezwolenia. Zgodnie z pkt 3 zezwolenie na osiedlenie się otrzyma cudzoziemiec, który bezpośrednio przed złożeniem wniosku przebywał nieprzerwanie na terytorium Polski przez okres nie krótszy niż 10 lat na podstawie zgody na pobyt tolerowany lub przez 7 lat w związku z uzyskaniem statusu uchodźcy. W obecnie obowiązującym uregulowaniu ww. 10-letni okres nieprzerwanego przebywania odnosi się także do pobytu na podstawie wiz i zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony. Jednakże w związku z wprowadzeniem do ustawy przepisów

dotyczących udzielania zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, przewidziano, że już po 5 latach zgodnego z prawem pobytu na terytorium Polski cudzoziemiec otrzyma tego rodzaju zezwolenie. Dlatego pkt 3 został zawężony w przedstawiony sposób.

W stosunku do dotychczasowego stanu prawnego zmianie ulegała definicja nieprzerwanego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Obecnie, aby pobyt cudzoziemca na terytorium Polski można było uznać za nieprzerwany, żadna z przerw w tym pobycie nie może być dłuższa niż 2 miesiące, chyba że jej przyczyną była jedna z okoliczności wskazanych w przepisie. Natomiast w projektowanym ust. 4 wskazano, że pobyt uważa się za nieprzerwany, jeżeli żadna z przerw w pobycie nie była dłuższa niż 6 miesięcy i nie przekroczyła łącznie 10 miesięcy, w okresach wskazanych w ust. 1. Jednakże w wyjątkowych przypadkach, wymienionych w przepisie, przekroczenie ww. okresu nieobecności w Polsce nie będzie oznaczało przerwania tego pobytu. Wprowadzenie powyższej zmiany uwzględnia art. 4 ust. 3 i art. 13 dyrektywy Rady 2003/109/WE.

W ust. 6 przewidziano wygaśnięcie z mocy prawa zezwolenia na osiedlenie się w przypadku uzyskania przez cudzoziemca zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

Art. 65

Regulacja dotyczy udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

Zgodnie z ust. 1 zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE jest udzielane cudzoziemcowi, który bezpośrednio przed złożeniem wniosku przebywał nieprzerwanie w Polsce zgodnie z przepisami co najmniej przez 5 lat. Ponadto musi on posiadać stabilne i regularne źródło dochodu, który wystarcza do pokrycia kosztów utrzymania i leczenia własnego i członków rodziny, ubezpieczenie zdrowotne lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Polski oraz tytuł prawny do zajmowania lokalu mieszkalnego. W powyższej regulacji uwzględniono art. 4 ust. 1, art. 5 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/109/WE.

W ust. 2 określono krąg cudzoziemców, do których nie stosuje się przepisów ust. 1 o warunkach do udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Uregulowanie jest zgodne z art. 3 ust. 2 ww. dyrektywy.

W ust. 3, 5, 6 i 8 zawarte są szczegółowe rozwiązania odnoszące się do warunków wymaganych do udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

W ust. 5 zostały wymienione okresy pobytu cudzoziemca na terytorium Polski, których nie zalicza się do okresu nieprzerwanego pobytu, od którego zależy udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Przepis uwzględnia art. 4 ust. 2 akapit 1 ww. dyrektywy.

W ust. 6 przewidziano, że w przypadku gdy podstawą pobytu cudzoziemca na terytorium Polski było odbywanie studiów lub szkolenia zawodowego, połowę okresu pobytu na tej podstawie zalicza się do nieprzerwanego pobytu w Polsce wymaganego do udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. W ten sposób uwzględniono art. 4 ust. 2 akapit 2 ww. dyrektywy.

Z ust. 8 wynika, że zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE jest udzielane na czas nieoznaczony, zgodnie z art. 8 ust. 1 ww. dyrektywy.

Art. 66 określa przesłanki odmowy udzielenia zezwolenia na osiedlenie się. Przepis nie uległ zmianie w stosunku do obowiązującego obecnie.

W art. 67 wymieniono przyczyny odmowy udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, zgodnie z art. 6 i art. 7 ust. 3 dyrektywy Rady 2003/109/WE.

Art. 68 dotyczy cofnięcia zezwolenia na osiedlenie się. Regulacja pozostała niezmienną w stosunku do przyjętych dotychczas rozwiązań.

Art. 69

Uregulowanie dotyczy cofnięcia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

W ust. 1 wymieniono przyczyny cofnięcia tego zezwolenia. Z pkt 2 wynika, że cofnięcie zezwolenia następuje, jeżeli cudzoziemiec stanowi rzeczywiste i poważne zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo dla bezpieczeństwa i porządku publicznego. Uregulowanie jest zgodne z art. 9 ust. 1 lit. b w związku z art. 12 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/109/WE. W pkt 3 jako przyczynę cofnięcia cudzoziemcowi zezwolenia wskazano opuszczenie przez niego terytorium Polski na okres przekraczający 6 lat. Powyższa regulacja uwzględnia art. 9 ust. 4 akapit 2 ww. dyrektywy. W pkt 4 przyczynę cofnięcia przedmiotowego zezwolenia stanowi opuszczenie przez cudzoziemca terytorium Unii Europejskiej na okres kolejnych 12 miesięcy, co uwzględnia art. 9 ust. 1 lit. c ww. dyrektywy. Z kolei w pkt 5 przewidziano cofnięcie zezwolenia cudzoziemcowi, jeżeli uzyskał zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Uwzględniono w ten sposób art. 9 ust. 4 akapit 1 ww. dyrektywy.

W ust. 2 przewidziano, że w postępowaniu poprzedzającym wydanie decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE z tego powodu, że cudzoziemiec stanowi rzeczywiste i poważne zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo dla bezpieczeństwa i porządku publicznego, organ prowadzący postępowanie będzie obowiązany wziąć pod uwagę okres pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jego wiek, istnienie związków z Rzeczpospolitą Polską lub brak związków z krajem pochodzenia i skutki dla cudzoziemca i członków jego rodziny, które powstaną w przypadku cofnięcia zezwolenia. Rozwiązanie to jest zgodne z art. 12 ust. 3 ww. dyrektywy. Wprawdzie z literalnego odczytania przepisu dyrektywy należałoby wnosić, że przesłanki, które ma rozpatrzeć organ powinny być brane pod uwagę przed wydaniem decyzji o wydaleniu, ale zważywszy na to, że w decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE z przyczyn bezpieczeństwa zamieszcza się nakaz opuszczenia terytorium Polski w określonym terminie, który w myśl ustawy wywołuje skutki takie jak decyzja o wydaleniu, to także w tym przypadku ww. przesłanki powinny być rozpatrywane.

W ust. 4 zapisana została zasada, że do decyzji w sprawie cofnięcia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, w części dotyczącej nakazu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie stosuje się przepisów w sprawie wydalenia, co oznacza wyłączenie możliwości nadania decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE rygoru natychmiastowej wykonalności, które to rozwiązanie jest zgodne z art. 10 ust. 2 i art. 12 ust. 4 ww. dyrektywy.

Art. 70

Przepis reguluje kwestię udzielenia kolejnego zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, jeżeli poprzednie zezwolenie zostało cofnięte z powodu opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Polski na okres przekraczający 6 lat lub opuszczenia terytorium Unii Europejskiej na okres kolejnych 12 miesięcy, a także z uwagi na uzyskanie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Regulacja uwzględnia postanowienia wynikające z art. 9 ust. 5 dyrektywy Rady 2003/109/WE, który przewiduje stosowanie ułatwień w ponownym nabyciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE dla tej kategorii cudzoziemców.

Art. 71

Regulacja dotyczy wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Dotychczasowe przepisy odnoszące się do wniosku o

udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na osiedlenie się rozbudowano, dodając w odpowiednich miejscach zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

W ust. 3, określając zakres danych, które ma zawierać wniosek, wyodrębniono w pkt 2 dane objętych wnioskiem dzieci i innych osób wpisanych do dokumentu podróży cudzoziemca. Dane te będą bowiem zamieszczane jedynie we wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się. W przypadku zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE wniosek będzie dotyczył tylko cudzoziemca, który go złożył. Powyższe rozwiązanie jest zgodne z dyrektywą Rady 2003/109/WE.

Tak jak przy wniosku o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, w ust. 4 przewidziano, że wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE ma być składany na formularzu, co powinno usprawnić procedurę dotyczącą udzielania ww. zezwoleń.

Art. 71a

Przepis wskazuje, które wnioski złożone przez cudzoziemca pozostawia się bez rozpoznania. Dotyczy to wniosków o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się składanych przez cudzoziemca przebywającego na podstawie wizy, o której mowa w art. 33, lub cudzoziemca, o którym mowa w art. 110, oraz wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE złożonego przez cudzoziemca, o którym mowa w art. 65 ust. 2.

Ponadto zgodnie z art. 4 ust. 1 i art. 7 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/109/WE przepis uwzględnia także przypadki złożenia wniosków przez osoby, do których nie stosuje się postanowień ww. dyrektywy.

Ust. 3 przewiduje, że w przypadku gdy przed upływem zgodnego z prawem pobytu cudzoziemca na terytorium Polski nie wydano decyzji ostatecznej w sprawie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, cudzoziemiec otrzyma wizy na okres pobytu do czasu wydania decyzji ostatecznej. Dotychczasowy przepis przewidywał wydawanie wiz jedynie na czas postępowania w I instancji, ale przy współistnieniu przepisu, który nakazywał składanie wniosków o wydanie zezwolenia z odpowiednim wyprzedzeniem (60-dniowym) przed upływem ważności poprzedniego zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony. Zasadne jest zatem wydawanie cudzoziemcowi wiz do czasu ostatecznego załatwienia sprawy w razie przedłużenia się postępowania.

Art. 71b

Przepisy dotyczące uzyskiwania informacji przed udzieleniem zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE oraz informowania przez wojewodę organów w zakresie i w sposób wskazany w tym przepisie zostały ukształtowane analogicznie jak w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony.

W ust. 8 na wojewodę został nałożony obowiązek informowania Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, w przypadku gdy posiada on już takie zezwolenie udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej. Uregulowanie uwzględnia art. 23 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/109/WE.

Art. 71c

W regulacji zostały określone terminy załatwienia sprawy udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, odmiennie od regulacji zawartej w Kodeksie postępowania administracyjnego.

Przepis uwzględnia treść art. 7 ust. 2 dyrektywy Rady 2003/109/WE, zgodnie z którym właściwe władze krajowe najpóźniej w ciągu 6 miesięcy od daty złożenia wniosku o uzyskanie statusu cudzoziemca korzystającego z długotrwałego pobytu zawiadamiają wnioskodawcę o podjętej decyzji. Ww. przepis dyrektywy pozwala na przedłużenie ww. limitu czasowego w wyjątkowych okolicznościach.

W celu ujednoczenia procedur art. 71c projektu ma zastosowanie również do postępowania w sprawie o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się.

Określając 5-miesięczny termin załatwienia sprawy o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE uwzględniono specyfikę postępowania w tych sprawach.

Art. 71d

W uregulowaniu przewidziano upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, wzorów formularzy wniosków o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się i zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE oraz liczby fotografii i wymogów dotyczących fotografii dołączanych do wniosku.

26. Art. 72

Przepis dotyczy wydania cudzoziemcowi karty pobytu.

W ust. 1 zostały wymienione podstawy wydania karty pobytu. W stosunku do dotychczasowego brzmienia regulację uzupełniono o wskazanie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Przepis uwzględnia art. 8 ust. 3 dyrektywy Rady 2003/109/WE.

W ust. 3 określono terminy ważności karty pobytu. Terminy te są uzależnione od rodzaju udzielonego zezwolenia, będącego podstawą wydania karty pobytu. W pkt 3 przewidziano, że karta pobytu wydana cudzoziemcowi, który uzyskał zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE, jest ważna 5 lat. W przepisie uwzględniono art. 8 ust. 2 ww. dyrektywy.

27. Art. 73 ust. 1

Przepis określa, kiedy jest wydawany polski dokument podróży dla cudzoziemca. Wprowadzona zmiana polega na uzupełnieniu obecnej regulacji o wskazanie, że ww. dokument jest wydawany także na wniosek cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Jest to konsekwencja wprowadzenia do przepisów ustawy nowego rodzaju zezwolenia.

28. Art. 74 ust. 6

Wprowadzona zmiana ma charakter redakcyjny, dostosowuje brzmienie przepisu w związku z wprowadzoną instytucją zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

29. Art. 75 ust. 1

Unormowanie dotyczy wydania tymczasowego polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca. Zmiana dotychczasowej regulacji polega na wskazaniu, że ww. dokument jest wydawany także na wniosek cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Wprowadzenie powyższego rozwiązania jest konsekwencją dodania w ustawie przepisów o nowym rodzaju zezwolenia.

30. Art. 77

Wśród przesłanek wymiany karty pobytu i innych dokumentów w sprawach cudzoziemców określonych w tym przepisie, modyfikacji uległ pkt 4 w związku z wprowadzeniem w ustawie instytucji zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Ponadto przepis uległ zmianie wskutek przeniesienia ust. 2 do art. 78 w celach porządkowych (obecnie ust. 3 w art. 78).

31. Art. 78

Wprowadzane zmiany dotyczą ust. 2, w którym na cudzoziemca składającego wniosek o wydanie lub wymianę dokumentów w sprawach cudzoziemców nałożono obowiązek przedstawienia dokumentu potwierdzającego jego tożsamość, a na cudzoziemca ubiegającego się o wymianę karty pobytu – ważnego dokumentu podróży. Ponadto w celu uporządkowania redakcji art. 77 i 78, do art. 78 jako ust. 3 został przeniesiony dotychczasowy art. 77 ust. 2.

32. Art. 80

Przepis określa, w jakich przypadkach należy zwrócić posiadane dokumenty.

Pierwsza zmiana dotyczy ust. 1 i polega na nadaniu nowego brzmienia pkt 1 i 2. Przepisy uzupełniono przewidując, że kartę pobytu oraz polski dokument podróży dla cudzoziemca należy zwrócić także po doręczeniu decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

Ponadto uzupełniono ust. 3, dotyczący wydawania zaświadczenia o zwrocie wymienionych w przepisie dokumentów. Wskazano, że zaświadczenie to otrzyma także cudzoziemiec, który opuszcza Polskę wskutek cofnięcia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

Powyższe regulacje zostały zmienione w związku z wprowadzeniem w ustawie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

33. Art. 81

Przepis określa organ właściwy do wydania karty pobytu.

W ust. 1 przewidziano dodatkowo w stosunku do dotychczasowego uregulowania, że kartę pobytu wydaje wojewoda, który wydał zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE. W ten sposób uwzględniono wprowadzenie nowego rodzaju zezwolenia.

Regulację uzupełniono o ust. 6. Wprowadzono wymóg osobistego odebrania przez cudzoziemca wydanych mu dokumentów. Jednocześnie wskazano, że w przypadku małoletniego poniżej 13 roku życia dokumenty odbiera jego przedstawiciel ustawowy lub kurator. Powyższe rozwiązanie przyjęto w związku z koniecznością dokonywania weryfikacji tożsamości cudzoziemca przy odbiorze dokumentu.

34. Art. 83 ust. 2 pkt 3 lit. c

Proponowana zmiana ma na celu zwolnienie cudzoziemców, którym udzielono zgody na pobyt tolerowany, z opłaty za wydanie pierwszej karty pobytu. Decyzja o udzieleniu zgody na

pobyt tolerowany jest wydawana z urzędu, nie jest więc zasadne nakładanie na cudzoziemca obowiązku ponoszenia opłaty za wydanie dokumentu, potwierdzającego uprawnienia wynikające z tej decyzji.

35. Art. 88

Określając w ust. 1 w pkt 1 przesłanki stanowiące podstawę wydalenia cudzoziemca dodano do nich przebywanie na terytorium Polski bez zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Natomiast w pkt 2 ust. 1 poprawiono dotychczasowe odesłanie, wskazując ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Ust. 2 przewidujący dotychczas, że decyzji o wydaleniu nie wydaje się cudzoziemcowi posiadającemu zezwolenie na osiedlenie się uzupełniono, dodając zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

36. Art. 89

Przepis został rozbudowany – dodano nowy ust. 2 i uzupełniono dotychczasowy przepis (obecnie ust. 1) – o wskazanie dodatkowych przesłanek określających, kiedy nie wydaje się decyzji o wydaleniu, a wydanej nie wykonuje. Wprowadzenie w ust. 1 pkt 2 jest konsekwencją nadania nowego brzmienia art. 57 ust. 3. Uzasadnienie wprowadzenia ww. regulacji umieszczono przy art. 57 ust. 3.

Z kolei w pkt 3 ust. 1 przewidziano, że decyzji o wydaleniu nie wydaje się, wydanej nie wykonuje, jeżeli wobec cudzoziemca toczy się postępowanie o nadanie statusu uchodźcy. Ponadto w ust. 2 uregulowano przypadek, gdy decyzja o wydaleniu została wydana przed wszczęciem postępowania o nadanie statusu uchodźcy. Wojewoda stwierdza wówczas wygaśnięcie decyzji o wydaleniu w momencie, gdy decyzja o nadaniu cudzoziemcowi statusu uchodźcy stanie się ostateczna. Powyższe przepisy wprowadzono w związku z uchyleniem art. 46 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który pozwalał na to, aby cudzoziemcom w trakcie postępowania o nadanie statusu uchodźcy mogły być wydawane decyzje o wydaleniu. Rozwiązanie dotychczasowe okazało się niewłaściwe.

Ponadto dodając ust. 3 przewidziano odpowiednie stosowanie w postępowaniu w sprawie wydalenia cudzoziemca na podstawie art. 55 ustawy o cudzoziemcach, dotyczące ustalenia, czy związek małżeński m.in. z obywatelem polskim nie został zawarty w celu obejścia przepisów.

37. Art. 90a

Wprowadzona regulacja ma umożliwić przekazywanie decyzji o wydaleniu za pośrednictwem urzędów umożliwiających odczyt i zapis znaków pisma na nośniku papierowym oraz za pośrednictwem sieci telekomunikacyjnych i doręczanie cudzoziemcowi w formie uzyskanej w wyniku takiego przekazu. Przepis pozwoli usprawnić procedurę związaną z przekazywaniem wydanych decyzji o wydaleniu.

38. Art. 93 ust. 1

Przepis został uzupełniony o wskazanie jako podstawy pobierania odcisków linii papilarnych także art. 98 ust. 4, w którym wprowadzono obowiązek pobrania tych odcisków od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Ponadto regulację doprecyzowano w zakresie dotyczącym sporządzania fotografii. Zgodnie z projektowanym przepisem nie będzie trzeba sporządzać fotografii po wystąpieniu z wnioskiem o wydanie decyzji o wydaleniu cudzoziemca, jeżeli wcześniej została ona już sporządzona, tj. w postępowaniu karnym na podstawie art. 74 § 2 pkt 1 Kodeksu postępowania karnego lub w postępowaniu o nadanie statusu uchodźcy na podstawie art. 24 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

39. Art. 95

W ust. 1 określono przypadki, w których cudzoziemiec, któremu wydano decyzję o wydaleniu, może być doprowadzony do granicy albo do granicy państwa, do którego zostaje wydalony, lub do portu lotniczego albo morskiego tego państwa. W stosunku do obecnej regulacji przewidziano dodatkowo, że cudzoziemiec może być doprowadzony do granicy, gdy przebywa w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia oraz gdy nie opuścił terytorium Polski w terminie określonym w decyzji zawierającej nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Obecna regulacja nie obejmuje wyraźnie możliwości doprowadzenia cudzoziemca do granicy w celu wykonania decyzji o wydaleniu z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, gdy wykonanie decyzji o wydaleniu stało się możliwe podczas przebywania cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia. Ponadto należało usunąć wątpliwości organów stosujących tę ustawę, czy w przypadku decyzji zawierającej nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest możliwe doprowadzenie cudzoziemca do granicy.

W ust. 4 proponuje się alternatywny sposób odnotowywania faktu opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej informuje wojewodę o opuszczeniu Polski przez cudzoziemca na dotychczasowych zasadach lub odnotowuje ten fakt w rejestrze spraw dotyczących wydalenia z Rzeczypospolitej Polskiej. W praktyce wybór formy działania jest pozostawiony organom Straży Granicznej.

40. Art. 96

W ust. 2 w pkt 2 poprawiono dotychczasowe odesłanie poprzez wskazanie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Kolejna zmiana dotyczy ust. 3 określającego koszty wydalenia. Przepis został uzupełniony poprzez dodanie pkt 4, przewidującego, że na koszty te składają się także koszty pomocy udzielonej przez państwo członkowskie Unii Europejskiej w związku z zastosowaniem tranzytu drogą powietrzną przez jego terytorium. Uwzględniono w ten sposób postanowienia wynikające z art. 5 ust. 6 dyrektywy Rady 2003/110/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną. Ponadto dodano pkt 5, w którym jako koszty wydalenia zostały wskazane koszty pobytu w strzeżonym ośrodku lub areszcie w celu wydalenia. Regulacja uwzględnia obecną praktykę w zaliczaniu tego rodzaju kosztów jako kosztów wydalenia.

41. Art. 98 ust. 4 i 5

Przepis został uzupełniony o wskazanie w ust. 4 obowiązku pobrania od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, odcisków linii papilarnych, jeżeli nie zostały one pobrane na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1 lub art. 101 ust. 3. Natomiast w ust. 5 przewidziano stosowanie art. 14 ust. 3 do pobierania linii papilarnych od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

42. Rozdział 8a

Kolejna zmiana polega na dodaniu w ustawie o cudzoziemcach nowego rozdziału, dotyczącego tranzytu cudzoziemca drogą powietrzną w celu wykonania decyzji o wydaleniu. Przepisy rozdziału wdrażają postanowienia dyrektywy Rady 2003/110/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną.

Art. 100a

W ust. 1 wprowadzono zasadę, że postępowanie w sprawie tranzytu cudzoziemca drogą powietrzną przez port lotniczy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wykonania decyzji o wydaleniu, rozpoczyna się od złożenia wniosku przez Komendanta Głównego Straży Granicznej o zezwolenie na tranzyt. Wniosek ten można złożyć, gdy doprowadzenie cudzoziemca do portu lotniczego państwa, do którego ma być wydalony nie jest możliwe z uzasadnionych praktycznych powodów przy wykorzystaniu lotu bezpośredniego z terytorium Polski. Przewidziano, że wniosek jest składany do centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Regulacja uwzględnia art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/110/WE.

Z ust. 2 wynika, że wniosek o zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną może dotyczyć również osób odpowiedzialnych za cudzoziemca podczas tranzytu. Powyższe uregulowanie jest zgodne z art. 2 lit. d ww. dyrektywy.

W ust. 3 określono termin doręczenia centralnemu organowi innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej wniosku o zezwolenie na tranzyt cudzoziemca drogą powietrzną przez terytorium tego państwa. Natomiast w ust. 4 przewidziano możliwość niestosowania tego terminu w uzasadnionych przypadkach. Przyjęte regulacje są zgodne z art. 4 ust. 1 ww. dyrektywy.

Ust. 5 stanowi, że wykonanie tranzytu można rozpocząć po uzyskaniu zezwolenia na tranzyt udzielonego przez organ centralny innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, co jest wynikiem uwzględnienia art. 4 ust. 2 akapit 1 zdanie 3 ww. dyrektywy. Przewidziano jednakże możliwość zastosowania trybu wskazanego w art. 4 ust. 2 akapit 2 i 3 ww. dyrektywy, wskazując sytuację, kiedy coś innego wynika z dwustronnych lub wielostronnych porozumień lub umów.

W ust. 6 przewidziano upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na tranzyt cudzoziemca drogą powietrzną w celu wydalenia. Przepis uwzględnia postanowienia art. 4 ust. 3 i załącznika do ww. dyrektywy.

Art. 100b

Przepis przewiduje uzgodnienie przez Komendanta Głównego Straży Granicznej z centralnym organem innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej zakresu pomocy w tranzycie drogą powietrzną i sposobu jego przeprowadzenia. Określono przy tym czas na za-

kończeniu tranzytu, wskazując przy tym możliwość jego przedłużenia. Regulacja uwzględnia postanowienia art. 5 ust. 1 i 4 dyrektywy Rady 2003/110/WE.

Art. 100c

W przepisie określono przypadki, kiedy zezwala się cudzoziemcowi, który opuścił terytorium Polski w związku z rozpoczęciem tranzytu drogą powietrzną, na ponowny wjazd na to terytorium. Wprowadzenie powyższego uregulowania wynika z uwzględnienia art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/110/WE.

Art. 100d

Przepisy ust. 1 i 2 dotyczą ponoszenia kosztów związanych z ponownym wjazdem na terytorium Polski oraz zwrotu kosztów pomocy udzielonej przez państwo członkowskie Unii Europejskiej w związku z zastosowaniem tranzytu drogą powietrzną przez jego terytorium. W przepisach uwzględniono odpowiednio art. 6 ust. 2 i art. 5 ust. 6 dyrektywy Rady 2003/110/WE. W ust. 3 natomiast określono źródło pokrywania kosztów wskazanych w ust. 1 i 2.

Art. 100e

Przepis dotyczy sytuacji, gdy centralny organ innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej występuje do Komendanta Głównego Straży Granicznej z wnioskiem o udzielenie zezwolenia na tranzyt cudzoziemca drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska w celu wykonania wydanej przez to państwo decyzji o wydaleniu cudzoziemca. Organ może wystąpić z wnioskiem, gdy wykonanie decyzji o wydaleniu cudzoziemca z terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie jest możliwe przy wykorzystaniu lotu bezpośredniego do kraju przeznaczenia. Regulacja uwzględnia art. 3 ust. 1 i 2 oraz art. 4 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/110/WE.

Art. 100f

Zgodnie z regulacją na Komendanta Głównego Straży Granicznej nałożono obowiązek zawiadomienia centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o udzieleniu zezwolenia na tranzyt cudzoziemca drogą powietrzną, w terminie wskazanym w przepisie. Wprowadzenie powyższego rozwiązania uwzględnia art. 4 ust. 2 dyrektywy Rady 2003/110/WE.

Art. 100g

W ust. 1 wskazano przypadki możliwości odmowy udzielenia zezwolenia na tranzyt cudzoziemca drogą powietrzną, zgodnie z art. 3 ust. 3 dyrektywy Rady 2003/110/WE.

Ust. 2 wskazuje, kiedy można cofnąć zezwolenie na tranzyt cudzoziemca. Zgodnie z przepisem ww. zezwolenie można cofnąć, jeżeli już po jego udzieleniu ujawnią się okoliczności, z powodu których odmawia się udzielenia tego zezwolenia. W przepisie uwzględniono art. 3 ust. 5 ww. dyrektywy.

W ust. 3 nałożono na Komendanta Głównego Straży Granicznej obowiązek zawiadomienia centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o najbliższym możliwym terminie, w którym wykonanie tranzytu będzie możliwe – gdy odmówiono lub cofnięto zezwolenie na tranzyt w przypadkach określonych w przepisie. Uwzględniono w ten sposób art. 3 ust. 4 i 6 ww. dyrektywy.

Art. 100h

W przepisie w ust. 1 uregulowano kwestie związane z udzielaniem pomocy w transycie cudzoziemca przez obszar polskiego lotniska, zgodnie z art. 5 ust. 2 dyrektywy Rady 2003/110/WE.

W ust. 2 przewidziano, że po zakończeniu tranzytu drogą powietrzną przez obszar polskiego lotniska Komendant Główny Straży Granicznej występuje do centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej o pokrycie kosztów udzielonej pomocy.

Art. 100i

Przepis dotyczy tranzytu przez terytorium Polski wykonywanego przez funkcjonariuszy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Uregulowano w nim uprawnienia funkcjonariuszy należących do eskorty. Wprowadzone rozwiązania uwzględniają uregulowania wynikające z art. 7 dyrektywy Rady 2003/110/WE.

Art. 100j

Przepis wyłącza stosowanie przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego i o postępowaniu przed sądami administracyjnymi w odniesieniu do spraw uregulowanych w rozdziale dotyczącym tranzytu cudzoziemca drogą powietrzną przez terytorium Polski.

43. Art. 101

Z ust. 1 usunięto regulację, że zatrzymanemu cudzoziemcowi przysługują uprawnienia przewidziane w Kodeksie postępowania karnego dla osoby zatrzymanej. Dodano bowiem nowy

ust. 3b, w którym przewidziano odesłanie do Kodeksu w zakresie nieuregulowanym w ustawie, w sprawach dotyczących zatrzymania cudzoziemca.

W ust. 3 pkt 2 określono, że organ, który zatrzymał cudzoziemca występuje do wojewody z wnioskiem o cofnięcie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Regulacja została uzupełniona w stosunku do obecnie obowiązującej o wskazanie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Powyższe jest związane z wprowadzeniem do ustawy ww. instytucji.

Ponadto dodając ust. 3a dostosowano rozwiązania dotyczące okresu, na jaki zatrzymuje się cudzoziemca, do przepisów Kodeksu postępowania karnego, poprzez przywrócenie przepisów zawartych w poprzednio obowiązującej ustawie o cudzoziemcach, odnoszących się do obowiązku zwolnienia cudzoziemca w przypadku, gdy w ciągu 24 godzin od chwili przekazania go do dyspozycji sądu wraz z wnioskiem o umieszczenie go w strzeżonym ośrodku lub zastosowanie wobec niego aresztu w celu wydalenia, nie zostanie cudzoziemcowi doręczone odpowiednie postanowienie sądu. Praktyka wykazała bowiem słuszność poprzednio istniejącej regulacji. Natomiast w ust. 3b przewidziano stosowanie do zatrzymania cudzoziemca przepisami Kodeksu postępowania karnego w zakresie nieuregulowanym w ustawie.

W związku z wprowadzeniem w art. 98 ust. 4 obowiązku pobierania odcisków linii papilarnych od cudzoziemca, któremu wydano decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w ust. 7 art. 101 przewidziano w dotychczasowym upoważnieniu dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia wzoru karty daktyloskopijnej, na której pobiera się odciski linii papilarnych, także pobieranie odcisków linii papilarnych w ww. przypadku.

44. Art. 101a

Dodano nową regulację przewidując w ust. 1, że organ, który zatrzymał małoletniego cudzoziemca przebywającego na terytorium Polski bez opieki, może wystąpić do sądu właściwego ze względu na miejsce zatrzymania małoletniego, z wnioskiem o umieszczenie go w placówce opiekuńczo-wychowawczej. W ust. 2 wskazano, że koszty związane z umieszczeniem i pobytem małoletniego cudzoziemca w placówce opiekuńczo-wychowawczej będą finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej lub Komendanta Głównego Policji.

Wprowadzenie powyższego uregulowania pozwoli rozwiązać problem dotyczący postępowania z małoletnimi cudzoziemcami, którzy nie mają opieki i nielegalnie przebywają w Polsce. Po zatrzymaniu powinni oni przebywać w strzeżonym ośrodku do czasu wydalenia, zgodnie z art. 115 ust. 3 ustawy o cudzoziemcach. Jednak w praktyce małoletni cudzoziemcy przeważnie tam nie trafiają. Organy Straży Granicznej kierują bowiem do sądu rodzinnego i opiekuńczego wnioski o umieszczenie cudzoziemca w placówce opiekuńczo-wychowawczej, najczęściej w pogotowiu opiekuńczym. Obecnie przepisy nie dają podstawy do ponoszenia kosztów pobytu cudzoziemca w takiej placówce przez Straż Graniczną. Wprowadzenie proponowanego rozwiązania ma na celu uregulowanie tego rodzaju przypadków.

45. Art. 102 ust. 1 pkt 1 i 2

Ust. 1 określa przesłanki umieszczenia cudzoziemca w strzeżonym ośrodku. Pkt 1 przewiduje umieszczenie cudzoziemca w strzeżonym ośrodku, jeżeli jest to niezbędne do sprawnego przeprowadzenia postępowania w sprawie o wydalenie lub o cofnięcie zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Z pkt 2 wynika, że cudzoziemiec jest umieszczany w strzeżonym ośrodku, gdy zachodzi uzasadniona obawa, że będzie się uchylał od wykonania decyzji o wydaleniu lub decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Dotychczasowe uregulowania zostały uzupełnione o wskazanie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

46. Art. 124

Przepis określa rodzaje rejestrów prowadzonych w systemie informatycznym, w sprawach wjazdu, pobytu i wyjazdu cudzoziemców z terytorium Polski. Regulację uzupełniono o dodanie w pkt 1 dwóch rejestrów, tj. w lit. j rejestru spraw dotyczących zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego WE (w związku z wprowadzeniem nowego zezwolenia), a w lit. k rejestru w sprawach cudzoziemców, od których pobrano odciski linii papilarnych na podstawie art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1, art. 98 ust. 4 i art. 101 ust. 3 (każda jednostka organizacyjna obowiązana do pobierania odcisków linii papilarnych powinna prowadzić rejestr cudzoziemców, którym pobrano te odciski, dla celów kontrolnych i porządkowych).

W pkt 2 dodano w rejestrze odcisków papilarnych wskazanie na cudzoziemców, którym wydano decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, co jest konsekwencją dodania ust. 4 i 5 w art. 98.

47. Art. 125 ust. 1

W przepisie określono organy prowadzące poszczególne rejestry. Pkt 2 uzupełniono przewidując, że rejestr spraw dotyczących zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego WE jest prowadzony przez wojewodę. W pkt 3 wskazano, że rejestr spraw dotyczących wydania tymczasowych polskich dokumentów podróży dla cudzoziemców będzie prowadził, oprócz dotychczas określonych organów, także komendant granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej. Ponadto w pkt 4 wymienione zostały organy właściwe do prowadzenia rejestru cudzoziemców, od których pobrano odciski linii papilarnych.

48. Art. 126

W ust. 1 określone zostały informacje przechowywane w poszczególnych rejestrach. Regulację uzupełniono o wskazanie w pkt 1 lit. d informacji przechowywanych w rejestrze spraw dotyczących zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego WE, w pkt 4 – dat opuszczenia terytorium Polski oraz w pkt 7 – informacji przechowywanych w rejestrze cudzoziemców, od których pobrano odciski linii papilarnych.

Ust. 2 uległ zmianie w związku z koniecznością uzupełnienia regulacji o wskazanie pobierania odcisków linii papilarnych na podstawie art. 98 ust. 4.

49. Art. 128

W przepisie przewidziano uregulowania odnoszące się do wykazu cudzoziemców, których pobyt na terytorium Polski jest niepożądany.

Pierwsza zmiana dotyczy ust. 1 zawierającego katalog przesłanek będących podstawą do umieszczenia danych cudzoziemca w wykazie. W stosunku do uregulowania obowiązującego dotychczas został rozszerzony pkt 1. Z projektowanego przepisu wynika, że jedną z przyczyn umieszczenia danych w wykazie jest wydanie ostatecznej decyzji o wydaleniu, decyzji o cofnięciu zezwolenia na osiedlenie się z przyczyny, o której mowa w art. 68 ust. 1 pkt 1-3, decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE z przyczyny, o której mowa w art. 69 ust. 1 pkt 2, lub decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy, zawierającej nakaz opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o której mowa w art. 16 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu ochrony cudzoziemcom na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W stosunku do obecnej regulacji katalog przesłanek został uzupełniony o decyzje, w których określa się termin opuszczenia terytorium Polski lub nakazuje się opuszczenie tego terytorium w określonym terminie, w związku z czym do postępowania w tych

sprawach właściwe przepisy przewidują stosowanie przepisów o postępowaniu w sprawie wydalenia.

Dodany został ust. 1a, w którym w pkt 1 przewidziano, że w wykazie nie zamieszcza się danych cudzoziemca małżonka obywatela polskiego. Jest to możliwe tylko wówczas, gdy jego pobyt w Polsce stanowiłby zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego. Wprowadzenie powyższego rozwiązania wynika ze skreślenia pkt 2 w dotychczasowym art. 57 ust. 2. Uzasadnienie wprowadzenia ww. regulacji umieszczono przy art. 57 ust. 3.

Ponadto zgodnie z ust. 1a pkt 2 w wykazie nie będą zamieszczane dane cudzoziemców posiadających zezwolenie na osiedlenie się lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

Kolejna zmiana odnosi się do ust. 3 ustalającego okresy, na które umieszcza się dane cudzoziemca w wykazie. Dodano nowy pkt 2, w którym przewidziano umieszczenie danych cudzoziemca w wykazie na wskazany tam okres, licząc od dnia dobrowolnego wyjazdu z Polski w terminie określonym w decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub decyzji o cofnięciu tego zezwolenia, zawierających nakaz wyjazdu w określonym terminie, jeżeli przyczyną wydania nakazu wyjazdu było zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego. Powyższa zmiana ma na celu podwyższenie do 3 lat okresu, na który umieszcza się dane cudzoziemca w wykazie w przypadku wydania decyzji o odmowie udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub decyzji o cofnięciu tego zezwolenia, zawierających nakaz wyjazdu cudzoziemca z terytorium Polski z powodu zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego.

W stosunku do dotychczasowego stanu prawnego pkt 3 i 4 uzupełniono o wskazanie, że dane cudzoziemca umieszcza się w wykazie na odpowiedni okres czasu, licząc od dnia wykonania decyzji o cofnięciu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy.

50. Art. 129 ust. 1

Do katalogu organów, które mogą wnioskować o wpis do wykazu, został dodany w pkt 2a minister właściwy do spraw zagranicznych. Brak tego organu w dotychczasowym przepisie utrudnia sprawne dokonanie wpisu do wykazu cudzoziemców, wobec których np. podjęto na poziomie unijnym ustalenia o objęciu ich restrykcjami wizowymi. Dotyczy to także cudzo-

ziemców, których wjazd lub pobyt są niepożądane ze względu na zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego albo mogłyby naruszyć interes Rzeczypospolitej Polskiej.

51. Art. 132 ust. 2 pkt 1

Przepis określa, jakie rejestry wchodzi do Systemu Pobyt. Regulację uzupełniono o wskazanie rejestru spraw dotyczących zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

52. Art. 133

W ust. 4 przewidziano, że organ obowiązany do prowadzenia rejestrów i ewidencji wskazanych w tym przepisie ma dostęp do danych przetwarzanych w Systemie Pobyt oraz w rejestrze odcisków linii papilarnych, w zakresie danych gromadzonych w rejestrach i ewidencji, które ten organ prowadzi. Przepis uzupełniono o wskazanie rejestru spraw dotyczących zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego WE oraz rejestru cudzoziemców, od których pobrano odciski linii papilarnych.

Ponadto w całym art. 133 zostały zmienione dotychczasowe odniesienia do rejestru odcisków linii papilarnych, poprzez wskazanie przy rejestrze przepisów stanowiących podstawę do ich pobrania.

53. Art. 137 ust. 1

Wprowadzana zmiana ma charakter redakcyjny. Polega na poprawieniu błędnego odesłania. Odesłanie odnosi się bowiem do sytuacji cudzoziemca przywiezionego drogą powietrzną, morską lub lądową do granicy, któremu odmówiono wjazdu do Polski, a w przypadku cudzoziemca podróżującego tranzytem przez terytorium Polski, gdy odmówiono mu wjazdu do państwa docelowego lub graniczącego z Polską, albo przewoźnik odmówił wykonania przewozu.

54. Art. 143 ust. 1

Pierwsza zmiana ma na celu doprecyzowanie, że wszystkie wymienione w ust. 1 pkt 1 zadania Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców są przez niego wykonywane wówczas, gdy nie zostały przekazane innym organom.

Z obecnego brzmienia przepisu wynika, że do Prezesa URiC należy wydawanie decyzji i postanowień w pierwszej instancji, w sprawach uregulowanych w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli nie zostały przekazane innym organom.

Druga zmiana dotyczy ust. 1 pkt 4, w którym doprecyzowano, że do zadań Prezesa URiC dotyczących prowadzenia współpracy międzynarodowej w zakresie problemów migracyjnych i uchodźczych należy przekazywanie organom państw członkowskich określonych informacji. Uwzględniono w ten sposób art. 19 ust. 2, art. 22 ust. 2 i art. 23 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich, będących rezydentami długoterminowymi.

II. Zmiany w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

1. Art. 1a

Zmiana polega na wyłączeniu z zakresu podmiotowego ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego i innych państw, które nie należą do Unii Europejskiej, ale na podstawie umów zawartych z Unią Europejską korzystają ze swobody przepływu osób. Rozwiązanie to zostało wprowadzone na skutek analizy prawa wspólnotowego, zwłaszcza Traktatu Ustanawiającego Wspólnotę Europejską, Traktatu o Unii Europejskiej oraz Protokołu do Traktatu Amsterdamskiego w sprawie azylu dla obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej. Z dokumentów tych wynika, że wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej są obowiązane do respektowania zasad wolności, demokracji, państwa prawnego oraz do poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności określonych w Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, której stronami są wszystkie państwa członkowskie Unii Europejskiej i która stanowi dla nich wspólny standard. W przypadku naruszania tych zasad prawo wspólnotowe przewiduje mechanizmy zastosowania określonych sankcji na państwo członkowskie Unii Europejskiej poważnie i uporczywie naruszające prawa człowieka, w postaci zawieszenia pewnych praw określonych w prawie traktatowym w stosunku do tego państwa, z prawem do głosowania w Radzie włącznie. Ponadto każdy obywatel Unii Europejskiej ma prawo dochodzenia swoich praw wynikających np. z Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności także na poziomie wspólnotowym, m.in. przed Trybunałem Sprawiedliwości, czy też zwracając się do Rzecznika Praw Obywatelskich. Sprawy rozpoznawane przez Trybunał Sprawiedliwości dotyczą zarówno działań instytucji wspólnotowych naruszających prawa człowieka, jak i działań poszczególnych państw członkowskich. Warto również zwró-

cić uwagę na istnienie przyjętej w Nicei w 2000 r. Karty Praw Podstawowych, której postanowienia, chociaż nie skutkują powstaniem konkretnych uprawnień po stronie jednostek, stanowią wyraz wspólnych dla wszystkich państw członkowskich Unii Europejskiej tradycji konstytucyjnych i mogą być wykorzystywane w procesie orzekania przez Trybunał Sprawiedliwości w sprawach dotyczących ochrony praw człowieka. Należy także podkreślić, że obywatele Unii Europejskiej mają przyznane szczególne uprawnienia w państwach członkowskich wynikające z zasady swobodnego przepływu osób wewnątrz Wspólnoty, a ich pozycja jest bardziej uprzywilejowana wobec pozycji obywateli państw trzecich korzystających w państwach członkowskich z różnego rodzaju ochrony. W tym stanie rzeczy ustawa nie może mieć zastosowania.

2. Art. 8 pkt 27

Do katalogu danych, które mogą być przetwarzane w postępowaniach i rejestrach prowadzonych na podstawie ustawy dano nowy pkt 27. Wskazano w nim informacje o wynikach sprawdzenia cudzoziemca w jednostce centralnej zgodnie z rozporządzeniem Rady nr 2725/2000/WE z dnia 11 grudnia 2000 r. dotyczącym ustanowienia systemu Eurodac do porównywania odcisków palców w celu bardziej skutecznego o stosowania Konwencji Dublińskiej, oraz o podjętych czynnościach na podstawie rozporządzenia Rady nr 343/2003/WE z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego.

Powyższa zmiana uzasadniona jest potrzebami w zakresie wykonywania postanowień ww. rozporządzenia, dotyczącymi przepływu informacji pomiędzy Strażą Graniczną (pobieranie odcisków linii papilarnych uchodźców), Policją (CRD i NAP), a URiC (tzw. komórka dublińska).

3. Art. 11 ust. 1

Przepis reguluje kwestię tłumaczenia na język polski dokumentów sporządzonych w języku obcym, stanowiących dowody w postępowaniu o nadanie statusu uchodźcy lub azylu. Przewidziano, że tłumaczenie to zapewnia organ, przed którym jest prowadzone postępowanie.

Zgodnie z dotychczasowym brzmieniem przepisu Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców zapewnia tłumaczenie dokumentów dołączanych do wniosków mających stanowić dowody w sprawach uregulowanych w ustawie. Jednakże z praktyki wynika, że przepis rodzi wątpliwości interpretacyjne. Niejasne jest m.in., który organ ma dokonać takiego tłuma-

czenia na etapie postępowania odwoławczego (Prezes URiC czy Rada ds. Uchodźców). Dla uniknięcia takich wątpliwości zaproponowano ww. zmianę przepisu.

4. Art. 12

Zmiana regulacji polega na wprowadzeniu skrótu nazwy Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców. Jest to konsekwencja nadania nowego brzmienia art. 11 ust. 1, w którym dotychczas był skrót tej nazwy.

5. Art. 14 ust. 1

Przepis wskazuje przyczyny odmowy nadania cudzoziemcowi statusu uchodźcy z powodu oczywistej bezzasadności wniosku.

Wprowadzana zmiana polega na skreśleniu pkt 4. Z przepisu wynika bowiem, że cudzoziemcowi odmawia się nadania statusu uchodźcy z powodu oczywistej bezzasadności wniosku, gdy wniosek daje podstawy do uznania, że inne państwo, będące stroną Konwencji Genewskiej, jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o nadanie statusu uchodźcy, na podstawie umowy międzynarodowej, którą Polska jest związana.

Przepis został uchylony, ponieważ w przypadku uznania przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej własnej odpowiedzialności za rozpatrzenie wniosku o nadanie statusu uchodźcy złożonego przez cudzoziemca w Polsce, postępowanie powinno kończyć się wydaniem decyzji o umorzeniu postępowania z powodów formalnych, a nie rozstrzygnięciem o odmowie nadania statusu uchodźcy, w którym należałoby jeszcze orzec o udzieleniu zgody na pobyt tolerowany.

6. Art. 16

Przepis dotyczy decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy.

W ust. 1 w pkt 1 poprawiono odesłanie do art. 97, podzielonego obecnie na ustępy, wskazując ust. 1 pkt 1 tej regulacji.

Zmiany wprowadzone w ust. 3 odnoszą się do przypadków, w których nie nakazuje się opuszczenia terytorium Polski. W pkt 1 wskazano, że cudzoziemcowi nie nakazuje się opuszczenia Polski, gdy w dniu doręczenia decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy przebywa on w Polsce na podstawie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, zezwolenia na osiedlenie się, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, zezwolenia na pobyt lub zezwolenia na pobyt czasowy, natomiast w pkt 2 wskazano sytuację, gdy wobec cudzo-

ziemca zastosowano środek zapobiegawczy w postaci zakazu opuszczania kraju lub pozbawienia wolności wskutek wykonania orzeczeń sądowych.

W stosunku do obecnego stanu prawnego przepis został uzupełniony o wskazanie jako podstawy pobytu w Polsce zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, zezwolenia na pobyt oraz zezwolenia na pobyt czasowy. W regulacji uwzględniono wprowadzoną do ustawy o cudzoziemcach instytucję zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, a także możliwość udzielania obywatelom Unii Europejskiej zezwolenia na pobyt lub zezwolenia na pobyt czasowy – zgodnie z ustawą z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Natomiast zmiana wprowadzona w ust. 3 pkt 2 ma na celu rozwiązanie problemu wydalenia osób przebywających w zakładach penitencjarnych wskutek wykonywania np. kary pozbawienia wolności, gdy wykonanie decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy, w której nakazano cudzoziemcowi opuszczenie terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w określonym terminie byłoby niemożliwe ze względu na fakt, że nie upłynął jeszcze okres wykonywania tej kary. Podobny problem pojawiał się dotychczas w praktyce, gdy wobec cudzoziemca orzeczono zakaz opuszczania terytorium Polski i z tego powodu nie mógł zostać wydany zgodnie z decyzją Prezesa U RiC, w której nakazano mu opuszczenie kraju.

Ponadto wskazano przypadek, gdy w decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy, w której nakazuje się cudzoziemcowi opuszczenie terytorium Polski, nie określa się terminu, w którym miałby nastąpić wyjazd cudzoziemca z naszego kraju, gdyż w momencie wydawania decyzji w sprawie o nadanie statusu uchodźcy nie jest wiadome, kiedy będzie możliwe zwolnienie cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub aresztu w celu wydalenia, a w konsekwencji wykonanie przez niego nakazu opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

7. Art. 16a

Przepis określa warunki doprowadzenia cudzoziemca przez organ Policji lub organy Straży Granicznej do granicy lub granicy państwa, właściwego do rozpatrzenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy na podstawie rozporządzenia Rady nr 343/2003/WE z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, albo do portu lotniczego lub morskiego tego państwa. Wprowadze-

nie powyższej regulacji ma na celu umożliwienie realizacji decyzji o przekazaniu cudzoziemca do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli w wyniku przeprowadzonego postępowania okaże się, że państwo to jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o nadanie statusu uchodźcy, a cudzoziemiec odmawia dobrowolnego opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

8. Art. 24 ust. 1 pkt 4

W przepisie przewidziano w dodawanej lit. f, że organ przyjmujący wniosek o nadanie statusu uchodźcy ma uzyskać informacje dotyczące członków rodziny cudzoziemca, o których mowa w art. 2 lit. i rozporządzenia Rady nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wniosku o nadanie statusu uchodźcy, złożonego w jednym z państw członkowskich przez obywatela kraju trzeciego.

9. Art. 29

Dotychczasowa regulacja została uzupełniona przez dodanie ust. 3. W przepisie przewidziano, że określony w ust. 2 termin na wydanie decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy z powodu oczywistej bezzasadności wniosku nie będzie stosowany do wydania decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy w przypadku, gdy oczywista bezzasadność wniosku o nadanie statusu uchodźcy wynika z niezachowania przez cudzoziemca obowiązku, o którym mowa w art. 27 ust. 1 pkt 1, 3 i 4. Wprowadzenie powyższego rozwiązania jest niezbędne w celu wyeliminowania pojawiających się w praktyce problemów w stosowaniu ust. 2. Zdarzało się bowiem, że naruszenie przez cudzoziemca obowiązków wskazanych w art. 27 ust. 1 pkt 1, 3 i 4 miało miejsce pod koniec 30-dniowego terminu przewidzianego na wydanie decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy z powodu oczywistej bezzasadności wniosku. Wówczas nie było możliwe dotrzymanie tego terminu na wydanie ww. decyzji.

10. Art. 30a

Przepis dotyczy wydawania przez Prezesa U RiC zaświadczenia potwierdzającego okres, jaki upłynął od dnia wszczęcia postępowania o nadanie statusu uchodźcy i okoliczność, że przedłużenie postępowania nie nastąpiło z przyczyn leżących po stronie cudzoziemca. Zaświadczenie to wraz z tymczasowym zaświadczeniem tożsamości cudzoziemca stanowi podstawę do uzyskania zezwolenia na pracę. W związku z wprowadzeniem powyższego uregulowania zmianie uległy także przepisy ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001).

Powyższe rozwiązanie uwzględnia art. 11 ust. 2 dyrektywy Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl.

11. Art. 31 ust. 5 pkt 3

Przepis dotyczy zwracania cudzoziemcowi dokumentu podróży, złożonego do depozytu Prezesowi URiC przy składaniu wniosku o nadanie statusu uchodźcy. Regulacja została uzupełniona o dodanie pkt 3, w którym przewidziano, że zwrot następuje w granicznej placówce kontrolnej Straży Granicznej, w której następuje przekazanie cudzoziemca na podstawie rozporządzenia Rady nr 343/2003/WE z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, albo na granicy państwa, do którego następuje przekazanie, w porcie lotniczym albo morskim tego państwa, jeżeli wobec cudzoziemca stosuje się art. 16a.

12. Art. 40 pkt 3

Zgodnie z przepisem zasadą jest, że cudzoziemca ubiegającego się o nadanie statusu uchodźcy nie zatrzymuje się. Przewidziano jednakże wyjątki. Jednym z nich jest sytuacja, gdy po złożeniu wniosku okaże się, że zachodzą okoliczności, które zgodnie z ustawą o cudzoziemcach stanowią podstawę do wydania decyzji o wydaleniu.

Przepis został doprecyzowany, gdyż z dotychczasowego brzmienia pkt 3 wynika, że cudzoziemca ubiegającego się o nadanie statusu uchodźcy można zatrzymać, gdy po złożeniu wniosku o nadanie tego statusu wydano mu decyzję o wydaleniu.

13. Art. 44 ust. 1a

Projektowany przepis przewiduje, że decyzja o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka lub aresztu w celu wydalenia obejmuje także małoletnie dzieci i małżonka, towarzyszących cudzoziemcowi.

Wprowadzenie proponowanej regulacji pozwoli na uniknięcie konieczności wydawania osobnej decyzji każdemu cudzoziemcowi.

14. Art. 46

Przepis został uchylony w związku z wprowadzeniem w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach w art. 89 ust. 1 pkt 3 i ust. 2. W przepisach tych została uregulowana sytuacja cudzoziemca będącego w trakcie postępowania o nadanie statusu uchodźcy, odnośnie do możliwości jego wydalenia.

15. Art. 56 ust. 2

Przepis reguluje kwestie związane z udzielaniem pomocy cudzoziemcom ubiegającym się o nadanie statusu uchodźcy.

W ust. 2 przewidziano możliwość przedłużenia udzielania pomocy na wniosek cudzoziemca. Przedłużenie udzielania pomocy jest możliwe w dwóch przypadkach, po pierwsze, na okres 3 miesięcy od dnia doręczenia decyzji o nadaniu statusu uchodźcy lub decyzji o odmowie nadania statusu uchodźcy, w której udzielono zgody na pobyt tolerowany, po drugie, na okres 1 miesiąca od dnia doręczenia decyzji o umorzeniu postępowania o nadanie statusu uchodźcy w związku z cofnięciem wniosku o nadanie statusu uchodźcy.

Art. 56 ust. 1 przewiduje przyznanie pomocy cudzoziemcowi, w sprawie którego wszczęto postępowanie o nadanie statusu uchodźcy, na czas postępowania i na okres 14 dni od dnia doręczenia decyzji ostatecznej w sprawie o nadanie statusu uchodźcy.

Z praktyki wynika, że zdarzają się przypadki, gdy nie jest możliwe zapewnienie cudzoziemcowi pomocy w dobrowolnym wyjeździe z Polski w ciągu 14 dni od dnia doręczenia decyzji ostatecznej w sprawie o nadanie statusu uchodźcy, tj. nie jest możliwe załatwienie niezbędnych dokumentów (np. uzyskanie wiz i zezwoleń dla cudzoziemca, wpisanie dziecka urodzonego na terytorium Polski do dokumentu podróży cudzoziemca w przedstawicielstwie dyplomatycznym państwa, którego obywatelem jest cudzoziemiec). Obecnie przy udzielaniu pomocy cudzoziemcom w dobrowolnym wyjeździe URiC korzysta z pośrednictwa Międzynarodowej Organizacji do Spraw Migracji (IOM), gdyż tylko z udziałem tej organizacji można zrealizować pomoc i wyeliminować ryzyko zawrócenia do Polski. Procedura powyższa trwa zdecydowanie dłużej niż 14 dni od dnia doręczenia decyzji ostatecznej.

16. Art. 68 ust. 1

Przepis określa możliwość przyznania cudzoziemcowi pomocy w dobrowolnym wyjeździe z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Dotychczas pomoc taka mogła być udzielona w przypadku rezygnacji z ubiegania się o nadanie statusu uchodźcy. Zmiana polega na wskazaniu możliwości przyznania pomocy w dobrowolnym wyjeździe z Polski w przypadku wycofania wniosku o nadanie statusu uchodźcy.

Projektowana zmiana brzmienia przepisu jest związana z wprowadzeniem w art. 56 ust. 2 możliwości przedłużenia udzielania pomocy cudzoziemcowi, w związku z wycofaniem wniosku o nadanie statusu uchodźcy. Terminologia obecnie proponowana w przepisie odpowiada przyjętej w postępowaniu administracyjnym.

17. Art. 93 ust. 1

W przepisie doprecyzowano odesłanie do przepisów, które mają zastosowanie w przypadku postępowania o udzielenie azylu.

Wskazano przy art. 27 na ust. 1 pkt 1-3. Istniejąca dotychczas możliwość wydalenia z Polski cudzoziemca, wobec którego toczy się postępowanie o udzielenie azylu, powoduje, że odesłanie do całego art. 27, w tym zwłaszcza do ust. 1 pkt 4, rodzi sprzeczności w stosowaniu regulacji.

Ponadto dodano wśród przepisów, do których się odsyła, także art. 28. Powyższe wypełnia dotychczasową lukę odnośnie do konieczności zwracania się do organów właściwych w sprawach bezpieczeństwa państwa w przypadku rozpatrywania wniosku o udzielenie azylu.

18. Art. 97

W ust. 1 wskazano podstawy udzielenia cudzoziemcowi zgody na pobyt tolerowany. Z obowiązującego dotychczas przepisu usunięto pkt 4 określający, że cudzoziemcowi udziela się zgody na pobyt tolerowany, jeżeli wydalenie nastąpiłoby z innych przyczyn niż zagrożenie dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego, a cudzoziemiec jest małżonkiem obywatela polskiego lub cudzoziemca posiadającego zezwolenie na osiedlenie się. Regulacja ta stała się zbędna w związku z wprowadzeniem w art. 57 ust. 3 zasady, w myśl której cudzoziemcowi małżonkowi obywatela polskiego nie odmawia się zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, gdy przebywa na terytorium Polski niezgodnie z przepisami ustawy, ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz w art. 89 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach zasady, w myśl której decyzji o wydaleniu cudzoziemca nie wydaje się, a wydanej nie wykonuje, jeżeli cudzoziemiec jest małżonkiem obywatela polskiego i dalszy pobyt w Polsce nie stanowi zagrożenia dla obronności lub bezpieczeństwa państwa albo bezpieczeństwa i porządku publicznego.

Dodano nowy ust. 2, w którym przewidziano fakultatywne udzielenie zgody na pobyt tolerowany w przypadku, gdy wydalenie cudzoziemca mogłoby nastąpić jedynie do kraju, do którego wydanie cudzoziemca jest niedopuszczalne na podstawie orzeczenia sądu o niedopuszczalności wydania cudzoziemca albo na podstawie rozstrzygnięcia Ministra Sprawiedliwości o odmowie jego wydania. Przesłanka ta dotyczy takiej grupy osób, co do której nie jest zasadne, aby w każdym przypadku stwarzać jej szczególnie preferencyjne pod względem socjalnym warunki pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Doprecyzowano przy tym, że przy udzielaniu zgody na pobyt tolerowany należy uwzględnić przyczynę, z powodu której odmówiono wydania cudzoziemca, oraz interes Rzeczypospolitej Polskiej.

19. Art. 99 ust. 3

Przepis został zmieniony w związku z nadaniem nowego brzmienia art. 77 ustawy o cudzoziemcach, z którego usunięto ust. 2. W związku z powyższym dotychczasowe odesłanie znajdujące się w art. 99 ust. 3 musiało ulec zmianie.

20. Art. 103 pkt 4

Przepis dotyczy wygaśnięcia z mocy prawa zgody na pobyt tolerowany. Dotychczasowy pkt 4, wskazujący, że zgoda na pobyt tolerowany wygasa z dniem uzyskania zezwolenia na osiedlenie się, uzupełniono o wskazanie także zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, które legalizuje pobyt cudzoziemca w Polsce.

21. Art. 104 ust. 1

W przepisie określono organy właściwe do udzielenia cudzoziemcowi zgody na pobyt tolerowany. Zgodnie z pkt 1 organem tym jest wojewoda. Z obecnego brzmienia przepisu wynika, że udziela on zgody na pobyt tolerowany z urzędu (lit. a) lub na wniosek (lit. b).

Wprowadzana zmiana dotyczy pkt 1. W przepisie przewidziano, kiedy wojewoda udziela zgody na pobyt tolerowany. Przewidziano, że udzielanie zgody na pobyt tolerowany następuje z urzędu, gdy w postępowaniu w sprawie o wydalenie cudzoziemca organ stwierdzi, że zachodzi którakolwiek z okoliczności wymienionych w art. 97 ust. 1 pkt 1, albo w odrębnej decyzji, gdy okoliczności te ujawnią się po wydaniu decyzji o wydaleniu (a nie jak dotychczas tylko na wniosek organu zobowiązanego do wykonania decyzji o wydaleniu). Natomiast gdy wydalenie cudzoziemca jest niewykonalne z przyczyn niezależnych od organu, wykonującego decyzję o wydaleniu lub od cudzoziemca, wojewoda wydaje decyzję w sprawie udzielenia zgody na pobyt tolerowany na wniosek organu zobowiązanego do wykonania decyzji o wydaleniu.

Na skutek wprowadzenia nowych rozwiązań dotyczących zobowiązania cudzoziemca do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej doprecyzowano okoliczności, gdy Prezes URiC jest uprawniony do udzielania cudzoziemcowi zgody na pobyt tolerowany.

Ponadto w ust. 1a wskazano, który wojewoda jest właściwy do udzielania zgody na pobyt tolerowany. Pod rządami dotychczasowych przepisów istniały wątpliwości, czy organem właściwym jest wojewoda, który wydał decyzję o wydaleniu, czy wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.

22. Art. 117

Dotychczasowa regulacja została uzupełniona o ust. 4. W przepisie tym przewidziano, że połączenie cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej na terytorium Polski z członkiem jego rodziny korzystającym z ochrony czasowej na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej będzie się odbywać w trybie określonym w art. 117a i 117b. Powyższe uregulowanie stanowi uwzględnienie art. 15 ust. 2, 3 i 5 dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami.

23. Art. 117a i 117b

Przepisy zostały dodane w związku z koniecznością uwzględnienia w ustawie postanowień art. 26 dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami.

Zgodnie z art. 117a Prezes URiC może wystąpić z wnioskiem o przeniesienie cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej w Polsce na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, o czym informuje Komisję Europejską i Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców. W art. 117b wskazano, że przeniesienie cudzoziemca na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej następuje za jego zgodą. Cudzoziemiec ten otrzymuje przepustkę, której wzór zostanie ustalony w rozporządzeniu wy-

danym przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych. Przewidziano, że z dniem opuszczenia Polski przez cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej na jej terytorium traci ważność wydana mu wiza i wygasa udzielone zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony.

24. Zmiany art. 16 ust. 1 pkt 1, art. 102 ust. 4 oraz art. 104 ust. 1 wynikają z potrzeby uwzględnienia zmiany numeracji w art. 97 ustawy.

III. Zmiany w innych ustawach

1. Zmiany podstawowe

Wprowadzenie w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach uregulowań dotyczących nowego rodzaju zezwolenia, tj. zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, wynikających z wdrożenia dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich, będących rezydentami długoterminowymi, spowodowało konieczność uzupełnienia aktów prawnych regulujących różne sfery życia cudzoziemców poprzez objęcie określonymi uprawnieniami, wynikającymi z ww. dyrektywy, osób, którym udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE w naszym kraju, osób posiadających takie zezwolenie udzielone w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, które jednocześnie uzyskały na tej podstawie zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony w naszym kraju, oraz członków rodzin tych dwóch grup cudzoziemców. Przepisy dotyczące uprawnień przyznanych członkom rodzin cudzoziemców uwzględniają także postanowienia dyrektywy Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin.

W związku z powyższym zmianie uległy:

- 1) ustawa z dnia 24 marca 1920 r. o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców (Dz. U. z 2004 r. Nr 167, poz. 1758),
- 2) ustawa z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2000 r. Nr 28, poz. 353, z 2001 r. Nr 42, poz. 475 oraz z 2003 r. Nr 128, poz. 1175),
- 3) ustawa z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 2001 r. Nr 87, poz. 960, Nr 110, poz. 1189, z 2002 r. Nr 74, poz. 676, Nr 78, poz. 716 i Nr 183, poz. 1522, z 2003 r. Nr 128, poz. 1176 i Nr 130, poz. 1190 oraz z 2004 r. Nr 93, poz. 887),

- 4) ustawa z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. Nr 65, poz. 385, z 1992 r. Nr 54, poz. 254 i Nr 63, poz. 314, z 1994 r. Nr 1, poz. 3, Nr 43, poz. 163, Nr 105, poz. 509 i Nr 121, poz. 591, z 1996 r. Nr 5, poz. 34 i Nr 24, poz. 110, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 96, poz. 590, Nr 104, poz. 661, Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 50, poz. 310, Nr 106, poz. 668 i Nr 162, poz. 1115 i 1118, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1314, z 2001 r. Nr 85, poz. 924, Nr 103, poz. 1129, Nr 111, poz. 1193 i 1194 i Nr 126, poz. 1383, z 2002 r. Nr 4, poz. 33 i 34, Nr 150, poz. 1239, Nr 153, poz. 1271 i Nr 200, poz. 1683, z 2003 r. Nr 65, poz. 595, Nr 128, poz. 1176, Nr 137, poz. 1304 i Nr 213, poz. 2081 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 116, poz. 1206 i Nr 152, poz. 1598),
- 5) ustawa z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (Dz. U. z 1998 r. Nr 7, poz. 25, Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 756, z 1999 r. Nr 60, poz. 636, z 2000 r. Nr 45, poz. 531, z 2001 r. Nr 73, poz. 764, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, z 2003 r. Nr 45, poz. 391, Nr 228, poz. 2255 i Nr 229, poz. 2273 oraz z 2004 r. Nr 91, poz. 873 i Nr 146, poz. 1546),
- 6) ustawa z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 1996 r. Nr 67, poz. 329, Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 28, poz. 153 i Nr 141, poz. 943, z 1998 r. Nr 117, poz. 759 i Nr 162, poz. 1126, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 19, poz. 239, Nr 48, poz. 550, Nr 104, poz. 1104, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1320, z 2001 r. Nr 111, poz. 1194 i Nr 144, poz. 1615, z 2002 r. Nr 41, poz. 362, Nr 113, poz. 984, Nr 141, poz. 1185 i Nr 200, poz. 1683, z 2003 r. Nr 6, poz. 65, Nr 128, poz. 1176, Nr 137, poz. 1304 i Nr 203, poz. 1966 oraz z 2004 r. Nr 69, poz. 624, Nr 96, poz. 959, Nr 99, poz. 1001, Nr 109, poz. 1161, Nr 145, poz. 1532, Nr 162, poz. 1690 i Nr 173, poz. 1808),
- 7) ustawa z dnia 5 grudnia 1996 r. o zawodach lekarza i lekarza dentystry (Dz. U. z 2002 r. Nr 21, poz. 204, Nr 76, poz. 691, Nr 152, poz. 1266 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 90, poz. 845 oraz z 2004 r. Nr 92, poz. 882 i 885 i Nr 173, poz. 1808),
- 8) ustawa z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960, z 2001 r. Nr 5, poz. 43, Nr 60, poz. 610, Nr 76, poz. 811, Nr 87, poz. 954, Nr 100, poz. 1085 i Nr 129, poz. 1441, z 2002 r. Nr 71, poz. 655, Nr 135, poz. 1143, Nr 141, poz. 1178 i 1180 i Nr 216, poz. 1824, z 2003 r. Nr 7, poz. 78, Nr 96, poz. 874, Nr 124, poz. 1154, Nr 128, poz. 1176, Nr 170, poz. 1651 i Nr 190, poz. 1864 oraz z 2004 r. Nr 49, poz. 466, Nr 54,

poz. 535, Nr 62, poz. 574, Nr 70, poz. 632, Nr 91, poz. 870, Nr 92, poz. 880, Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808),

- 9) ustawa z dnia 22 czerwca 2001 r. o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dz. U. Nr 67, poz. 679, z 2002 r. Nr 74, poz. 676 i Nr 117, poz. 1007, z 2003 r. Nr 210, poz. 2036 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 173, poz. 1808),
- 10) ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. Nr 153, poz. 1270 oraz z 2004 r. Nr 162, poz. 1692),
- 11) ustawa z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. 135, poz. 1268 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 120, poz. 1252),
- 12) ustawa z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228, poz. 2255 oraz z 2004 r. Nr 35, poz. 305, Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001 i Nr 192, poz. 1963),
- 13) ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593 i Nr 99, poz. 1001),
- 14) ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001),
- 15) ustawa z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 173, poz. 1807),
- 16) ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. Nr ..., poz. ...).

W powyższych aktach prawnych, w przepisach odnoszących się do podstawy pobytu cudzoziemców w Polsce, wprowadzono zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

2. Inne zmiany

- a) ustawa z dnia 15 lutego 1962 r. o obywatelstwie polskim

Art. 8 ust. 1 oraz art. 10 ust. 1 i 1a uzupełniono o wskazanie w przepisach zezwolenia na pobyt, które jest udzielane obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego i innych państw, które nie należą do Unii Europejskiej, ale na podstawie umów zawartych z Unią Europejską korzystają ze swobody przepływu osób oraz

członków ich rodzin, na podstawie ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

b) ustawa z dnia 20 grudnia 1990 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników

W art. 1 ust. 2 ustawy przewidziano, że ubezpieczenie społeczne rolników obejmuje, oprócz wskazanych tam dotychczas podmiotów, także cudzoziemców, którzy przebywają w Polsce na podstawie zgody na pobyt tolerowany lub posiadając status uchodźcy nadany w Rzeczypospolitej Polskiej. W ten sposób uzupełniono istniejącą dotychczas lukę w uregulowaniach z tego zakresu.

c) ustawa z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej

Wprowadzane zmiany dotyczą art. 2 ust. 1, określającego katalog osób, od których nie pobiera się opłaty skarbowej od podań i załączników do podań, czynności urzędowych, zaświadczeń, zezwoleń oraz dokumentów stwierdzających ustanowienie pełnomocnika oraz ich odpisów (wypisów). W pkt 1 dotychczasowa treść lit. 1 została uzupełniona o obywateli innych państw, które nie należą do Unii Europejskiej, ale na podstawie umów zawartych z Unią Europejską korzystają ze swobody przepływu osób, oraz do członków rodzin wymienionych w przepisie osób.

Natomiast w załączniku do ustawy wprowadzono zmiany w części IV, tj. nadano nowe brzmienie pkt 2-5.

W tabeli wskazano wysokość opłaty od zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

Przewidziano zwolnienie od opłaty za wydanie wizy wydawanej przez komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej członkom rodziny obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej, Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub innego państwa, które nie należy do Unii Europejskiej, ale na podstawie umów zawartych z Unią Europejską korzysta ze swobody przepływu osób. Potrzeba wprowadzenia zwolnienia wskazanej kategorii osób od opłaty za wydanie wizy na granicy jest związana z koniecznością uwzględnienia uregulowań wynikających z dyrektywy Rady nr 68/360/EWG z dnia 15 października 1968 r. w sprawie zniesienia ograniczeń w przemieszczaniu się i pobycie pracowników Państw Członkowskich i ich rodzin we Wspólnocie (Dz.Urz. WE L 257 z 19.10.1968). Zgodnie z art. 9 ust. 2 ww. dyrektywy wiza wydawana członkom rodziny obywatela państwa członkowskiego Unii Europejskiej ma być wolna od opłat.

Z tabeli usunięte zostało dotychczasowe zwolnienie od opłaty za zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony dla cudzoziemca, któremu nadano status uchodźcy oraz dla cudzoziemca będącego członkiem najbliższej rodziny repatrianta (w przypadku pierwszego zezwolenia). Zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie regulacjami cudzoziemiec, któremu nadano status uchodźcy nie otrzymuje bowiem w ogóle zezwolenia, zaś cudzoziemiec będący członkiem najbliższej rodziny repatrianta otrzymuje zezwolenie na osiedlenie się.

d) ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi

Wprowadzana zmiana dotyczy art. 5 i polega na rozszerzeniu dotychczasowego zakresu spraw, które są wyłączone spod właściwości sądów administracyjnych. W projekcie przewidziano, że sądy administracyjne nie będą właściwe w sprawach wiz wydawanych przez konsulów. Nie jest to jednak rozwiązanie zupełnie nowe. W uchylonej już ustawie z dnia 11 maja 1995 r. o Naczelnym Sądzie Administracyjnym (Dz. U. Nr 74, poz. 368, z późn. zm.) istniała bowiem regulacja, zawarta w art. 19 pkt 5, wyłączająca właściwość sądu nie tylko w sprawach wizowych, ale w zakresie znacznie szerszym. Możliwość wprowadzenia wyłączenia sądu w ww. sprawach była badana przez Trybunał Konstytucyjny z punktu widzenia zgodności z Konstytucją RP. Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 15 listopada 2000 r., P.12/99 (OTK 2000, z. 7, poz. 260) orzekł, że art. 19 pkt 5 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym jest zgodny z art. 45 Konstytucji RP. W uzasadnieniu wyroku stwierdzono, że ograniczenie prawa do sądu wynikające z art. 19 pkt 5 ustawy o Naczelnym Sądzie Administracyjnym jest legitymowane konstytucyjnie przez brzmienie art. 37 ust. 2, który dopuszcza możliwość określenia w drodze ustawy wyjątków od zasady korzystania z wolności i praw wymienionych w Konstytucji RP w odniesieniu do cudzoziemców. Ustrojodawca przewidując w art. 37 ust. 2 możliwość odstępstwa od zasady nie dokonał wyłączenia któregokolwiek z wymienionych w Konstytucji RP praw i wolności.

e) ustawa z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej

Wprowadzana w ustawie zmiana polega na uzupełnieniu określonego w art. 2 katalogu podmiotów uprawnionych do renty socjalnej, poprzez wskazanie w pkt 2 cudzoziemców zamieszkujących i przebywających w Polsce, którzy posiadają zgodę na pobyt tolerowany. Zmiana ma na celu przywrócenie stanu prawnego wprowadzonego na podstawie ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W ww. ustawie dokonano nowelizacji ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy

społecznej (Dz. U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414, z późn. zm.), przewidując objęcie prawem do świadczeń pomocy społecznej cudzoziemców zamieszkujących i przebywających w Polsce, posiadających zgodę na pobyt tolerowany.

Dotychczas obowiązująca ustawa z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej, w której uregulowane były kwestie związane z rentą socjalną, została zastąpiona nowym aktem prawnym, tj. ustawą z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593 i Nr 99, poz. 1001). Dodatkowo jednak uchwalono ustawę z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 120, poz. 1252), w której jednakże nie przewidziano, że prawo do uzyskania takiej renty przysługuje także cudzoziemcom zamieszkującym i przebywającym w Polsce, posiadającym zgodę na pobyt tolerowany. Dlatego w projekcie proponuje się uzupełnienie regulacji ustawowej o ww. kategorię cudzoziemców, tak aby zapewnić im istniejący wcześniej dostęp do ww. świadczenia.

f) ustawa z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych

W projekcie uzupełniono określony w art. 1 w ust. 2 zakres podmiotowy ustawy, o cudzoziemców zamieszkujących i przebywających w Polsce, którzy posiadają zgodę na pobyt tolerowany. Dotychczas ww. grupa osób miała prawo do świadczeń rodzinnych wprowadzone poprzez nowelizację ustawy z dnia 1 grudnia 1994 r. o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych (Dz. U. z 1998 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.) dokonaną w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jednakże ustawa z dnia 1 grudnia 1994 r. o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych została uchylona poprzez ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228, poz. 2255, z późn. zm.). W nowej ustawie nie przewidziano prawa do świadczeń rodzinnych dla cudzoziemców zamieszkujących i przebywających w Polsce, którzy posiadają zgodę na pobyt tolerowany.

Zawarta w projekcie zmiana zmierza do przywrócenia stanu prawnego wprowadzonego ustawą z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, tj. przyznania prawa do świadczeń rodzinnych ww. cudzoziemcom (zapewnienia istniejącego wcześniej dostępu do ww. świadczenia).

g) ustawa z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej

W ustawie wprowadzono zmianę w art. 101. Polega ona na nadaniu nowego brzmienia ust. 3. Rozszerzono zakres przypadków, w których właściwą miejscowo gminą w postępowaniu w

sprawie świadczeń z pomocy społecznej jest gmina miejsca pobytu osoby ubiegającej się o świadczenia. Przepis uzupełniono o sprawy cudzoziemców, którym udzielono zgody na pobyt tolerowany. Ustawa daje prawo do świadczeń z pomocy społecznej ww. grupie cudzoziemców (art. 5 pkt 2), jednakże, jak wykazała dotychczasowa praktyka, brak zameldowania tych cudzoziemców uniemożliwia im uzyskiwanie świadczeń określonych w ustawie. Proponowana zmiana ma na celu rozwiązanie tego problemu.

h) ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

W ustawie uprawnieniem do otrzymywania zasiłków dla bezrobotnych objęto oprócz dotychczasowych podmiotów także cudzoziemców, którym udzielono zgody na pobyt tolerowany oraz korzystających z ochrony czasowej. Intencją ustawodawcy, który objął szczególną ochroną te grupy cudzoziemców, którzy nie mogą powrócić do krajów pochodzenia z powodu niebezpiecznej sytuacji tam panującej, także w zakresie prawa do wykonywania pracy, nie było pozbawienie ich prawa do uzyskiwania zasiłków dla bezrobotnych. Stąd celowym jest przywrócenie stanu prawnego w tym zakresie obowiązującego przed wejściem w życie ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Ponadto przyznano status bezrobotnego osobom, którym udzielono zgody na pobyt tolerowany oraz korzystającym z ochrony czasowej, rozszerzając w art. 2 ust. 1 pkt 2 zakres pojęcia „bezrobotny”. Zmiana ta łączy się z zaproponowanymi w projekcie ustawy zmianami dotyczącymi przyznawania zasiłków i innych świadczeń z tytułu bezrobocia ww. kategorii cudzoziemcom, którzy zostali pozbawieni tych świadczeń na skutek wejścia w życie nowej ustawy regulującej kwestie zatrudnienia. Jest ona konieczna, aby przywrócić uprawnienia cudzoziemcom, którym udzielono zgody na pobyt tolerowany oraz korzystającym z ochrony czasowej, przyznane im ustawą z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu w brzmieniu po nowelizacji z dnia 13 czerwca 2003 r. (Dz. U. Nr 128, poz. 1176). Pozostawienie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w dotychczas obowiązującym brzmieniu uniemożliwiłoby korzystanie z innych, niż prawo do otrzymania zasiłków, uprawnień wynikających z przyznania statusu bezrobotnego, np. uprawnień dotyczących aktywizacji zawodowej.

Zmianie uległ także art. 88 ust. 3. W przepisie tym w zdaniu 2 przewidziano jako podstawę wydania zezwolenia na pracę wskazanie zaświadczenia potwierdzającego okres, jaki upłynął od dnia wszczęcia postępowania o nadanie statusu uchodźcy i okoliczność, że przedłużenie postępowania nie nastąpiło z przyczyn leżących po stronie cudzoziemca. Konsekwencją tej

zmiany jest objęcie zakresem podmiotowym ustawy (art. 1 ust. 3 pkt 2 lit. g) ww. grupy cudzoziemców. Ponadto w ust. 8 art. 88 zostało uzupełnione zdanie 2 poprzez wskazanie, że zezwolenie na pracę jest wydawane na okres wskazany w zaświadczeniu wydanym na podstawie art. 30a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Wprowadzenie powyższych rozwiązań jest związane z wdrożeniem art. 11 ust. 2 dyrektywy Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl. W ten sposób zapewnia się dostęp do rynku pracy cudzoziemcowi ubiegającemu się o nadanie statusu uchodźcy.

Zmiany te są związane z regulacją wprowadzoną w art. 37a ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

IV. Przepisy przejściowe i końcowe

W art. 19 określono, że sprawy wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie ustawy będą toczyć się na podstawie dotychczasowych przepisów. Zakres wprowadzanych w projekcie zmian dotyczy większości postępowań prowadzonych w sprawach uregulowanych w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach. W związku z powyższym bardziej właściwym rozwiązaniem wydaje się rozstrzygnięcie spraw będących w toku na podstawie przepisów obowiązujących w dniu złożenia wniosku. Jeżeli cudzoziemcy będą chcieli skorzystać z rozwiązań przewidzianych w projekcie, będą mogli występować z nowymi wnioskami.

W art. 20 określono organ uprawniony do udzielenia cudzoziemcowi zgody na pobyt tolerowany w przypadku, gdy decyzja Prezesa URiC o wydaleniu cudzoziemca, wydana na podstawie dotychczasowego art. 46 ust. 1 ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, po wejściu w życie nowych regulacji stanie się niewykonalna z przyczyn niezależnych od organu obowiązane do jej wykonania lub ujawnią się inne okoliczności uzasadniające udzielenie cudzoziemcowi zgody na pobyt tolerowany. Potrzeba wprowadzenia powyższego przepisu wynika ze zmiany art. 46 ww. ustawy, która wyłącza możliwość wydania przez Prezesa URiC decyzji o wydaleniu, jeśli wobec cudzoziemca toczy się postępowanie o nadanie statusu uchodźcy. Natomiast zgodnie z nowym brzmieniem art. 104 ust. 1a ww. ustawy, organem właściwym do udzielenia zgody na pobyt tolerowany w przypadkach gdy niewykonalna jest decyzja o wydaleniu, jest wojewoda, który wydał de-

cyzję o wydaleniu. W tym kontekście pojawiła się potrzeba uregulowania sytuacji, gdy Prezes URiC wydał decyzję o wydaleniu.

Niezbędne jest zachowanie w mocy aktów wykonawczych wydanych na podstawie przepisów w brzmieniu nadanym zmienianą ustawą. Przewidziano zatem w art. 21 możliwość stosowania dotychczasowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 63 ust. 2, art. 71 i art. 101 ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, nie dłużej jednak niż przez okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie przedmiotowej ustawy.

Jako datę wejścia w życie ustawy wskazano 1 października 2005 r. Powyższa data wejścia w życie ustawy wynika z konieczności dostosowania jej przepisów do prawa Unii Europejskiej w terminie przewidzianym w dyrektywach podlegających wdrożeniu w ustawie.

Przewidziano jednak wyłączenie przepisów art. 1 pkt 13 i 50, art. 2 pkt 7 i 10, art. 13 i 14 w zakresie dotyczącym cudzoziemców posiadających zgodę na pobyt tolerowany w Rzeczypospolitej Polskiej, art. 16 pkt 1 lit. a tiret pierwsze i pkt 4 w zakresie dotyczącym cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, którym po upływie roku od dnia złożenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy nie została wydana decyzja w pierwszej instancji i przyczyna przedłużenia postępowania nie leży po stronie cudzoziemca oraz art. 16 pkt 1 lit. a tiret drugie i lit. b oraz pkt 2 w zakresie dotyczącym cudzoziemców posiadających zgodę na pobyt tolerowany w Rzeczypospolitej Polskiej lub korzystających z ochrony czasowej w Rzeczypospolitej Polskiej, które wejdą w życie z dniem 1 lutego 2005 r.

Ustalenie wcześniejszego terminu wejścia w życie regulacji dotyczących cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, którym po upływie roku od dnia złożenia wniosku o nadanie statusu uchodźcy nie została wydana decyzja w pierwszej instancji i przyczyna przedłużenia postępowania nie leży po stronie cudzoziemca, wynika z konieczności wdrożenia do dnia 6 lutego 2005 r. dyrektywy Rady 2003/9/WE z dnia 27 stycznia 2003 r. ustanawiającej minimalne normy dotyczące przyjmowania osób ubiegających się o azyl. Natomiast w przypadku cudzoziemców posiadających zgodę na pobyt tolerowany w Rzeczypospolitej Polskiej lub korzystających z ochrony czasowej w Rzeczypospolitej Polskiej niezbędne jest jak najszybsze przywrócenie dotychczasowych uprawnień tym osobom ze względu na ich trudną sytuację materialną.

Ponadto ustalono, że art. 13 i 15 w zakresie dotyczącym cudzoziemców posiadających zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE lub zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 53 ust. 1 pkt 11 ustawy

z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach wejdą w życie dopiero z dniem 1 stycznia 2006 r. Są to przepisy przyznające ww. cudzoziemcom uprawnienia do świadczeń z zakresu pomocy społecznej oraz uprawnienia do renty socjalnej. Wprowadzenie powyższego rozwiązania pozwoli zabezpieczyć środki finansowe na ww. świadczenia. Nie istnieje przy tym obawa, że postanowienia dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotyczącej statusu obywateli państw trzecich, będących rezydentami długoterminowymi nie zostaną wdrożone w odpowiednim terminie. Zgodnie bowiem z przepisami ww. dyrektywy termin na jej wdrożenie do krajowego porządku prawnego upływa w dniu 23 stycznia 2006 r.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

Podmioty objęte ustawą

Przepisy ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach i ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) cudzoziemców oraz członków ich rodziny,
- 2) organy właściwe w sprawach cudzoziemców:
 - a) Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców,
 - b) Komendanta Głównego Straży Granicznej i komendantów granicznych placówek kontrolnych Straży Granicznej,
 - c) Komendanta Głównego Policji,
 - d) wojewodów,
 - e) konsulów.

Konsultacje

Projekt ustawy został uzgodniony z członkami Rady Ministrów i Prezesem Rządowego Centrum Legislacji.

W ramach konsultacji społecznych projekt został przekazany do Rady do Spraw Uchodźców, Przedstawiciela Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców (UNHCR), Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka oraz wojewodów i Komisji Wspólnej Rządu i Samorządu Terytorialnego.

- 1) Rada do Spraw Uchodźców

Zgłoszone przez Radę uwagi nie zostały uwzględnione. Propozycja zmiany w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, polegającej na wprowadzeniu ograniczenia obowiązku tłumaczenia na język polski dokumentów przedstawianych przez cudzoziemców tylko do dokumentów urzędowych, nie została zaakceptowana z uwagi na fakt, że jak wykazuje dotychczasowa praktyka w postępowaniu o nadanie statusu uchodźcy ogromne znaczenie dla udowodnienia istnienia okoliczności uzasadniających przyznanie tego rodzaju ochrony mają także

prywatne dokumenty, niepotwierdzone urzędowo. Nie było zasadne także wprowadzenie kolejnej przesłanki odmowy nadania statusu uchodźcy z powodu oczywistej bezzasadności wniosku, gdy wniosek składany jest ponownie po wydaniu decyzji ostatecznej w tej sprawie, a cudzoziemiec nie podaje nowych istotnych okoliczności. Sytuacja taka powoduje zgodnie z art. 105 Kodeksu postępowania administracyjnego umorzenie postępowania jako bezprzedmiotowego, a powaga rzeczy osądzonej jest przesłanką stwierdzenia nieważności decyzji administracyjnej.

2) Przedstawiciel Wysokiego Komisarza Narodów Zjednoczonych do Spraw Uchodźców (UNHCR)

Z Biura UNHCR w Warszawie przekazano informację, że tłumaczenie projektowanej ustawy zostało przesłane do UNHCR w Genewie do zaopiniowania przez Departament do Spraw Ochrony Międzynarodowej. Jednakże do dnia dzisiejszego nie przekazano stanowiska UNHCR odnośnie do zaproponowanych zmian.

3) Helsińska Fundacja Praw Człowieka

W związku z propozycjami zmian w projektowanej ustawie zgłoszonymi przez Fundację odbyło się spotkanie z jej przedstawicielami, podczas którego omówiono przedstawione uwagi. Ponadto uzgodniono, w jakim zakresie uwagi te zostaną uwzględnione oraz wyjaśniono, dlaczego niektóre nie mogą zostać zaakceptowane:

- a) Fundacja wyraziła zaniepokojenie dokonany w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawężeniem zakresu spraw, w których organy mają obowiązek dokonania tłumaczenia na język polski dołączonych do wniosków dokumentów cudzoziemców.

W projekcie przewidziano, że obowiązek tłumaczenia dotyczy dokumentów stanowiących dowody w postępowaniu o nadanie statusu uchodźcy lub azylu. Jednakże konieczność tłumaczenia na język polski dokumentów składanych przez cudzoziemców może mieć miejsce tylko w postępowaniu o nadanie statusu uchodźcy lub azylu. Zgoda na pobyt tolerowany nie jest udzielana w odrębnym postępowaniu wszczynanym na wniosek, lecz stanowi część postępowania o nadanie statusu uchodźcy. Natomiast przy udzielaniu ochrony czasowej nie występuje konieczność tłumaczenia dokumentów cudzoziemców, którzy mają być objęci tą ochroną.

- b) Fundacja zarzuciła także, że krąg cudzoziemców uprawnionych do uzyskania zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w celu połączenia z rodziną, w kontekście

regulacji przewidzianych w dyrektywie Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin, został określony zbyt wąsko.

Należy wskazać, że w projekcie przyjęto wyłącznie te rozwiązania wynikające z ww. dyrektywy, które obligatoryjnie należało wprowadzić do polskiego porządku prawnego. Przepisy fakultatywne dyrektywy nie były brane pod uwagę przy konstruowaniu regulacji ustawowych,

- c) Fundacja postulowała także wprowadzenie rozwiązania umożliwiającego uzyskanie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony przez małżonka obywatela polskiego przebywającego w Polsce nielegalnie. Uwzględniając powyższą uwagę, w ustawie o cudzoziemcach w art. 57 w ust. 3 przewidziano, że cudzoziemcowi małżonkowi obywatela polskiego nie można odmówić udzielenia zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony, jeżeli wyłączną podstawą odmowy byłoby m.in. przebywanie na terytorium Polski niezgodnie z przepisami ustawy o cudzoziemcach, ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. o zasadach i warunkach wjazdu i pobytu obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej oraz członków ich rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- d) Fundacja wskazała, że organy obowiązane do przekazania wojewodzie informacji w postępowaniu o udzielenie zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony lub zezwolenia na osiedlenie się, oprócz obowiązku powiadomienia wojewody o przedłużeniu terminu do przekazania informacji, powinny być obowiązane do powiadomienia o przedłużeniu ww. terminu także cudzoziemca, którego postępowanie dotyczy.

Nie ma potrzeby wprowadzania takiego uregulowania, gdyż z samego Kodeksu postępowania administracyjnego wynika, że organy administracji publicznej są obowiązane do należytego i wyczerpującego informowania stron o okolicznościach faktycznych i prawnych, które mogą mieć wpływ na ustalenie ich praw i obowiązków będących przedmiotem postępowania administracyjnego,

- e) uwzględniono propozycję Fundacji polegającą na skróceniu wymaganego do uzyskania zezwolenia na osiedlenie się, obecnie 8-letniego, okresu nieprzerwanego przebywania na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez cudzoziemca posiadającego status uchodźcy, do 7 lat.

Ponadto w ustawie o cudzoziemcach w części dotyczącej zatrzymania cudzoziemca wprowadzono odesłanie do Kodeksu postępowania karnego w zakresie nie uregulowanym w ustawie. W ten sposób uwzględniono uwagę Fundacji odnośnie do potrzeby wskazania organu uprawnionego do zwolnienia zatrzymanego cudzoziemca,

- f) zarzut Fundacji o ograniczeniu kompetencji Rady do Spraw Uchodźców do udzielania zgody na pobyt tolerowany jest nieuzasadniony. Regulacja wynikająca z art. 104 ust. 1 pkt 4 w zaproponowanym brzmieniu nie budziła dotychczas żadnych wątpliwości, a ponadto Rada do Spraw Uchodźców nie zgłosiła w tym zakresie żadnych uwag,
 - g) uwaga Fundacji dotycząca sformułowania w sposób niezrozumiały art. 53 ust. 1 pkt 9 i art. 100c pkt 3 ustawy o cudzoziemcach jest bardzo ogólna. W naszej opinii przepisy w obecnym brzmieniu są skonstruowane w sposób wystarczająco jasny,
 - h) przepisy regulujące zatrzymanie cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy zostały utrzymane w dotychczasowym brzmieniu. Nie przewiduje się bowiem badania zasadności zatrzymania, jeżeli cudzoziemiec składa wniosek o nadanie statusu uchodźcy podczas kontroli granicznej nie mając prawa wjazdu do Polski, czy też podczas nielegalnego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z ustawą o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej są to przesłanki uzasadniające zatrzymanie cudzoziemca.
- 4) W wyniku przeprowadzonej analizy uwag zgłoszonych przez poszczególnych wojewodów wybrano te, których uwzględnienie było w projekcie możliwe i wprowadzono do projektu stosowne zmiany. Jednakże część z przekazanych uwag nie mogła zostać przyjęta ze względu bądź na zakres proponowanych zmian, daleko wykraczający poza przyjęte założenia nowelizacji, bądź niewłaściwą interpretację przepisów, bądź też charakter propozycji, jedynie sygnalizujący określone problemy. W tym ostatnim przypadku nie zostały wskazane konkretne propozycje rozwiązań, a wobec braku w chwili obecnej wypracowanej koncepcji uregulowania określonych kwestii w sposób racjonalny, uznano za niecelowe wprowadzanie przepisów, które mogłyby rodzić kolejne wątpliwości i problemy w praktyce, a niekiedy także koszty dla budżetu państwa. Dotyczy to np. zastrzeżeń wojewody mazowieckiego dotyczących zasad egzekucji kosztów wydalenia cudzoziemców z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Próba rozwiązania tego problemu została podjęta na wcześniejszym etapie prac legislacyjnych, ale z uwagi na wysokie koszty

związane ze zmianą obowiązującej procedury egzekucyjnej zrezygnowano z wprowadzenia ww. przepisów.

- 5) Komisja Wspólna Rządu i Samorządu Terytorialnego nie zgłosiła uwag do regulacji przewidzianych w projekcie ustawy.

Ponadto w ramach konsultacji społecznych projekt umieszczono w Biuletynie Informacji Publicznej, na stronach podmiotowych Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji. W tym trybie uwag do projektu nie zgłoszono.

Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych

1. Ustawa o cudzoziemcach

Skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanej ustawy obejmą koszty dotyczące wprowadzenia nowego rodzaju zezwolenia, tj. zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Koszty wydawania takich zezwoleń będą ponosić wojewodowie. Jednakże wydawanie przez wojewodów nowego rodzaju zezwoleń nie powinno pociągnąć za sobą konieczności zwiększenia środków finansowych przeznaczonych na realizację ich dotychczasowych zadań, gdyż nowy rodzaj zezwolenia jest w istocie odpowiednikiem zezwolenia na osiedlenie się, z tym że cudzoziemiec posiadający zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE posiada dodatkowo uprawnienia pobytowe oraz innego rodzaju uprawnienia na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej. W związku z powyższym, przewiduje się stosunkowe zmniejszenie ilości cudzoziemców ubiegających się o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się. Natomiast liczba cudzoziemców, którzy będą ubiegać się o udzielenie nowego rodzaju zezwolenia zależeć będzie od zainteresowania samych cudzoziemców, co jest trudne do określenia.

Wprowadzenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE spowoduje konieczność przygotowania i wydrukowania wzoru formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Szacuje się, że jednostkowy koszt wytworzenia wniosku według ustalonego wzoru wyniesie ok. 1,20 zł. Szacując koszty wytworzenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE odniesiono się do liczby wniosków o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się składanych do wojewodów w 2003 r., których liczba wyniosła 3.010. Podzieliwszy tę liczbę na 16 wojewodów otrzymujemy średnią liczbę wniosków o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się złożonych do poszczególnych wojewodów w 2003 r., tj. 188,2. Mając na uwadze, że wejście w życie projektowanej

ustawy w zakresie dotyczącym zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego WE przewidziano na dzień 1 października 2005 r., ww. liczbę podzielono przez 4 (okres od października do grudnia stanowi 1/4 roku), co daje maksymalną średnią liczbę 47,05 wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE hipotetycznie złożonych do każdego wojewody do końca 2005 r., jeżeli przyjąć, że liczba wnioskodawców będzie równa przewidywalnej liczbie zainteresowanych udzieleniem zezwolenia na osiedlenie się. Należy przy tym pamiętać, że co roku wzrasta ogólna liczba cudzoziemców ubiegających się o zezwolenia pobytowe w naszym kraju, co jest uwzględniane przy planowaniu wydatków budżetowych przez poszczególnych wojewodów.

Ww. liczba 47,05 pomnożona przez jednostkowy koszt wytworzenia wniosku według ustalonego wzoru, czyli 1,20 zł, wyniesie 56,46 zł, jako ewentualny maksymalny dodatkowy koszt, który może być poniesiony przez poszczególnych wojewodów do końca 2005 r. w związku z wprowadzeniem nowego rodzaju zezwolenia. Biorąc pod uwagę poszczególne województwa, to, albo potrzebna kwota nie wykroczy poza wysokość środków budżetowych zaplanowaną dla poszczególnych wojewodów, z uwzględnieniem kosztów wytworzenia wniosków o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się, w związku z prawdopodobnym stosunkowym zmniejszeniem się liczby wniosków o udzielenie ww. zezwoleń, albo wyniesie maksymalnie dodatkowo ok. 60 zł.

Koszty związane z udzielaniem zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego WE zostaną pokryte ze środków zaplanowanych na ten cel w budżetach wojewodów.

Ponadto wprowadzenie instytucji zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE spowoduje konieczność modernizacji systemu informatycznego POBYT. Szacuje się, że koszty z tym związane wyniosą ok. 150.000 zł. Zostaną one pokryte w 2005 r. z budżetu państwa z części 42 sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, ze środków będących w dyspozycji Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców.

Dodatkowe koszty powstaną także na skutek wprowadzenia w ustawie o cudzoziemcach przepisu przewidującego zwolnienie z obowiązku posiadania wiz cudzoziemców będących członkami załóg statków morskich, przyplływających do polskich portów morskich, przekraczających granicę w celu zejścia na ląd i pobytu w granicach miasta portowego, posiadających ważny dokument podróży oraz przepustkę wydaną przez komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej. W regulacji przewidziano określenie wzoru formula-

rza wniosku o wydanie lub przedłużenie przepustki oraz wzoru przepustki, co wiąże się z koniecznością poniesienia wydatków na ten cel. Zgodnie z informacjami przekazanymi przez Straż Graniczną szacunkowe koszty związane z wejściem w życie przepisu wyniosą ok. 50.000 zł rocznie. Zostaną one pokryte z budżetu państwa z części 42 sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Skutki finansowe dotyczące wejścia w życie projektowanej ustawy powstaną także w związku z wprowadzeniem w ustawie o cudzoziemcach nowego rozdziału 8a regulującego kwestie tranzytu cudzoziemca drogą powietrzną w celu wydalenia.

Konieczne będzie przygotowanie wzoru formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na tranzyt cudzoziemca drogą powietrzną w celu wydalenia. Szacuje się, że jednostkowy koszt wytworzenia wniosku wyniesie ok. 1,20 zł. Biorąc pod uwagę, że od początku 2004 r. do dnia 18 sierpnia 2004 r. Straż Graniczna złożyła 18 wniosków o zezwolenie na tranzyt cudzoziemca drogą powietrzną w celu wydalenia przez porty lotnicze innych państw członkowskich Unii Europejskiej, to można przyjąć, że rocznie takich wniosków będzie składanych ok. 40. Uwzględniając zatem koszt wytworzenia jednego formularza wniosku i przewidywaną liczbę składanych w ciągu roku wniosków, należy wskazać, że koszty związane z wnioskami wyniosą ok. 48 zł rocznie.

Ponadto stosowanie regulacji dotyczących tranzytu cudzoziemca drogą powietrzną w celu wydalenia może pociągnąć za sobą koszty związane z ponownym wjazdem cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadkach przewidzianych w art. 100c. Z dotychczasowej praktyki dotyczącej wydań wynika, że wydalenia cudzoziemców przez państwa tranzytowe Unii Europejskiej nie były liczne i nie powstała sytuacja zawrócenia do Polski wydalanego cudzoziemca. A zatem do tej pory żadne dodatkowe koszty z tego tytułu nie były ponoszone. Mając na uwadze, że mogą one powstać w przyszłości, należy wskazać, że ewentualny powrót do Polski wydalanego cudzoziemca obejmie koszty biletu lotniczego dla cudzoziemca z portu tranzytowego do Polski (średnio ok. 1.000 zł). Nie można jednak przewidzieć ile może powstać rocznie sytuacji, w których będzie konieczne poniesienie kosztów związanych z ponownym wjazdem cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Tranzyt cudzoziemca drogą powietrzną w celu wydalenia obejmie także wydatki związane z udzieleniem pomocy w tranzycie cudzoziemca drogą powietrzną w celu wydalenia. Jednakże ich oszacowanie nie jest obecnie możliwe. Z doświadczeń Straży Granicznej w wykonywaniu

wydaleń przy wykorzystaniu tranzytu przez porty lotnicze na podstawie tzw. umów readmisyjnych wynika, że dotychczas nie poniesiono żadnych kosztów związanych z tranzytem cudzoziemców w celu wydalenia przez polskie lotniska. Natomiast w przypadku tranzytu cudzoziemca drogą powietrzną w celu wydalenia z Polski przez porty lotnicze państw trzecich, w ostatnich latach Straż Graniczna poniosła nieznaczne koszty dotyczące zwrotu stronie czeskiej kwoty 44 euro za asystę dwóch funkcjonariuszy czeskiej Policji przy wydaleniu z wykorzystaniem portu lotniczego w Pradze.

Problem oszacowania kosztów dotyczących udzielenia pomocy w tranzycie cudzoziemca drogą powietrzną w celu wydalenia wynika przede wszystkim z niemożności przewidzenia zdarzeń, które mogą mieć wpływ na ich powstanie. Można przypuszczać, że koszty, które będzie ponosić w tym zakresie Polska, mogą się kształtować zarówno na minimalnym, jak i na dosyć wysokim poziomie. Należy liczyć się bowiem z koniecznością ponoszenia kosztów związanych z udziałem w tranzycie, zwłaszcza wykonywanym bez eskorty, a także kosztów wyżywienia i noclegu wydalanego cudzoziemca. Nie sposób przewidzieć i oszacować, jakie będą koszty dotyczące zdarzeń nadzwyczajnych powodujących niemożność lub długotrwałą przeszkodę w wykonaniu tranzytu, takich jak np. choroba wydalanego, konieczność jego zakwaterowania i wyżywienia w przypadku niemożności kontynuowania wydalenia z przyczyn prawnych lub faktycznych, choroba osób należących do eskorty strony polskiej powodująca, że wydalenie będzie dalej wykonywane pod eskortą funkcjonariuszy państwa tranzytu.

Koszty związane z tranzytem cudzoziemca drogą powietrzną w celu wydalenia zostaną pokryte z budżetu państwa z części 42 sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Dodatkowe koszty mogą wynikać z wprowadzenia obowiązku pobierania przez organy Policji oraz Straży Granicznej odcisków linii papilarnych cudzoziemców, którym wydano decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przewiduje się, że wydatki z tym związane będą kształtować się w wysokości ok. 410 zł rocznie. Kwotę tę oszacowano biorąc pod uwagę liczbę wydanych w tych sprawach decyzji (w pierwszym półroczu 2004 r. było ich 1.791, a więc można przewidywać, że w ciągu całego roku zostanie wydanych ok. 4.000 tego rodzaju decyzji) w powiązaniu z ceną jednej karty daktyloskopijnej (5 gr) oraz ceną środka barwiącego (80 zł) i myjącego (130 zł). Koszty związane z wytworzeniem nowego wzoru karty daktyloskopijnej zostaną pokryte z budżetu państwa z części 42 sprawy

wewnętrzne, której dysponentem jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Policji.

2. Ustawa o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

Skutki finansowe związane z wejściem w życie projektowanej ustawy mogą wynikać z wprowadzenia w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej regulacji umożliwiającej realizację decyzji o przekazaniu cudzoziemca do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, jeżeli w wyniku przeprowadzonego postępowania okaże się, że państwo to jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o nadanie statusu uchodźcy, a cudzoziemiec odmawia dobrowolnego opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Powyższe spowoduje konieczność poniesienia wydatków związanych z doprowadzeniem cudzoziemca do granicy oraz od granicy do granicy państwa, do którego następuje przekazanie albo do portu lotniczego lub morskiego tego państwa. W dotychczasowej praktyce stosowania przepisów rozporządzenia Rady nr 343/2003/WE z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania Państwa Członkowskiego właściwego dla rozpatrzenia wniosku o azyl, wniesionego w jednym z Państw Członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (od dnia 1 maja 2004 r.), nie zdarzyły się przypadki przekazania cudzoziemca z Polski do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Ewentualne koszty związane z przekazaniem cudzoziemca ograniczone będą do ceny biletu kolejowego lub lotniczego do granicy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Nie jest jednak możliwe oszacowanie nawet w przybliżeniu wysokości kosztów, które będą ponoszone w związku z doprowadzaniem cudzoziemca do granicy państwa, do którego ma nastąpić przekazanie.

Dodatkowe koszty wejścia w życie projektowanej ustawy powstaną także w związku z przedłużeniem, do 1 miesiąca, okresu udzielania pomocy cudzoziemcowi w przypadku wydania decyzji o umorzeniu postępowania o nadanie statusu uchodźcy w związku z cofnięciem wniosku o nadanie statusu uchodźcy. Wprowadzenie powyższego rozwiązania spowoduje konieczność poniesienia większych niż dotychczas wydatków związanych z udzielaniem pomocy cudzoziemcom. Przewidywane koszty związane z wprowadzaną regulacją wyniosą w skali roku ok. 57.000 zł (zakwaterowanie i wyżywienie). Koszty powyższe zostały oszacowane w oparciu o liczbę cudzoziemców, którym przyznano pomoc w dobrowolnym wyjeździe z terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w okresie, od dnia 1 stycznia 2004 r. do dnia 11 sierpnia

2004 r. W przeprowadzonej symulacji uwzględniono 60 osób (pomocą objęto 37 cudzoziemców do 11 sierpnia 2004 r. i przyjęto, że do końca 2004 r. otrzymają ją jeszcze 23 osoby), mnożąc tę liczbę przez średni koszt zakwaterowania wraz z wyżywieniem cudzoziemca przebywającego w ośrodku dla cudzoziemców ubiegających się o nadanie statusu uchodźcy, tj. 31,50 zł. Następnie kwotę tę pomnożono przez maksymalną liczbę dni, na którą można byłoby przedłużyć udzielanie pomocy (30 dni). Przy obliczeniach tych nie uwzględniono kosztów opieki medycznej, gdyż trudno je oszacować ze względu na niemożność przewidzenia ryzyka chorobowego (cudzoziemcy mogą w ogóle nie korzystać z opieki medycznej).

Należy zaznaczyć, że wskazane koszty związane z dobrowolnym wyjazdem z Polski mogą być niższe od przewidywanych. Nie każdy cudzoziemiec, któremu przyznano pomoc będzie korzystał bowiem z możliwości przedłużenia pobytu, w przypadku gdy wystarczy okres 14 dni na załatwienie wszystkich formalności związanych z wyjazdem.

Ponadto mogłyby powstać także skutki finansowe wynikające z uwzględnienia w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej postanowień art. 26 dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów przyznawania tymczasowej ochrony na wypadek masowego napływu wysiedleńców oraz środków wspierających równowagę wysiłków między Państwami Członkowskimi związanych z przyjęciem takich osób wraz z jego następstwami. Koszty te dotyczyłyby przeniesienia cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej w Polsce na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej oraz określenia wzoru przepustki wydawanej cudzoziemcowi podlegającemu przeniesieniu. Nie jest jednak możliwe oszacowanie kosztów, które byłyby ponoszone w związku z przenoszeniem cudzoziemców korzystających z ochrony czasowej w Polsce na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Trudno jest bowiem przewidzieć przyszłe działania Unii Europejskiej, które muszą mieć związek z sytuacją w krajach pochodzenia cudzoziemców (może się ona zmieniać). Możliwe jest jedynie oszacowanie kosztu wytworzenia przepustki dla przekazywanego cudzoziemca, który nie powinien przekroczyć 10 groszy.

Należy pamiętać, że ochrona czasowa nie jest, tak jak np. status uchodźcy, stale stosowaną formą ochrony cudzoziemców, ale do jej zastosowania dochodzi wskutek podjęcia decyzji przez Radę Unii Europejskiej o jej zastosowaniu. Dopiero w przypadku wystąpienia zdarzeń powodujących udzielenie tej ochrony będą musiały być oszacowane, stosownie do rozwiązań przyjętych w decyzji Rady Unii Europejskiej, koszty poniesione przez państwo uczestniczące w akcji ochrony.

Skutki finansowe wejścia w życie ww. regulacji wprowadzanych w ustawie o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zostaną pokryte z budżetu państwa z części 42 sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, ze środków będących w dyspozycji Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców.

3. Zmiany w innych ustawach

Dodatkowe skutki finansowe powstaną w związku z objęciem cudzoziemców, którym udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, uprawnieniami wynikającymi z:

- ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym,
- ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty,
- ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej,
- ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych,
- ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej,
- ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Należy wskazać, że uprawnienia do świadczeń z zakresu pomocy społecznej, świadczeń rodzinnych, zasiłków i świadczeń z tytułu bezrobocia, jak i bezpłatnego kształcenia, przysługują cudzoziemcom, którym udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE na zasadach takich samych, jak cudzoziemcom, którym dotychczas udzielano zezwolenia na osiedlenie się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Oszacowanie kosztów związanych z objęciem tymi uprawnieniami dodatkowej kategorii osób będzie więc opierać się na danych statystycznych o udzielonych zezwoleniach na osiedlenie się za rok 2003, kiedy udzielono 1.732 przedmiotowych zezwoleń. Szacunkowo suma wydatków dotyczących cudzoziemców, którym zostanie udzielone zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE i cudzoziemców, którym zostanie udzielone zezwolenie na osiedlenie się powinna wzrosnąć o ok. 20%, zgodnie z ogólną tendencją wzrostową ilości udzielanych zezwoleń oraz faktem, że po zmianie przepisów będzie mogła ubiegać się o to zezwolenie większa liczba cudzoziemców.

Biorąc pod uwagę, że ogólna liczba udzielonych zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego WE i zezwoleń na osiedlenie się będzie zbliżona do liczby udzielonych zezwoleń na osiedlenie się w 2003 r. oraz mając na względzie przewidywany wzrost liczby udzielonych

zezwoleń o 20%, uzyskamy liczbę 2.078 zezwoleń. Zakładając, że wzrost kosztów wprowadzenia powyższych regulacji będzie skutkował wzrostem liczby udzielonych zezwoleń o 20%, czyli o 346, oraz zakładając, że nie wszyscy skorzystają ze świadczeń środowiskowej pomocy społecznej, a także biorąc za podstawę wydatki instytucji pomocy społecznej na zadania zlecone gminom i zadania własne gmin w 2003 r. (zgodnie z posiadanymi danymi), można przyjąć następujący sposób obliczenia skutków finansowych w zakresie pomocy społecznej związanej z objęciem uprawnieniami cudzoziemców, którym udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. W 2003 r. instytucje pomocy społecznej wydały na zadania zlecone gminom 1.911.831.308 zł. Koszty zadań własnych gmin w zakresie pomocy społecznej wyniosły w tym czasie 1.120.328.064 zł (według informacji z ówczesnego Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej). Ze świadczeń z pomocy społecznej w 2003 r. skorzystało 3.035.734 osób. Przeciętnie zatem jedna osoba otrzymała świadczenia w wysokości 1.000 zł.

Przyjmując, że nie więcej niż 15% z liczby 346 osób, które uzyskają przedmiotowe zezwolenie, czyli 52 osoby, otrzymałyby świadczenia z pomocy społecznej w wysokości 1.000 zł, to należy liczyć się z dodatkowymi rocznymi wydatkami z tego tytułu w wysokości 52.000 zł. Oznaczałoby to, że budżet państwa byłby z tego tytułu obciążony kwotą 32.760 zł, a budżety gmin kwotą 19.240 zł, biorąc pod uwagę proporcjonalny udział tych budżetów w finansowaniu świadczeń z pomocy społecznej w 2003 r.

Określając koszty związane z przyznaniem uprawnień do uzyskania rent socjalnych cudzoziemcom, którym udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, należy przyjąć jak powyżej, że nie więcej niż 15% z liczby 346 osób, czyli 52 osoby, nabędą do niej prawo. Wysokość renty socjalnej, zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej, po przeliczeniu wynosi 472,57 zł. A zatem rocznie na jedną osobę zostanie przeznaczona kwota 5.670,84 zł, co przy przyjęciu, iż rocznie uprawnionych z tego tytułu będą 52 osoby, daje obciążenie budżetu państwa w wysokości 294.883 zł.

Szacując koszty wynikające z przyznania cudzoziemcom, którym udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE uprawnienia do świadczeń rodzinnych uwzględniono, zgodnie z ustawą z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, że ww. cudzoziemcy mogą otrzymać zasiłek rodzinny i siedem różnych dodatków do zasiłku, świadczenie pielęgnacyjne i zasiłek pielęgnacyjny.

Przyjęto, że przeciętna wysokość zasiłku rodzinnego wynosi 55 zł miesięcznie (zgodnie z wyliczeniem średniej jego wysokości z kwot: 44 zł przysługujących miesięcznie na dziecko do 5 roku życia, 56 zł przysługujących miesięcznie na dziecko powyżej 5 roku życia i 65 zł przysługujących miesięcznie na dziecko powyżej 18 roku życia do 24 roku życia). A zatem roczny wzrost kosztów budżetu państwa związanych z objęciem zasiłkiem rodzinnym ww. cudzoziemców będzie wynosił 34.320 zł, przy założeniu, że 15% z liczby 346 osób uzyska prawo do ww. zasiłku, czyli 52 osoby oraz pomnożeniu wysokości miesięcznego zasiłku rodzinnego – 55 zł przez 12 miesięcy i liczbę osób – 52.

Wysokość świadczenia pielęgnacyjnego wynosi 420 zł miesięcznie, tak więc biorąc pod uwagę to samo założenie odnośnie do ilości osób jak wyżej, obciążenie budżetu państwa wzrośnie o kwotę 262.080 zł rocznie.

Wysokość zasiłku pielęgnacyjnego wynosi 144 zł miesięcznie, a zatem przyjmując powyższe założenie co do ilości osób, otrzymujemy wzrost kosztów dla budżetu państwa o kwotę 89.856 zł rocznie.

Zgodnie z ustawą z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych do zasiłku rodzinnego przysługują następujące dodatki:

- 1) dodatek z tytułu urodzenia dziecka – w wysokości 500 zł jednorazowo,
- 2) dodatek z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego – w wysokości 400 zł miesięcznie,
- 3) dodatek z tytułu samotnego wychowywania dziecka i utraty prawa do zasiłku dla bezrobotnych na skutek upływu ustawowego okresu jego pobierania – w wysokości 400 zł miesięcznie,
- 4) dodatek z tytułu samotnego wychowywania dziecka – w wysokości 170 zł na dziecko miesięcznie, a jeżeli dziecko legitymuje się orzeczeniem o niepełnosprawności lub znacznym stopniu niepełnosprawności – w wysokości 250 zł miesięcznie,
- 5) dodatek z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka – średnia wysokość to 60 zł miesięcznie (zgodnie z wyliczeniem średniej jego wysokości z kwot: 50 zł miesięcznie na dziecko do 5 lat i 70 zł miesięcznie na dziecko powyżej 5 lat, ale do 24 roku życia),
- 6) dodatek z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego – w wysokości 90 zł jednorazowo we wrześniu,

- 7) dodatek z tytułu podjęcia przez dziecko nauki w szkole poza miejscem zamieszkania – w wysokości 40 zł na wydatki związane z zapewnieniem dziecku dojazdu do szkoły lub 80 zł na częściowe pokrycie kosztów związanych z zamieszkaniem w miejscowości gdzie znajduje się siedziba szkoły.

Przy obliczaniu kosztów związanych z powyższymi dodatkami do zasiłku rodzinnego, zważywszy na fakt, że przysługują one osobom, którym przysługuje prawo do zasiłku rodzinnego, brano pod uwagę dwa warianty: po pierwsze, że prawo do tych zasiłków uzyskają wszyscy, czyli zgodnie z powyższym 52 osoby, po drugie, że prawo do zasiłków uzyska ok. 10% osób uprawnionych, czyli 5 osób.

Biorąc pod uwagę pierwszy wariant należy wskazać, że obciążenie budżetu państwa w związku z przyznaniem cudzoziemcom, którym udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE dodatków do zasiłków rodzinnych będzie wynosić:

- 1) dodatek z tytułu urodzenia dziecka – 26.000 zł rocznie,
- 2) dodatek z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego – 249.600 zł rocznie,
- 3) dodatek z tytułu samotnego wychowywania dziecka i utraty prawa do zasiłku dla bezrobotnych na skutek upływu ustawowego okresu jego pobierania – 249.600 zł rocznie,
- 4) dodatek z tytułu samotnego wychowywania dziecka – 106.080 zł rocznie, jeżeli weźmiemy pod uwagę, że wszyscy nabędą prawo do dodatku w wysokości 170 zł lub 156.000 zł rocznie, jeżeli weźmiemy pod uwagę, że wszyscy nabędą prawo do dodatku w wysokości 250 zł,
- 5) dodatek z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka – 37.440 zł rocznie,
- 6) dodatek z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego – 4.680 zł rocznie,
- 7) dodatek z tytułu podjęcia przez dziecko nauki w szkole poza miejscem zamieszkania – 24.960 zł rocznie, jeżeli weźmiemy pod uwagę, że wszyscy nabędą prawo do dodatku w wysokości 40 zł lub 49.920 zł rocznie, jeżeli weźmiemy pod uwagę, że wszyscy nabędą prawo do dodatku w wysokości 80 zł.

Mając na uwadze drugi z ww. wariantów przyjętych do obliczenia wysokości obciążenia budżetu państwa związanej z przyznaniem cudzoziemcom, którym udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE dodatków do zasiłków rodzinnych, to będzie ono wynosić:

- 1) dodatek z tytułu urodzenia dziecka – 2.500 zł rocznie,
- 2) dodatek z tytułu opieki nad dzieckiem w okresie korzystania z urlopu wychowawczego – 24.000 zł rocznie,
- 3) dodatek z tytułu samotnego wychowywania dziecka i utraty prawa do zasiłku dla bezrobotnych na skutek upływu ustawowego okresu jego pobierania – 24.000 zł rocznie,
- 4) dodatek z tytułu samotnego wychowywania dziecka – 10.200 zł rocznie, jeżeli weźmiemy pod uwagę, że wszyscy nabędą prawo do dodatku w wysokości 170 zł lub 15.000 zł rocznie, jeżeli weźmiemy pod uwagę, że wszyscy nabędą prawo do dodatku w wysokości 250 zł,
- 5) dodatek z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka – 3.600 zł rocznie,
- 6) dodatek z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego – 450 zł rocznie,
- 7) dodatek z tytułu podjęcia przez dziecko nauki w szkole poza miejscem zamieszkania – 2.400 zł rocznie, jeżeli weźmiemy pod uwagę, że wszyscy nabędą prawo do dodatku w wysokości 40 zł lub 4.800 zł rocznie, jeżeli weźmiemy pod uwagę, że wszyscy nabędą prawo do dodatku w wysokości 80 zł.

Biorąc pod uwagę powyższe obliczenia należy wskazać, że łączna zbliżona wysokość obciążenia budżetu państwa z tytułu wypłaty świadczeń rodzinnych dla cudzoziemców, którym udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE będzie się kształtować, przy założeniach przyjętych w wariantcie pierwszym (52 osoby), w granicach od 1.084.616 zł rocznie do 1.159.496 zł rocznie, natomiast przy założeniach z wariantu drugiego (5 osób), w granicach od 453.406 zł rocznie do 460.606 zł rocznie. Należy podkreślić, że wariant pierwszy, czyli to, że wszyscy posiadający prawo do zasiłku rodzinnego nabędą prawo do wszystkich dodatków, jest mało realny, więc należałoby się spodziewać kosztów w wysokości określonej w wariantcie drugim. Dodatkowo należy zaznaczyć, że przy powyższych obliczeniach, zarówno w pierwszym, jak i w drugim wariantcie, brano pod uwagę sytuację, w której wszyscy uprawnieni do pobierania zasiłku rodzinnego uzyskają prawo do wszystkich kategorii dodatków jednocześnie, co też należy uznać za sytuację mało prawdopodobną.

Szacując wzrost kosztów związany z objęciem cudzoziemców, którym udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE prawem do zasiłków i świadczeń z tytułu bezrobocia, brano pod uwagę średnią stopę bezrobocia na terytorium naszego kraju w 2003 r., która

wynosiła ok. 20%. Przyjęto zatem, że 20% osób z liczby 346 cudzoziemców będzie bezrobotnymi, tj. 69 osób.

Zakłada się, że 69 cudzoziemców, którym udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE uzyska prawo do zasiłku dla bezrobotnych. Wysokość zasiłku wynosi 504,20 zł miesięcznie, składka na ubezpieczenie społeczne – 176,32 zł miesięcznie, składka na ubezpieczenie zdrowotne – w 2005 r. 17,14 zł miesięcznie, a w 2006 r. 17,65 zł miesięcznie, co łącznie daje w 2005 r. kwotę 697,66 zł miesięcznie, zaś w 2006 r. – 698,17 zł miesięcznie. Biorąc pod uwagę powyższe obliczenia wydatki z Funduszu Pracy wzrosłyby w 2005 r. o kwotę 192.554 zł, zaś w 2006 r. o kwotę 578.085 zł.

Odnosząc się do zwiększenia kosztów w związku z przyznaniem ww. kategorii cudzoziemców uprawnień do świadczeń przedemerytalnych, brano pod uwagę, że obecnie 1,3% obywateli naszego kraju jest uprawnionych do tego rodzaju świadczeń i przyjęto, że maksymalnie taki sam procent osób z liczby 346 cudzoziemców skorzysta z tego prawa, czyli 4 osoby. Przeciętna wysokość świadczenia przedemerytalnego wynosi 818 zł miesięcznie, co w ciągu roku daje obciążenie budżetu państwa w wysokości 39.264 zł.

Dodatkowe koszty powstaną w związku z objęciem cudzoziemców, którym udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE uprawnieniami z zakresu bezpłatnego kształcenia. Biorąc pod uwagę, że ok. 8% obywateli polskich posiada wykształcenie wyższe, przyjęto, że taki sam procent z liczby 346 cudzoziemców należących do ww. kategorii podejmie naukę na wyższych uczelniach, czyli 27 osób (z posiadanych danych wynika, że roczny przeciętny koszt kształcenia studenta wynosi 7.065 zł), co daje obciążenie budżetu państwa w wysokości 190.755 zł rocznie. Ponadto objęcie cudzoziemców, którym udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE uprawnieniami wynikającymi z przepisów ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty spowoduje roczne obciążenie budżetów jednostek samorządu terytorialnego w wysokości 32.093 zł. Powyższa kwota została oszacowana przy uwzględnieniu, że obecnie prawie 2,5% ogólnej liczby populacji Rzeczypospolitej Polskiej jest objętych tymi uprawnieniami (jest to liczba stale malejąca) i przyjęciu, że maksymalnie taki sam procent osób z liczby 346 cudzoziemców, którym udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE będzie objęty tym prawem, czyli 8 osób, a także mając na uwadze, że przeciętna wysokość wydatków jednostek samorządu terytorialnego w 2003 r. na to kształcenie wyniosła 334,3 zł miesięcznie.

Skutki finansowe dla budżetu państwa związane z wejściem w życie projektowanej ustawy będą wynikać również z przyznania cudzoziemcom, którym udzielono zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony w związku z posiadaniem zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE udzielonego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, uprawnień wynikających z:

- ustawy z dnia 12 września 1990 r. o szkolnictwie wyższym,
- ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty,
- ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej,
- ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych,
- ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej,
- ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Należy przyjąć, że ogólna liczba zezwoleń na zamieszkanie na czas oznaczony udzielonych cudzoziemcom posiadającym zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, w okresie roku nie powinna przekroczyć 1.000. Biorąc zatem pod uwagę dotychczasową wysokość poszczególnych świadczeń oraz przyjmując takie same kryteria obliczeń, jak przy obliczaniu kosztów związanych z przyznaniem uprawnień cudzoziemcom, którym udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, należy wskazać, że wzrost wydatków będzie kształtował się następująco:

- 1) świadczenia pomocy społecznej – 150.000 zł rocznie, w tym 94.500 zł z budżetu państwa i 55.500 zł z budżetów gmin,
- 2) renta socjalna – 850.626 zł rocznie z budżetu państwa,
- 3) świadczenia rodzinne – przy objęciu uprawnieniami 150 osób – w granicach od 3.128.700 zł do 3.344.500 zł, zaś przy objęciu uprawnieniami 14 osób – w granicach od 305.472 zł do 325.632 zł rocznie z budżetu państwa,
- 4) zasiłki i świadczenia z tytułu bezrobocia:
 - a) zasiłek dla bezrobotnych – z Funduszu Pracy 2.790.640 zł w 2005 r., a 8.378.040 zł w 2006 r.,
 - b) świadczenia przedemerytalne – 127.680 zł rocznie z budżetu państwa,

- 5) koszty bezpłatnego kształcenia w zakresie szkolnictwa wyższego – 565.200 zł rocznie z budżetu państwa, zaś pozostałe koszty dotyczące kształcenia wynikające z ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty – 100.290 zł rocznie z budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Ponadto dodatkowe koszty będą wynikały z objęcia uprawnieniami przewidzianymi w ustawie o szkolnictwie wyższym i ustawie o systemie oświaty członków rodzin cudzoziemców wskazanych w ww. aktach prawnych. Należy przyjąć, że ogólna liczba tych zezwoleń w okresie roku nie powinna przekroczyć 100, a zatem przyjmując takie same kryteria obliczeń, jak przy wskazywaniu kosztów związanych z przyznaniem uprawnień cudzoziemcom, którym udzielono zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, szacunkowy wzrost wydatków wyniesie:

- 1) koszty bezpłatnego kształcenia w zakresie szkolnictwa wyższego – 56.520 zł rocznie z budżetu państwa,
- 2) pozostałe koszty kształcenia wynikające z ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty – 12.035 zł rocznie z budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Dodatkowe skutki finansowe związane z wejściem w życie ustawy powstaną w związku ze zmianami zaproponowanymi w ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej. Wprowadzono w niej bowiem zwolnienie z tej opłaty obywateli innych państw, które nie należą do Unii Europejskiej, ale na podstawie umów zawartych z Unią Europejską korzystają ze swobody przepływu osób, oraz członków ich rodzin. W przypadku pierwszej kategorii cudzoziemców, analogicznie jak w 2003 r., w którym 37 obywateli Konfederacji Szwajcarskiej otrzymało zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (wysokość opłaty skarbowej za udzielone zezwolenie – 300 zł) i 5 uzyskało zezwolenie na osiedlenie się (wysokość opłaty skarbowej za udzielone zezwolenie – 600 zł), należy wziąć pod uwagę, że taka sama liczba obywateli państw nie należących do Unii Europejskiej, którzy korzystają ze swobody przepływu osób, skorzysta z tego uprawnienia, co skutkuje zmniejszeniem wpływów do budżetów gmin w wysokości ok. 15.000 zł rocznie (300 zł pomnożone przez 37 osób daje kwotę 11.100 zł, zaś 600 zł pomnożone przez 5 osób daje kwotę 3.000 zł). Odnośnie do zmniejszenia się dochodów budżetu gmin w związku ze zwolnieniem z opłaty skarbowej członków rodzin ww. cudzoziemców, należy wskazać, że nie jest możliwe

określenie liczby osób, które przybędą wraz z cudzoziemcami. Należy jednak przypuszczać, że osób takich nie będzie zbyt dużo, a co za tym idzie zmniejszenie wpływów do budżetów gmin, wynikające ze zwolnienia ich z opłaty skarbowej, będzie znikome.

Jednocześnie dochody budżetów gmin powinny wzrosnąć w związku z przewidywanym 20% wzrostem liczby udzielonych zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego WE i zezwoleń na osiedlenie się, co zgodnie z przyjętą do obliczeń liczbą 346 osób pomnożoną o koszt zezwolenia – 600 zł, daje wpływ do budżetów gmin 207.600 zł rocznie. Bilansując kwotę dochodów i kwotę, o którą zmniejszą się wpływy do budżetów gmin, otrzymujemy planowany dochód budżetów gmin w wysokości 192.600 zł rocznie.

Dodatkowo skutki finansowe wejścia w życie ustawy obejmą koszty związane z przywróceniem prawa do świadczeń rodzinnych oraz do renty socjalnej cudzoziemcom, którzy uzyskali zgodę na pobyt tolerowany. Dotychczas ww. grupa osób miała prawo do świadczeń rodzinnych wprowadzone poprzez nowelizację ustawy z dnia 1 grudnia 1994 r. o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych (Dz. U. z 1998 r. Nr 102, poz. 651, z późn. zm.) dokonaną w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Jednakże ustawa z dnia 1 grudnia 1994 r. o zasiłkach rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych została uchylona przez ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228, poz. 2255, z późn. zm.). W nowej ustawie nie przewidziano prawa do świadczeń rodzinnych dla cudzoziemców zamieszkujących i przebywających w Polsce, którzy posiadają zgodę na pobyt tolerowany.

Natomiast prawo cudzoziemców zamieszkujących i przebywających w Polsce, którzy posiadają zgodę na pobyt tolerowany, do renty socjalnej, wynikało dotychczas z ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 1998 r. Nr 64, poz. 414, z późn. zm.). Uprawnienie to zostało wprowadzone w drodze ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W ww. ustawie dokonano nowelizacji ustawy z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej, przewidując objęcie prawem do świadczeń pomocy społecznej cudzoziemców zamieszkujących i przebywających w Polsce, posiadających zgodę na pobyt tolerowany. Jednakże ustawa z dnia 29 listopada 1990 r. o pomocy społecznej została zastąpiona nowym aktem prawnym, tj. ustawą z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, z późn. zm.). Dodatkowo uchwalono także ustawę z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268, z późn. zm.), w której jednak nie przewidziano prawa do uzyskania takiej renty przez

cudzoziemców zamieszkujących i przebywających w Polsce, posiadających zgodę na pobyt tolerowany.

Dodatkowe koszty związane z wejściem w życie ustawy powstaną także w związku z przywróceniem cudzoziemcom, którzy uzyskali zgodę na pobyt tolerowany uprawnień z tytułu uzyskania statusu bezrobotnego. Uprawnienia powyższe zostały przyznane ww. cudzoziemcom ustawą z dnia 14 grudnia 1994 r. o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 514, z późn. zm.). Jednakże ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001), która uchyliła ustawę o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu, nie przewiduje prawa do świadczeń dla cudzoziemców, którzy uzyskali zgodę na pobyt tolerowany.

Na konieczność uzupełnienia przepisów ww. ustaw i objęcie nimi cudzoziemców posiadających zgodę na pobyt tolerowany wskazywały organizacje pozarządowe zajmujące się cudzoziemcami, w tym zwłaszcza Polskie Stowarzyszenie Edukacji Prawnej.

Analizę przedstawianych wyliczeń oparto na następujących założeniach:

- 1) rocznie zgody na pobyt tolerowany udziela się ok. 650-750 osobom,
- 2) małoletni stanowią ok. 1/3 tej grupy,
- 3) niemożliwe jest dokładne oszacowanie liczby niepełnosprawnych, którym udziela się rocznie zgody na pobyt tolerowany. Biorąc pod uwagę dotychczasowe postępowania, w których zapadały decyzje w sprawach zgody na pobyt tolerowany prowadzonych od dnia 1 września 2003 r. oraz oparte na nich przewidywania na przyszłość, liczba osób niepełnosprawnych znajdujących się w tej procedurze od początku jej prowadzenia do końca 2005 r. obejmie 200 osób, w tym niepełnosprawnych łącznie – 40 osób. Niepełnosprawne dzieci mogą stanowić grupę maksymalnie 60-osobową, w tym dzieci niepełnosprawne łącznie – ok. 20 osób,
- 4) dokonując obliczeń przyjęto jako wstępne założenie, że wszyscy cudzoziemcy, którym udzielono zgody na pobyt tolerowany, spełniający warunki określone w ustawach, które są przedmiotem projektowanych zmian, będą korzystać z wyliczonych poniżej świadczeń z tytułu przyznania renty socjalnej przez 6 miesięcy, zaś ze świadczeń rodzinnych i z tytułu uzyskania statusu bezrobotnego przez 11 miesięcy 2005 r. Oparte na tym założeniu wstępne szacunki kosztów należy pomniejszyć o 1/3. Z dotychczasowej praktyki orzecz-

niczej wynika, że duża część cudzoziemców, którym udzielono zgody na pobyt tolerowany opuszcza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej legalnie lub nielegalnie bądź wracając do swoich krajów pochodzenia, bądź udając się do innych państw. Obserwuje się, że część osób posiadających zgodę na pobyt tolerowany nie występuje o udzielenie świadczeń socjalnych, chociaż pomoc taka im przysługuje na podstawie ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. Nr 64, poz. 593, z późn. zm.). Zważywszy na te okoliczności szacuje się, że wyliczone koszty z tytułu przyznania renty socjalnej oraz świadczeń rodzinnych byłyby niższe o 1/3.

Renta socjalna

Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 27 czerwca 2003 r. o rencie socjalnej (Dz. U. Nr 135, poz. 1268, z późn. zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy, z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18 roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej przed ukończeniem 25 roku życia (ewentualnie studia doktoranckie, aspirantura).

Z uwagi na fakt, że nieliczne osoby spośród tych, którym udzielono zgody na pobyt tolerowany podejmują naukę w szkołach wyższych, dalsze szacunki będą się ograniczać do sytuacji osoby pełnoletniej, która doznała naruszenia sprawności organizmu przed 18 rokiem życia.

Przyjęto, że liczba niepełnosprawnych dorosłych, całkowicie niezdolnych do wykonywania pracy będzie wynosić ok. 20 osób. Przyjmując, że wszyscy oni wykażą, że niepełnosprawność powstała przed 18 rokiem życia oraz biorąc pod uwagę, że musi upłynąć pewien okres od dnia wejścia w życie ustawy do wydatkowania środków finansowych na ten cel, konieczny do przeprowadzenia postępowania stwierdzającego nabycie uprawnień, koszty związane z ich przyznaniem powstaną dopiero od dnia 1 lipca 2005 r. i będą następujące:

Wysokość renty socjalnej: 472,57 zł

$472,57 \text{ zł} \times 20 \text{ osób} = 9.451 \text{ zł}$ miesięcznie

$9.451 \text{ zł} \times 6 \text{ miesięcy} = 56.708 \text{ zł}$ (w 2005 r.)

Świadczenia rodzinne

Na podstawie ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. Nr 228, poz. 2255, z późn. zm.) możliwe jest otrzymanie przez cudzoziemców, którzy uzyskali zgodę na pobyt tolerowany następujących świadczeń:

- zasiłek rodzinny,
- dodatek z tytułu urodzenia dziecka,
- dodatek z tytułu samotnego wychowywania dziecka,
- dodatek z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka niepełnosprawnego,
- dodatek z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego,
- dodatek z tytułu podjęcia przez dziecko nauki w szkole poza miejscem zamieszkania,
- zasiłek pielęgnacyjny.

Nie jest celowe określanie kosztów uzyskania zasiłków związanych z utratą poprzedniego zatrudnienia, gdyż osoby te w obecnej sytuacji na rynku pracy nie mają praktycznie możliwości zatrudnienia.

Zasiłek rodzinny

Prawo do zasiłku rodzinnego i pochodnych dodatków przysługuje rodzicom, opiekunom i osobie uczącej się, jeżeli dochód rodziny w przeliczeniu na osobę lub dochód osoby uczącej się nie przekracza kwoty 504, 00 zł.

Krąg uprawnionych będzie obejmował osoby, które otrzymały zgodę na pobyt tolerowany i są rodzicami lub osobami uczącymi się. W okresie od dnia 1 września 2003 r. do dnia 1 września 2004 r. 70 wniosków osób, którym udzielono zgody na pobyt tolerowany dotyczyło także towarzyszących cudzoziemcom dzieci.

Grupa uprawnionych, którzy otrzymali zgodę na pobyt tolerowany w okresie ostatniego roku składa się z 70 rodziców i 244 małoletnich. Do końca 2005 r. grupa objęta zasiłkiem może wynosić 628 osób.

Średnia wysokość świadczenia wynosi 50 zł (przy założeniu, że małoletni nie kontynuują nauki powyżej 18 roku życia).

$628 \text{ osób} \times 50 \text{ zł} = 31.400 \text{ zł}$ miesięcznie

$31.400 \text{ zł} \times 11 \text{ miesięcy} = 345.400 \text{ zł}$ (w 2005 r.)

Dodatek z tytułu urodzenia dziecka

Do dnia 1 września 2004 r. 5 dzieciom urodzonym w Polsce udzielono zgody na pobyt tolerowany. Przyjmując, że do końca 2005 r. będzie to 10 dzieci, koszty będą kształtować się następująco:

$10 \text{ osób} \times 500 \text{ zł} = 5.000 \text{ zł (w 2005 r.)}$

Dodatek z tytułu samotnego wychowywania dziecka

Ustalenie dokładnej liczby osób uprawnionych do pobierania dodatku z tytułu samotnego wychowywania dziecka jest trudne. Z dotychczasowych obserwacji wynika, że niezwykle rzadko wśród osób, którym udzielono zgody na pobyt tolerowany zdarzają się samotne matki lub ojcowie z dziećmi. Prawdopodobnie do końca 2005 r. może to być do 100 osób.

$100 \text{ osób} \times 170 \text{ zł} = 17.000 \text{ zł}$

$17.000 \text{ zł} \times 11 \text{ miesięcy} = 187.000 \text{ zł (w 2005 r.)}$

Dodatek z tytułu kształcenia i rehabilitacji dziecka

Dodatek przysługuje matce lub ojcu, opiekunowi faktycznemu lub prawnemu dziecka, a także osobie uczącej się na pokrycie zwiększonych wydatków związanych z rehabilitacją lub kształceniem dziecka niepełnosprawnego.

Przyjęto, że niepełnosprawne dzieci mogą stanowić grupę maksymalnie 60-osobową.

Wysokość zasiłku wynosi 50 zł na dziecko do 5 roku życia i 70 zł na dziecko powyżej 5 lat, ale do 24 roku życia.

Średnia wysokość świadczenia wynosi więc: 60 zł.

$60 \text{ osób} \times 60 \text{ zł} = 3.600 \text{ zł miesięcznie}$

$3.600 \text{ zł} \times 11 \text{ miesięcy} = 39.600 \text{ zł (w 2005 r.)}$

Dodatek z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego

Małoletni objęci obowiązkiem szkolnym stanowią obecnie grupę 128 osób. Można przyjąć, że na dzień 1 września 2005 r. będzie to około 250 osób.

$250 \text{ osób} \times 90 \text{ zł} = 22.500 \text{ zł (w 2005 r.)}$

Dodatek z tytułu podjęcia przez dziecko nauki w szkole poza miejscem zamieszkania

Określenie wysokości wydatków związanych z przyznaniem cudzoziemcom, którzy otrzymali zgodę na pobyt tolerowany, dodatku z tytułu podjęcia przez dziecko nauki w szkole poza

miejszem zamieszkania nie jest możliwe. Nie sposób bowiem ustalić, ile osób będzie uprawnionych do pobierania dodatku z tego tytułu. Można przypuszczać, że będzie ona znikoma.

Zasiłek pielęgnacyjny

Zasiłek pielęgnacyjny przysługuje:

- niepełnosprawnemu dziecku i osobie niepełnosprawnej w wieku powyżej 16 roku życia, jeżeli legitymuje się orzeczeniem o znacznym stopniu niepełnosprawności (ok. 60 osób),
- osobie, która ukończyła 75 lat (w ostatnim roku 1 osoba).

Przyjmuje się, że uprawnione na koniec 2005 r. będą 62 osoby.

$62 \text{ osoby} \times 144 \text{ zł miesięcznie} = 8.928 \text{ zł}$

$8.928 \text{ zł} \times 11 \text{ miesięcy} = 98.208 \text{ zł (w 2005 r.)}$

Ustawa o promocji zatrudnienia

Zgodnie z ustawą z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. Nr 99, poz. 1001) jako bezrobotny będzie mógł zarejestrować się cudzoziemiec, któremu udzielono zgody na pobyt tolerowany, między 18 a 60 rokiem życia (kobiety) i 18 a 65 rokiem życia (mężczyźni).

Spośród cudzoziemców, którym w okresie od dnia 1 września 2003 r. do dnia 1 września 2004 r. udzielono zgody na pobyt tolerowany uprawnionych z ww. tytułu byłoby 170 kobiet i 320 mężczyzn, łącznie 490 osób. Biorąc pod uwagę te dane oraz oparte na dotychczasowych doświadczeniach przewidywania na przyszłość, liczba osób, które byłyby uprawnione do rejestracji jako bezrobotny do końca 2005 r. może kształtować się w granicach do 1.000 osób.

Cudzoziemcy, którzy otrzymali zgodę na pobyt tolerowany mają niewielkie szanse na znalezienie pracy. Należy więc uznać, że nie będą oni uprawnieni ani do zasiłku dla bezrobotnych, ani do świadczeń przedemerytalnych. Ewentualne koszty mogą wiązać się z objęciem tej grupy cudzoziemców ubezpieczeniem zdrowotnym.

Zgodnie z art. 243 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, w przypadku bezrobotnego niepobierającego zasiłku dla bezrobotnych lub stypendium, podstawą wymiaru składki na ubezpieczenie zdrowotne jest w 2004 r. 40% wysokości świadczenia pielęgnacyjnego przysługującego na podstawie przepisów o świadczeniach rodzinnych, natomiast w 2005 r. 50% wysokości tego świadcze-

nia. W świetle art. 242 ww. ustawy wysokość składki na ubezpieczenie zdrowotne w 2004 r. wynosi 8,25% podstawy wymiaru, a w 2005 r. 8,5% podstawy wymiaru. Do założeń budżetu na 2005 r. wysokość świadczenia pielęgnacyjnego została przyjęta na poziomie 420 zł.

Przyjmując, że ubezpieczeniem zdrowotnym objętych będzie 1.000 cudzoziemców, którym udzielono zgody na pobyt tolerowany, skutki dla budżetu państwa na 11 miesięcy 2005 r. będą wynosić 196.350 zł.

Szczegółowa kalkulacja przedstawia się następująco:

$$420 \text{ zł} \times 50\% = 210 \text{ zł}$$

$$210 \text{ zł} \times 8,5\% = 17,85 \text{ zł}$$

$$17,85 \text{ zł} \times 1.000 \text{ osób} = 17.850 \text{ zł miesięcznie}$$

$$17.850 \text{ zł} \times 11 \text{ miesięcy} = 196.350 \text{ zł (w 2005 r.)}$$

W przypadku bezrobotnych bez prawa do zasiłku nie odprowadza się składek na ubezpieczenie emerytalne, rentowe i wypadkowe.

Szacując koszty związane z przyznaniem cudzoziemcowi, który otrzymał zgodę na pobyt tolerowany statusu bezrobotnego należy wziąć pod uwagę, że bezrobotnemu do 25 roku życia lub bez żadnych kwalifikacji zawodowych, który w okresie 6 miesięcy od dnia zarejestrowania jako bezrobotny, podjął naukę w szkole co najmniej ponadpodstawowej, przysługuje stypendium w wysokości 40% zasiłku podstawowego (201,6 zł). Jednakże z uwagi na słabą znajomość języka polskiego wśród cudzoziemców z tej grupy, należy uznać, że osoby te nie będą korzystały ze stypendiów.

Ponadto w odniesieniu do cudzoziemców posiadających zgodę na pobyt tolerowany mogą wystąpić koszty związane z kierowaniem ich na szkolenia, staże zawodowe lub do prac interwencyjnych. Kosztów tych nie można w tej chwili oszacować, ale można przypuszczać, że nie będą znaczne.

Szacuje się, że łączny koszt związany z przywróceniem cudzoziemcom, którzy uzyskali zgodę na pobyt tolerowany uprawnień z tytułu świadczeń rodzinnych, socjalnych i z tytułu bezrobocia może wynieść w 2005 r.: maksymalnie 950.766 zł, a z uwzględnieniem zastrzeżenia w pkt 4 założeń – 633.844 zł.

Zaniechanie przyznania tej szczególnej grupie osób, jaką są cudzoziemcy ubiegający się o udzielenie zgody na pobyt tolerowany, świadczeń rodzinnych, socjalnych i z tytułu bezrobocia będzie dla nich bardzo dotkliwie. Środki uzyskiwane z tych tytułów byłyby właściwie jedynym, wraz z pomocą udzieloną na podstawie ustawy o pomocy społecznej, realnym źródłem utrzymania tych osób na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Wprawdzie pobyt tych cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jako korzystających z instytucji pobytu tolerowanego, jest z założenia przejściowy, ale zważywszy, że dotyczy głównie cudzoziemców narodowości czeczeńskiej, a konflikt w kraju ich pochodzenia nie wygasa, ale ma ciągle tendencje rozwojowe, pobyt ten będzie trwał przez wiele lat. Grupę ww. osób charakteryzuje brak znajomości języka polskiego, niskie kwalifikacje zawodowe, brak wykształcenia. Tak więc mimo przyznania im prawa do pracy, tylko jednostki spośród tej grupy będą mogły to uprawnienie realizować.

Znaczna większość cudzoziemców, którzy otrzymali zgodę na pobyt tolerowany będzie utrzymywać się tylko ze środków przysługujących im na podstawie ustawy o pomocy społecznej oraz środków przyznawanych na podstawie projektowanych przepisów. Środki pochodzące z tytułu przyznania renty socjalnej i świadczeń rodzinnych będą kierowane na utrzymanie osób niepełnosprawnych i dzieci. Pozbawienie tych dwóch grup cudzoziemców, które doznały wielu cierpień fizycznych i psychicznych w związku z działaniami militarnymi na terytorium krajów ich pochodzenia, pomocy finansowej ze strony państwa polskiego, które udzieliło im zezwolenia na pobyt na swoim terytorium, budzi poważne wątpliwości natury moralnej. Przywrócenie praw do korzystania z ww. świadczeń zapewniłoby tej grupie cudzoziemców minimum egzystencji na terytorium Polski.

Skutki finansowe proponowanych w ustawie zmian zostaną uwzględnione w ramach określonych dla poszczególnych dysponentów wstępnych kwot wydatków na 2005 r. Wydatki związane z wejściem w życie projektowanych regulacji spowodują następujące obciążenia:

1) budżetu państwa:

w 2005 r. – od 2.434.059 zł do 2.811.171 zł, w tym budżetów wojewodów – 960 zł,

w 2006 r. – od 7.325.927 zł do 7.928.770 zł, w tym budżetów wojewodów – 3.840 zł,

2) budżetów jednostek samorządu terytorialnego (wydatki z tytułu realizowania zadań wynikających z ustawy o systemie oświaty):

w 2005 r. – 36.104 zł,

w 2006 r. – 144.418 zł,

3) budżetów gmin (wydatki z tytułu świadczeń z pomocy społecznej):

w 2005 r. – 18.685 zł,

w 2006 r. – 74.740 zł,

4) Funduszu Pracy:

w 2005 r. – 2.983.194 zł,

w 2006 r. – 8.956.125 zł.

Z tytułu opłaty skarbowej dochody budżetów gmin wzrosną w 2005 r. o kwotę 48.150 zł, zaś w 2006 r. o kwotę 192.600 zł.

Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie ustawy nie będzie miało wpływu na dochody budżetu i sektora publicznego, rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Jarosław Pietras

Sekr.Min.JP- *1499*/04/DPE/as

Warszawa, *13 września* 2004 r.

**Pan
Aleksander Proksa
Sekretarz Rady Ministrów**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej projektu ustawy o zmianie ustawy o cudzoziemcach i ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jarosława Pietrasa, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowny Panie Ministrze,

W związku z przedłożonym projektem uchwały (pismo nr RM-10-155 -04), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

Przedmiot projektowanej regulacji jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Z poważaniem
z up. Sekretarza Komitetu
Integracji Europejskiej
PODSEKRETARZ STANU

Tomasz Nowakowski

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Ryszard Kalisz
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji

SEKRETARZ GABINETU RADY MINISTRÓW

..... 2004-09-15

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 2004 r.

**w sprawie wzorów formularzy wniosków o wydanie lub przedłużenie przepustki oraz
wzoru przepustki dla członków załóg statków morskich**

Na podstawie art. 15a ust. 12 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 179, poz. 1842 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzory formularzy wniosków o wydanie lub przedłużenie przepustki oraz wzór przepustki dla członków załóg statków morskich.

§ 2. 1. Wzór formularza wniosku o wydanie lub przedłużenie przepustki określa załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór formularza wniosku o przedłużenie przepustki określa załącznik nr 2 do rozporządzenia.

3. Wzór przepustki określa załącznik nr 3 do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 134, poz. 1436).

Załącznik do rozporządzenia
Ministra Spraw Wewnętrznych
i Administracji z dnia 2004 r. (poz. ...)

Załącznik nr 1

.....
miejsowość / place **data / date**

.....
armator, kapitan, agent /
owner, master, agent

WNIOSEK /
Application

o wydanie przepustki /
for issue shore leave pass

Komendant
granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej /
Chief of the Check Post of Polish Border Guard

w / in
(*nazwa miejscowości / place*)

Zwracam się o wydanie przepustek członkom załogi statku morskiego / I request for issue
shore leave pass for crew members

(*nazwa statku morskiego / vessel's name*)

wymienionym w załączonej liście załogi / listed in attached crew list

na zejście na ląd w granicach / to leave on shore in the limits of

.....
(*nazwa miasta portowego (stoczni, przystani) / (name of the city of port (shipyard, harbour)*)

W załączeniu: kopia listy załogi / Attachment: crew list

.....
(*podpis wnioskującego / applicant's signature*)

.....
miejsowość / place **data / date**

.....
armator, kapitan, agent /
owner, master, agent

WNIOSEK /
Application

o przedłużenie przepustki /
for extension shore leave pass

Komendant
granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej /
Chief of the Check Post of Polish Border Guard

w / in
(*nazwa miejscowości / place*)

Zwracam się o przedłużenie przepustek wydanych członkom załogi statku morskiego / I
request to extend shore leave pass issued for crew members

(*nazwa statku morskiego / vessel's name*)

wymienionym w załączonej liście załogi / listed in attached crew list

na zejście na ląd w granicach / to leave on shore in the limits of

.....
(*nazwa miasta portowego (stoczni, przystani) / (name of the city of port (shipyard, harbour)*)

na okres od / for de period from **do /** to

W załączeniu: kopia listy załogi / Attachment: crew list

.....
(*podpis wnioskującego / applicant's signature*)

WZÓR

.....
(pieczęć organu Straży Granicznej /
stamp of the border control station)

PRZEPUSTKA Nr ...
(SHORE LEAVE PASS No)

Imię i nazwisko członka załogi statku morskiego:
(Name and surname of crew member)

Nazwa statku morskiego:
(Name of vessel)

Dokument podróży członka załogi statku morskiego: seria **numer**
(Crew member's travel document): (serial No) (No)

Przepustka jest ważna: od **do**
This shore leave pass is valid: (from): (to)

Przepustka upoważnia do zejścia na ląd i pobytu w granicach miasta portowego
(This shore leave pass allows to leave on shore and stay, in the limits of the city of the port,

podczas postoju statku morskiego w:
during the vessel is staying in the): **nazwa portu (stoczni, przystani) /**
name of port (shipyard, harbour)

.....
Stempel kontrolerski i podpis wystawiającego przepustkę
(Border stamp and signature of Border Guard officer issuing shore leave pass)

Uwaga: Przepustka marynarska jest ważna tylko z ww. dokumentem podróży.
Remark: This shore leave pass is valid only with above mentioned travel document.

Format A5

09/68zb

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 15a ust. 12 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Dz. U. Nr 96, poz. 959, Nr 179, poz. 1842 i Nr ..., poz. ...). Przepis ten zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, wzorów formularzy wniosków o wydanie lub przedłużenie przepustki oraz wzoru przepustki dla członków załóg statków morskich.

W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, na mocy ustawy z dnia 2004 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach i ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz. ...), został dodany art. 15a. Przepis umożliwia cudzoziemcom będącym członkami załóg statków morskich przybywających do polskich portów, schodzenia na ląd w czasie postoju statku w porcie i w obrębie miasta portowego, bez posiadania wiz. Regulacja ta wynika z postanowień umów międzynarodowych, których Rzeczpospolita Polska jest Stroną, tj.:

- 1) Konwencji Nr 108 Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej krajowych dowodów tożsamości marynarzy, przyjętą w Genewie dnia 13 maja 1958 r. (Dz. U. z 1994 r. Nr 103, poz. 501), na podstawie której Strony Konwencji zezwolą na wstęp na swoje terytorium każdemu marynarzowi posiadającemu ważny dokument tożsamości marynarza, jeśli starania o taki wstęp czynione są dla czasowego pobytu na lądzie podczas postoju statku,
- 2) Konwencji Międzynarodowej Organizacji Morskiej o ułatwieniu międzynarodowego obrotu morskiego, sporządzonej w Londynie dnia 9 kwietnia 1965 r. (Dz. U. z 1969 r. Nr 30, poz. 236) /konwencja IMO FAL/. Zgodnie z normą 3.45 Konwencji „od członków załóg nie będzie wymagane posiadanie wizy dla zejścia na ląd”. Norma ta, razem z załącznikiem do Konwencji IMO FAL, weszła w życie z dniem 11 stycznia 2001 r. Konwencja w normie 3.47 przewiduje, że „od członka załogi nie będzie wymagane posiadanie specjalnego zezwolenia, tj. przepustki na ląd, w celu zejścia na ląd”. Polska zgłosiła swoje zastrzeżenie do stosowania tego zapisu, z czego wynika, że polskie władze będą wymagały posiadania przez marynarzy odpowiednich przepustek.

W związku z powyższym w celu stosowania przez Rzeczpospolitą Polską postanowień ww. Konwencji rozszerzono uprawnienia do bezwizowego ruchu dla marynarzy będących obywatelami państw sygnatariuszy Konwencji IMO FAL, uwzględniającej poprawki przyjęte Rezolucją FAL 6(27).

W stosunku do cudzoziemców będących członkami załóg statków przybywających do polskich portów morskich, stoczni, przystani, a objętych obowiązkiem wizowym, wymaganą przepisami wizę zastępowała będzie odpowiednia przepustka, której wzór został określony w załączniku nr 2 do rozporządzenia. Przepustka ta będzie wydawana na wniosek, którego wzór formularza został określony w załączniku nr 1 do rozporządzenia.

Projektowane rozporządzenie nie jest objęte prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

Przepisy projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wzorów formularzy wniosków o wydanie lub przedłużenie przepustki oraz wzoru przepustki dla członków załóg statków morskich będą oddziaływać na armatorów, kapitanów,

agentów oraz członków załóg statków morskich, a także komendantów granicznych palcówek kontrolnych Straży Granicznej.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji:

Projekt rozporządzenia został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji. W procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie przekazany do zaopiniowania przez członków Rady Ministrów, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezesa Rządowego Centrum Legislacji oraz wojewodów.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych:

Skutki finansowe związane z wejściem w życie rozporządzenia obejmą nakłady finansowe związane z kosztem wytworzenia wzorów formularzy wniosków o wydanie lub przedłużenie przepustki oraz wzoru przepustki. Szacuje się, że koszty przygotowania ww. wzorów wyniosą ok. 50.000 zł rocznie.

Ww. wydatki zostaną pokryte z budżetu państwa z części 42 sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny:

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 2004 r.

w sprawie wzorów formularzy wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się i wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE oraz fotografii dołączanych do wniosku²⁾

Na podstawie art. 71d ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 179, poz. 1842 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) wzór formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się;
- 2) wzór formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE;
- 3) liczbę fotografii i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosku.

§ 2. 1. Wzór formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się stanowi załącznik nr 1 do rozporządzenia.

2. Wzór formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE stanowi załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 3. 1. Do wniosku, o którym mowa w § 1 pkt 1, dołącza się po cztery aktualne fotografie osób, których wniosek dotyczy, nieuszkodzone, wyraźne, kolorowe, o wymiarach 4,5 cm x 3,5 cm, przedstawiające osobę bez nakrycia głowy i okularów z ciemnymi szklami w taki sposób, aby ukazywały głowę w pozycji lewego półprofilu i z widocznym lewym uchem, z zachowaniem równomiernego oświetlenia twarzy.

2. Osoba z wrodzonymi lub nabytymi wadami narządu wzroku może dołączyć do wniosku, o którym mowa w § 1 pkt 1, fotografie przedstawiające osobę w okularach z ciemnymi szklami, a osoba nosząca nakrycie głowy zgodnie z zasadami swojego wyznania - fotografie

przedstawiające osobę z nakryciem głowy; nakrycie to nie może uniemożliwiać identyfikacji osoby.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 5 sierpnia 2003 r. w sprawie wzoru formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się oraz fotografii dołączanych do wniosku (Dz. U. Nr 147, poz. 1436).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 134, poz. 1436).

²⁾ Rozporządzenie dokonuje transpozycji dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie statusu obywateli państw trzecich, którzy uzyskali status rezydenta długoterminowego (Dz. Urz. WE L 016, z 23.01.2004).

12. Narodowość / Nationality / Origine:

13. Obywatelstwo / Citizenship / Nationalité:

14. Stan cywilny / Marital status / Etat civil:

15. Wykształcenie / Education / Niveau d'études:

16. Zawód wykonywany / Practised profession / Profession exercée:

17. Rysopis / Description / Signalement:

Wzrost / Height / Taille: cm

Kolor oczu / Colour of eyes / Couleur des yeux:

Znaki szczególne / Special marks / Signes particuliers:

B. OBJĘTE WNIOSEM DZIECI I INNE OSOBY WPISANE DO DOKUMENTU PODRÓŻY CUDZOZIEMCA / CHILDREN AND OTHER INDIVIDUALS ENTERED INTO THE FOREIGNER'S TRAVEL DOCUMENT / ENFANTS ET AUTRES PERSONNES ENGLOBÉES PAR LA DEMANDE ET INSCRITES AU DOCUMENT DE VOYAGE DE L'ÉTRANGER

Imię (imiona) i nazwisko / Name (names) and surname / Prénom (prénoms) et nom	Płeć / Sex / Sexe	Rok urodzenia / Year of birth / Année de naissance	Stopień pokrewieństwa / Degree of kin / Degré de parenté
1.			
2.			
3.			
4.			
5.			
6.			
7.			

Liczba osób objętych wnioskiem /
Number of people covered under the application /
Nombre de personnes englobées par la demande:

C. DOKUMENT PODRÓŻY / TRAVEL DOCUMENT / DOCUMENT DE VOYAGE

Seria / Series/ Numer / Number /

Série: Numéro:

Data wydania / Date of issue / Délivré le: / / rok / year / année miesiąc / month / mois dzień / day / jour

Data upływu / ważności / Expiry date / Expire le: / / rok / year / année miesiąc / month / mois dzień / day / jour

Organ wydający / Issuing authority / Délivré par:

Liczba wpisanych osób / Number of individuals entered into the travel document / Nombre de personnes inscrites:

II. Dane dotyczące małżonka / Data of the spouse / Données du conjoint:

1. Nazwisko / Surname / Nom: _____

2. Imię (imiona) / Name(names) / Prénom (prénoms): _____

3. Data urodzenia / Date of birth / Date de naissance: _____ / _____ / _____
rok / year / année miesiąc / month / mois dzień / day / jour

4. Płeć / Sex / Sexe: _____

5. Miejsce zamieszkania / Place of residence / Domicile:
 Miejscowość / Town / Localité: _____

Ulica / Street / Rue: _____

Numer domu / House Number / Numéro du bâtiment: _____
 Numer mieszkania / Apartment Number / Numéro d'appartement: _____

Kod pocztowy / Postal Code / Code postal: _____

Kraj (nazwa państwa) / Country (name of the country) / Pays (appellation du pays): _____

III. Członkowie rodziny cudzoziemca zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej / Members of the foreigner's family living in the territory of the Republic of Poland / Membres de la famille de l'étranger qui habitent sur le territoire de la République de Pologne:

Imię i nazwisko / Name and surname / Nom et prénom	Płeć / Sex / Sexe	Data urodzenia / Date of birth / Date de naissance	Stopień pokrewieństwa / Degree of kin / Degré de parenté	Obywatelstwo / Nationality / Nationalité	Miejsce zamieszkania / Place of residence / Domicile
1.					
2.					
3.					
4.					
5.					
6.					
7.					

IV. Pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej / Stay in the territory of the Republic of Poland / Séjour sur le territoire de la République de Pologne:

a) **poprzednie pobyty na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej / previous visits to the territory of the Republic of Poland / séjours précédents sur le territoire de la République de Pologne:**

(okresy i podstawa pobytu) / (periods and grounds of the stay) / (périodes et base de séjour)

b) aktualny pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej / current visit to the territory of the Republic of Poland/ séjour actuel sur le territoire de la République de Pologne:

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (tick the appropriate box with “X”) / (mettre un “X” dans la case adéquate)

1. Czy przebywa Pan(i) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej? / Are you staying in the territory of the Republic of Poland? / Etes-vous sur le territoire de la République de Pologne?

Tak / Yes / Oui Nie / No / Non

2. Od kiedy przebywa Pan(i) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej? / Since when have you been staying in the territory of the Republic of Poland? / Depuis combien de temps êtes-vous sur le territoire de la République de Pologne?

/ /
rok / year / année miesiąc / month / mois dzień / day / jour

3. W jakim celu? / What is the purpose of

your visit? / Dans quel but?

4. Na jakiej podstawie? / What are the grounds of your visit? / Sur quelle base ?.....

Rodzaj wizy / Type of visa / Type de visa:

Seria / Series / Série: Numer / Number / Numéro:

Data wydania / Date of issue / Délivré le: / / Data upływu / Expiry date / Expire le: / /
rok / year / année miesiąc / month / mois dzień / day / jour rok / year / année miesiąc / month / mois

Okres ważności / Valid to / Durée de validité: dni / days / jours

Organ wydający / Issuing authority / Délivré par:

zezwolenia na zamieszkanie na czas oznaczony / residence permit for the defined period of time / autorisation de résidence pour une période déterminée

Wydanego przez / Issued by / Délivrée par:
(nazwa organu) / (name of the authority) / (dénomination de l'organe)

Data wydania / Date of issue / Délivré le: / /
rok / year / année miesiąc / month / mois dzień / day / jour

Seria / Series / Série: Numer / Number / Numéro:

Data wydania / Date of issue: / / Data upływu: / /

issue / Délivré le: rok / year / année miesiąc / month / mois dzień / day ważności / Expiry date rok / year / année miesiąc / month / mois
/ jour / Expire le:

Organ wydający / Issuing authority / Délivré par: | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | | |

V. Podróże i pobyty zagraniczne w okresie ostatnich 5 lat (kraj, okres pobytu) / Foreign trips and stays during the last 5 years (country, period of stay) / Voyages et séjours à l'étranger durant les 5 dernières années (pays, période de séjour):

VI. Czy był(a) Pan(i) karany(a) sądownie? / Have you been punished by the courts? / Avez-vous été condamné(e) par un tribunal?

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (tick the appropriate box with “X”) / (mettre un “X” dans la case adéquate)

Tak / Yes/ Oui

Kiedy, za jaki czyn, jaki zapadł wyrok i czy został wykonany? / When, for what act, what was the sentence and whether it was executed? / Quand? Pour quel acte? Quel était le jugement? A-t-il été exécuté?

Nie / No / Non

VII. Czy toczy się przeciwko Pani (Panu) postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o wykroczenia? / Are any penal proceedings or minor offence proceedings under way against you? / Actuellement, faites-vous l'objet d'une procédure judiciaire ou d'une procédure pour un délit?

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (tick the appropriate box with “X”) / (mettre un “X” dans la case adéquate)

Tak / Yes/ Oui

Jakie? / What? / Lesquelles?

Nie / No / Non

VIII. Czy wywiązuje się Pani (Pan) z zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa?

Tak / Yes/ Oui

Nie / No / Non

Miejsce na potwierdzenie opłaty za wydanie karty pobytu /
Place for the receipt of the fee for issuing a residency card / Place pour le reçue de la redevance à titre de la délivrance de la carte de séjour

G. ADNOTACJE URZĘDOWE / OFFICIAL NOTES / ANNOTATIONS DE L'OFFICE

(wypełnia organ rozpatrujący wniosek) / (completed by the authority reviewing the application) / (à remplir par l'organe qui reçoit la demande)

Numer systemowy osoby / System number of the individual / Numéro de la personne dans le système:																				
Numer systemowy wniosku / System number of the application / Numéro de la demande dans le système:																				

POUCZENIE / NOTES / INSTRUCTION

- 1) Należy wypełnić wszystkie wymagane rubryki. W przypadku braku niezbędnych danych wniosek może być pozostawiony bez rozpatrzenia.
All required fields should be completed. In the case of a lack of necessary data the application might not be reviewed.
Il faut remplir toutes les cases demandées. En cas d'absence des données nécessaires, la demande pourrait ne pas être instruite.
- 2) Kwestionariusz należy wypełnić czytelnie, drukowanymi literami wpisywanymi w odpowiednie kratki.
The application should be completed legibly, in printed letters entered into the appropriate boxes. Le formulaire doit être rempli lisiblement, en majuscules inscrites dans les cases correspondantes.

- 3) Części A, B, C, D, E i H wypełnia wnioskodawca.
Parts A, B, C, D, E and H should be completed by the applicant.
Les parties A, B, C, D, E et H sont à remplir par le demandeur.
- 4) Część F wypełnia organ przyjmujący wniosek, jeżeli wniosek został złożony u konsula. Część G wypełnia organ rozpatrujący sprawę.
Part F shall be completed by the authority accepting the application, if the application was filed with the consul.
Part G should be completed by the authority reviewing the case.
La partie F est à remplir par l'organe qui reçoit la demande, si la demande est déposée auprès du consul. La partie G est à remplir par l'organe qui instruit le dossier.
- 5) W części A, w rubryce „płeć” wpisać M - dla mężczyzny, K - dla kobiety; w rubryce: „stan cywilny” należy użyć sformułowań: panna, kawaler, mężatka, żonaty, rozwiedziona, rozwiedziony, wdowa, wdowiec, wolna, wolny.
In Part A in the „sex” field „M” should be entered for a male and „K” for women; in „marital status” fields the following terms should be used: bachelor, spinster, married, divorced, widow(er), single.
Dans la partie A, rubrique „sexe” - inscrire: „M” pour un homme, „K” pour une femme; rubrique „état civil”, utilisez une des formulations suivantes: célibataire, marié, mariée, divorcée, divorcé, veuve, veuf, libre.
- 6) W części H podpis nie może wychodzić poza ramki.
In Part H the signature should be within the box.
Dans la partie H, la signature ne doit pas dépasser l'encadrement.
- 7) W przypadku gdy wniosek ma obejmować dzieci i inne osoby wpisane do dokumentu podróży wnioskodawcy należy dodatkowo wypełnić części A i D wniosku dla każdej z tych osób, podając stopień pokrewieństwa, a objęte wnioskiem osoby potrafiące pisać wypełniają także dodatkowo część H.
In the case of when the application is supposed to also include children and other individuals entered into the applicant's travel document, in addition parts A and D should be completed for each of these individuals, stating the degree of kin and the individuals covered under the application, those that can write should also complete part H.
Si l'invitation doit englober les enfants et autres personnes inscrites au document de voyage du demandeur, les parties A et D doivent être remplies séparément pour chacune de ces personnes, avec l'indication du degré de parenté ; les personnes englobées par la demande qui savent écrire remplissent aussi la partie H.

09/69zb

12. Narodowość / Nationality / Origine:
13. Obywatelstwo / Citizenship / Nationalité:
14. Stan cywilny / Marital status/ Etat civil:
15. Wykształcenie / Education / Niveau d'études:
16. Zawód wykonywany / Practised profession / Profession exercée:
17. Rysopis / Description / Signalement:
- Wzrost / Height / Taille: cm
- Kolor oczu / Colour of eyes / Couleur des yeux:
- Znaki szczególne / Special marks / Signes particuliers:

B. DOKUMENT PODRÓŻY / TRAVEL DOCUMENT / DOCUMENT DE VOYAGE

- Seria / Series/ Numer / Number /
 Série: Numéro:
- Data wydania / Date of / / Data upływu / /
 issue / Délivré le: rok / year / année miesiąc / month / mois dzień / day/ ważności / Expiry rok / year / année miesiąc / month / mois dzień / day / jour date / Expire le:
- Organ wydający / Issuing authority /
 Délivré par:
- Liczba wpisanych osób / Number of
 individuals entered into the travel document /
 Nombre de personnes inscrites:

C. MIEJSCE POBYTU / PLACE OF RESIDENCE / LIEU DE SEJOUR

I. Miejsce zamierzonego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej / Place of intended stay in the Republic of Poland / Lieu de séjour envisagé sur le territoire de la République de Pologne

1. Województwo / Province / Voïvodie:
2. Gmina / Municipality / Commune:
3. Miejscowość / Town / Localité:
4. Ulica / Street / Rue:
5. Numer domu / House Number./ Numéro du bâtiment: 6. Numer mieszkania / Apartment Number / Numéro d'appartement:
7. Kod pocztowy / Postal code / Code postal: -
8. Nazwa miejsca zamieszkania / Name of the place of residence / Type d'habitation:
 (np. mieszkanie prywatne, spółdzielcze, hotel, dom studencki) / (such as private, co-operative flat, hotel, student's hostel) / (ex. appartement privé, appartement de coopérative, hôtel, maison d'étudiants)
9. Tytuł prawny do zajmowania przez wnioskodawcę lokalu mieszkalnego:.....

II. Miejsce aktualnego pobytu / Place of the current residence / Domicile actuel:

1. Miejscowość / Town / Localité:

III. Podróże i pobyty zagraniczne w okresie ostatnich 5 lat (kraj, okres pobytu) / Foreign trips and stays during the last 5 years (country, period of stay) / Voyages et séjours à l'étranger durant les 5 dernières années (pays, période de séjour):

IV. Zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE udzielone w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej (kraj, data udzielenia, organ udzielający):

V. Źródło dochodu na pokrycie kosztów utrzymania i leczenia wnioskodawcy i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu oraz wysokość dochodu:

Liczba osób pozostających na utrzymaniu:

--	--

VI. Posiadane ubezpieczenie zdrowotne:

VII. Czy był(a) Pan(i) karany(a) sądownie? / Have you been punished by the courts? / Avez-vous été condamné(e) par un tribunal?

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (tick the appropriate box with “X”) / (mettre un “X” dans la case adéquate)

Tak / Yes/ Oui

Kiedy, za jaki czyn, jaki zapadł wyrok i czy został wykonany? / When, for what act, what was the sentence and whether it was executed? / Quand? Pour quel acte? Quel était le jugement? A-t-il été exécuté?

Nie / No / Non

VIII. Czy toczy się przeciwko Pani (Panu) postępowanie karne lub postępowanie w sprawach o wykroczenia? / Are any penal

proceedings or minor offence proceedings under way against you? / Actuellement, faites-vous l'objet d'une procedure judiciaire ou d'une procédure pour un délit?

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (tick the appropriate box with “X”) / (mettre un “X” dans la case adéquate)

Tak / Yes/ Oui

Jakie? / What? / Lesquelles?

Nie / No / Non

IX. Czy ciąży na Pani (Panu) zobowiązania wynikające z orzeczeń sądowych, postanowień i decyzji administracyjnych, w tym, np. zobowiązania alimentacyjne, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub za granicą? / Do you have any liabilities resulting from court verdicts, administrative decisions and verdicts, such as alimonies in the territory of the Republic of Poland or abroad? / Y a-t-il des obligations qui pèsent sur vous et qui résultent des arrêtés des tribunaux, des dispositions et des decisions administratives, comme pension alimentaire, sur le territoire de la République de Pologne ou à l'étranger?

(zaznaczyć znakiem „X” odpowiednią rubrykę) / (tick the appropriate box with “X”) / (mettre un X dans la case adéquate)

Tak / Yes / Oui

Jakie? / What? / Lesquelles?

Nie / No / Non

Miejsce na znaczek opłaty skarbowej za podanie i załączniki (wkleja organ) /
Place for a stamp duty for the application and attachments (put by the authority) /
Place pour un timbre fiscal à titre de la demande et des annexes (à coller par l'organe)

Załączniki do wniosku / Attachments to the application / Annexes à la demande:
(załącza wnioskodawca) / (attached by the applicant) / (à joindre par le demandeur)

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____
8. _____
9. _____

Miejsce na potwierdzenie opłaty za wydanie karty pobytu /
Place for the receipt of the fee for issuing a residency card / Place pour le reçue de la redevance à titre de la délivrance de la carte de séjour

F. ADNOTACJE URZĘDOWE / OFFICIAL NOTES / ANNOTATIONS DE L'OFFICE
(wypełnia organ rozpatrujący wniosek) / (completed by the authority reviewing the application) / (à remplir par l'organe qui reçoit la demande)

Numer systemowy osoby / System number of the individual / Numéro de la personne dans le système:																			
Numer systemowy wniosku / System number of the application / Numéro de la demande dans le système:																			

POUCZENIE / NOTES / INSTRUCTION

- 1) Należy wypełnić wszystkie wymagane rubryki. W przypadku braku niezbędnych danych wniosek może być pozostawiony bez rozpatrzenia.
All required fields should be completed. In the case of a lack of necessary data the application might not be reviewed.
Il faut remplir toutes les cases demandées. En cas d'absence des données nécessaires, la demande pourrait ne pas être instruite.
- 2) Kwestionariusz należy wypełnić czytelnie, drukowanymi literami wpisywanymi w odpowiednie kratki.
The application should be completed legibly, in printed letters entered into the appropriate boxes. Le formulaire doit être rempli lisiblement, en majuscules inscrites dans les cases correspondantes.
- 3) Części A, B, C, D i G wypełnia wnioskodawca.

Parts A, B, C, D and G should be completed by the applicant.
Les parties A, B, C, D et G sont à remplir par le demandeur.

- 4) Część E wypełnia organ przyjmujący wnioski, jeżeli wniosek został złożony u konsula. Część F wypełnia organ rozpatrujący sprawę.
Part E shall be completed by the authority accepting the application, if the application was filed with the consul.
Part F should be completed by the authority reviewing the case.
La partie E est à remplir par l'organe qui reçoit la demande, si la demande est déposée auprès du consul. La partie F est à remplir par l'organe qui instruit le dossier.
- 5) W części A, w rubryce „płeć” wpisać M - dla mężczyzny, K - dla kobiety; w rubryce: „stan cywilny” należy użyć sformułowań: panna, kawaler, mężatka, żonaty, rozwiedziona, rozwiedziony, wdowa, wdowiec, wolna, wolny.
In Part A in the „sex” field „M” should be entered for a male and „K” for women; in „marital status” fields the following terms should be used: bachelor, spinster, married, divorced, widow(er), single.
Dans la partie A, rubrique „sexe” - inscrire: „M” pour un homme, „K” pour une femme; rubrique „état civil”, utilisez une des formulations suivantes: célibataire, marié, mariée, divorcée, divorcé, veuve, veuf, libre.
- 6) W części G podpis nie może wychodzić poza ramki.
In Part G the signature should be within the box.
Dans la partie G, la signature ne doit pas dépasser l'encadrement.

09/70zb

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 71d ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 179, poz. 1842 i Nr ..., poz. ...). Przepis ten zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, wzorów formularzy wniosków o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się i zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE oraz liczby fotografii i wymogów dotyczących fotografii dołączanych do wniosków.

W związku z wprowadzeniem w ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, w drodze ustawy z dnia 2004 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach i ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz. ...), nowego rodzaju zezwolenia, tj. zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, dotychczasowy przepis art. 71 upoważniający do określenia wzoru formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się (obecnie art. 71d) został rozszerzony o upoważnienie do określenia wzoru formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

W § 1 projektu został określony zakres przedmiotowy uregulowania. W § 2 wskazano, że wzory formularzy wniosków stanowią załączniki nr 1 i 2 do rozporządzenia. W § 3 projektu określono liczbę fotografii i wymogi dotyczące fotografii dołączanych do wniosku. Zgodnie z § 4 projektu dotychczas obowiązujące rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 5 sierpnia 2003 r. w sprawie wzoru formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się oraz fotografii dołączanych do wniosku (Dz. U. Nr 147, poz. 1436) został uchylone. Jako termin wejścia w życie rozporządzenia wskazano w § 5 projektu - 14 dni od dnia ogłoszenia.

W załączniku nr 1 do projektowanego rozporządzenia został określony wzór formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się, zaś w załączniku nr 2 - wzór formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

Wzory uwzględniają, zgodnie z art. 71 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, dane dotyczące cudzoziemca oraz, w przypadku wzoru wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się, dane objętych wnioskiem dzieci i innych osób wpisanych do dokumentu podróży cudzoziemca. Zgodnie z art. 71 ust. 2 ww. ustawy, wniosek o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się może obejmować dzieci cudzoziemca lub inne osoby pozostające pod jego opieką. Powyższe nie dotyczy natomiast wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

Wzory uwzględniają dane osobowe wskazane w art. 12 ww. ustawy oraz inne dane niezbędne do udzielenia zezwolenia na osiedlenie się lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE.

We wzorze formularza wniosku o udzielenie zezwolenia osiedlenie się w części E, dotyczącej uzasadnienia wniosku, wykreślono pkt VI, w którym przewidziane było miejsce na wskazanie środków utrzymania cudzoziemca. Z ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach wynikają korzystniejsze warunki udzielania zezwoleń na osiedlenie się niż wymagane do udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, co jest zgodne z art. 13 dyrektywy Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie statusu obywateli państw trzecich, którzy uzyskali status rezydenta długoterminowego (Dz. Urz. WE L 016, z 23.01.2004). Takie zezwolenie nie będzie jednak zapewniało prawa zamieszkiwania w innych państwach członkowskich Unii Europejskiej zgodnie z przepisami

rozdziału III ww. dyrektywy. Do ogólnych przesłanek udzielenia zezwolenia na osiedlenie się nie należy już m.in. posiadanie zapewnionego w Rzeczypospolitej Polskiej utrzymania.

Zmodyfikowany został ponadto pkt IX (obecnie VIII) wzoru formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się, dotyczący obecnie tylko wywiązywania się cudzoziemca z zobowiązań podatkowych wobec Skarbu Państwa, a nie innego rodzaju zobowiązań wymienionych poprzednio w punkcie IX, a mających w poprzednim stanie prawnym znaczenie dla ustalenia sytuacji finansowej wnioskodawcy, jak i ze względu na możliwość odmowy udzielenia zezwolenia na osiedlenie się ze względu na zobowiązania wobec kraju pochodzenia lub osób w nim zamieszkałych.

Wzór formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE nie zawiera danych objętych wnioskiem dzieci i innych osób wpisanych do dokumentu podróży cudzoziemca, stosownie do art. 71 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, który nie przewiduje możliwości objęcia wnioskiem o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE dzieci cudzoziemca lub innych osób pozostających pod jego opieką. Wzór formularza ww. wniosku nie obejmuje również danych dotyczących małżonka wnioskodawcy oraz danych członków rodziny cudzoziemca zamieszkujących na terytorium Polski, gdyż do przesłanek udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, zgodnie z przepisami ww. ustawy, nie należy wykazanie istnienia trwałych więzi rodzinnych cudzoziemca z naszym krajem.

Wzór formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE przewiduje natomiast w pkt V konieczność wskazania przez wnioskodawcę źródeł dochodu na pokrycie kosztów utrzymania i leczenia jego samego oraz członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, a także wysokość dochodu i ilość osób pozostających na utrzymaniu, zgodnie z art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, a w pkt VI konieczność wskazania danych dotyczących posiadanego ubezpieczenia zdrowotnego, stosownie do art. 65 ust. 1 pkt 2 ww. ustawy.

W pkt IV wzoru formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE przewidziano konieczność wskazania przez cudzoziemca, czy posiada zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego WE udzielone w innym państwie członkowskim UE. Zgodnie bowiem z art. 71 b ust. 8 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach wojewoda informuje Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE, gdy cudzoziemiec posiada takie zezwolenie udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, następnie zaś Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców informuje o ww. fakcie właściwy organ państwa członkowskiego Unii Europejskiej, zgodnie z art. 143 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy.

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

Przepisy projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wzorów formularzy wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się i wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE oraz fotografii dołączanych do wniosku, będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) cudzoziemców,
- 2) organy właściwe w sprawach cudzoziemców:

- a) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- b) wojewodów,
- c) konsulów,
- d) organy Straży Granicznej,
- e) organy Policji.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji:

Projekt rozporządzenia został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji. W procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie przekazany do zaopiniowania przez członków Rady Ministrów, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezesa Rządowego Centrum Legislacji oraz wojewodów. W ramach konsultacji społecznych projekt zostanie umieszczony na stronie internetowej Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców (www.uric.gov.pl).

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych:

Skutki finansowe związane z wejściem w życie rozporządzenia obejmą wydatki wynikające z konieczności przygotowania i wydrukowania nowego wzoru formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się oraz wzoru formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE. Koszty wytworzenia formularzy wniosków poniosą organy, które zgodnie z ustawą wydają decyzje w sprawach zezwoleń na osiedlenie się oraz zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego WE, tj. wojewodowie.

Szacuje się, że jednostkowy koszt wytworzenia wniosku według ustalonego wzoru wyniesie ok. 1,20 zł. Koszty wytworzenia wniosku o udzielenie zezwolenia na osiedlenie zostaną pokryte ze środków aktualnie przewidzianych na ten cel w budżetach wojewodów.

Szacując koszty wytworzenia formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE odniesiono się natomiast do liczby wniosków o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się składanych do wojewodów w 2003 r., których liczba wyniosła 3010. Podzieliwszy tę liczbę na 16 wojewodów otrzymujemy średnią liczbę wniosków o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się złożonych do poszczególnych wojewodów w 2003 r., tj. 188,2. Mając na uwadze, że wejście w życie projektowanej ustawy w zakresie dotyczącym zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego WE przewidziano na dzień 1 października 2005 r., ww. liczbę podzielono przez 4 (okres od października do grudnia stanowi 1/4 roku), co daje maksymalną średnią liczbę 47,05 wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego WE złożonych do każdego wojewody do końca 2005 r., jeżeli przyjąć, że liczba wnioskodawców będzie równa przewidywalnej liczbie zainteresowanych udzieleniem zezwolenia na osiedlenie się. Należy przy tym pamiętać, że co roku wzrasta ogólna liczba cudzoziemców ubiegających się o zezwolenia pobytowe w naszym kraju, co jest uwzględniane przy planowaniu wydatków budżetowych przez poszczególnych wojewodów.

Ww. liczba 47,05 pomnożona przez jednostkowy koszt wytworzenia wniosku według ustalonego wzoru, czyli 1,20 zł, wyniesie 56,46 zł, jako ewentualny maksymalny dodatkowy koszt, który może być poniesiony przez poszczególnych wojewodów do końca 2005 r. w związku z wprowadzeniem nowego rodzaju zezwolenia. Biorąc pod uwagę poszczególne województwa, to albo potrzebna kwota nie wykroczy poza wysokość środków budżetowych zaplanowaną dla poszczególnych wojewodów, z uwzględnieniem kosztów wytworzenia wniosków o udzielenie zezwolenia na osiedlenie się, w związku z prawdopodobnym

stosunkowym zmniejszeniem się liczby wniosków o udzielenie ww. zezwoleń, albo wyniesie maksymalnie dodatkowo ok. 60 zł.

Koszty związane z udzielaniem zezwoleń na pobyt rezydenta długoterminowego WE zostaną pokryte ze środków zaplanowanych na ten cel w budżetach wojewodów.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny:

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 2004 r.

w sprawie wzoru formularza wniosku o zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną²⁾

Na podstawie art. 100a ust. 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1128 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 179, poz. 1842 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzór formularza wniosku o zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej – sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 325 i Nr 58, poz. 533).

²⁾ Rozporządzenie dokonuje transpozycji dyrektywy Rady 2003/110/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną (Dz. Urz. WE L 321, z 6.12.2003).

WZÓR

(str.1)

Wniosek o tranzyt do celów deportacji drogą powietrzną

(zgodnie z dyrektywą Rady 2003/110/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy z przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną - Dz. Urz. WE L 321, z 6.12.2003).

Transit request for the purposes of removal by air

(in accordance with Article 4 of Council Directive 200/110/EC of 25 November 2003 on assistance in cases of transit for the purposes of removal by air (OJ L 321, 6.12.2003, p. 26).

<p>(Jednostka wnioskująca / Requesting unit) Organ / Authority:</p> <hr/> <p>Adres / Address:</p> <hr/> <hr/>	<p>Miejscowość / Data: Place / Date:</p> <hr/> <p>Telefon / Fax / e-mail: Telephone / Fax / e-mail:</p> <hr/> <p>Nazwisko urzędnika: Name of officer:</p> <hr/> <p>Podpis: Signature:</p> <hr/>
--	---

<p>(Jednostka otrzymująca / Requested unit) Organ / Authority:</p> <hr/> <p>Adres / Address:</p> <hr/> <hr/>

Ogólne informacje dotyczące obywatela państwa trzeciego, którego dotyczy wniosek o tranzyt
General information on third-country national whom the transit request concerns

Numer wniosku Request No	Nazwisko Surname	Imię First name	Płeć m / k m / f	Data urodzenia Date of birth	Miejsce urodzenia Place of birth	Narodowość Nationality	Dokument podróży Nr/rodzaj/ ważność Travel document No / Type / Validity	Numer wizy wystawionej przez państwo trzecie (jeśli wymagana) Number of visa delivered by a third country (if required)
1								
2								

Szczegóły dotyczące lotu
Flight details

Numer lotu Flight No	Z From	Data wylotu Departure date	Czas Time	Do To	Data przylotu Arrival date	Czas Time

Informacje szczegółowe
Particular information

Czy obywatelowi państwa trzeciego towarzyszy eskorta? Is the third-country national accompanied by an escort?	☐ tak / yes ☐ nie / no	Nazwiska i funkcje: Names and functions: _____ _____ _____
Czy obecność eskorty policyjnej w porcie lotniczym jest zalecana? Czy wymagana jest opieka medyczna? Is the presence of a police escort at the airport recommended? Is medical care required?	☐ tak / yes ☐ nie / no	Jeśli tak, proszę podać szczegóły: If so, specify: _____ _____ _____
Rozpoznawalne choroby zakaźne? (*) Contagious identifiable diseases? (*)	☐ tak / yes ☐ nie / no	Jeśli tak, proszę podać szczegóły: If so, specify: _____ _____ _____
Poprzednie nieudane próby deportacji? Previous unsuccessful attempts at removal?	☐ tak / yes ☐ nie / no	Jeśli tak, proszę podać powody: If so, states reasons: _____ _____ _____

Dalsze uwagi
Further comments

_____ _____

Uwaga: W chwili składania wniosku, żadne podstawy do odrzucenia na mocy art. 3 ust. 3 i 5 dyrektywy 2003/110/WE nie były znane.
NB: At the time the request was made. No grounds for refusal under Article 3(3) and (5) of Directive 2003/110/EC were known.

Decyzja jednostki, do której kierowany jest wniosek
Decision of the requested unit

Zezwala się na tranzyt. ☐ The transit is authorised.
Nie zezwala się na tranzyt. ☐ The transit is authorised.
Podstawy: Grounds: _____ _____
_____ (Nazwisko / Podpis / Data) (Name / Signature / Date)

(*) Informacja ta zostaje dostarczona zgodnie ze stosowanym prawem krajowym lub międzynarodowym.
(* This information shall be provided in accordance with the applicable national or international law.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 100a ust. 6 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Dz. U. Nr 96, poz. 959, Nr 179, poz. 1842 i Nr ..., poz. ...). Przepis ten zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru formularza wniosku o zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną.

W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach, na mocy ustawy z dnia 2004 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach i ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz. ...), został dodany nowy rozdział, dotyczący tranzytu cudzoziemca drogą powietrzną w celu wykonania decyzji o wydaleniu. Przepisy rozdziału wdrażają postanowienia dyrektywy Rady 2003/110/WE z dnia 25 listopada 2003 r. w sprawie pomocy w przypadkach tranzytu do celów deportacji drogą powietrzną.

Zgodnie z art. 100a ust. 1 zasadą jest, że postępowanie w sprawie tranzytu cudzoziemca drogą powietrzną przez port lotniczy innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wykonania decyzji o wydaleniu, rozpoczyna się od złożenia wniosku przez Komendanta Głównego Straży Granicznej o zezwolenie na tranzyt. Wniosek ten można złożyć, gdy doprowadzenie cudzoziemca do portu lotniczego państwa, do którego ma być wydalony nie jest możliwe z uzasadnionych praktycznych powodów przy wykorzystaniu lotu bezpośredniego z terytorium Polski. Przewidziano, że wniosek jest składany do centralnego organu innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej. Z ust. 2 wynika, że wniosek o zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną może dotyczyć również osób odpowiedzialnych za cudzoziemca podczas tranzytu. W ust. 6 przewidziano upoważnienie dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru formularza wniosku o udzielenie zezwolenie na tranzyt cudzoziemca drogą powietrzną w celu wydalenia. Przepis uwzględnia postanowienia art. 4 ust. 3 i Załącznika do ww. dyrektywy.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

Przepisy projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wzoru formularza wniosku o zezwolenie na tranzyt drogą powietrzną będą oddziaływać na:

- 1) cudzoziemców,
- 2) organy Straży Granicznej.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji:

Projekt rozporządzenia został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji. W procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie przekazany do zaopiniowania przez członków Rady Ministrów, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezesa Rządowego Centrum Legislacji oraz wojewodów.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych:

Skutki finansowe związane z wejściem w życie rozporządzenia obejmą przygotowanie wzoru formularza wniosku o udzielenie zezwolenia na tranzyt drogą powietrzną. Szacuje się,

że jednostkowy koszt wytworzenia wniosku wyniesie ok. 1,20 zł. Biorąc pod uwagę, że od początku 2004 r. do dnia 18 sierpnia 2004 r. Straż Graniczna złożyła 18 wniosków o zezwolenie na tranzyt cudzoziemca drogą powietrzną w celu wydalenia przez porty lotnicze innych państw członkowskich Unii Europejskiej, to można przyjąć, że rocznie takich wniosków będzie składanych ok. 40. Uwzględniając zatem koszt wytworzenia jednego formularza wniosku i przewidywaną liczbę składanych w ciągu roku wniosków, należy wskazać, że koszty związane z wnioskami wyniosą ok. 48 zł rocznie.

Ww. wydatki zostaną pokryte z budżetu państwa z części 42 sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny:

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 2004 r.

w sprawie określenia wzoru karty daktyloskopijnej, na której pobiera się odciski linii papilarnych od cudzoziemca zatrzymanego w związku z przekroczeniem granicy wbrew przepisom prawa, cudzoziemca, któremu wydano decyzję o wydaleniu albo decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub cudzoziemca zatrzymanego w związku z okolicznościami uzasadniającymi wydanie decyzji o wydaleniu albo w związku z jego uchylaniem się od wykonania obowiązków określonych w decyzji o wydaleniu

Na podstawie art. 101 ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 128, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 179, poz. 1842 i Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się wzór karty daktyloskopijnej, na której pobiera się odciski linii papilarnych od cudzoziemca:

- 1) zatrzymanego w związku z przekroczeniem granicy wbrew przepisom prawa;
 - 2) któremu wydano decyzję o wydaleniu;
 - 3) któremu wydano decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
 - 4) zatrzymanego w związku z okolicznościami uzasadniającymi wydanie decyzji o wydaleniu albo w związku z jego uchylaniem się od wykonania obowiązków określonych w decyzji o wydaleniu
- stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Traci moc rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 sierpnia 2003 r. w sprawie wzoru karty daktyloskopijnej, na której pobiera się odciski linii papilarnych od cudzoziemca zatrzymanego w związku z przekroczeniem granicy wbrew przepisom prawa, zatrzymanego w związku z okolicznościami uzasadniającymi wydanie decyzji o wydaleniu albo w związku z jego uchylaniem się od wykonania obowiązków określonych w decyzji o wydaleniu lub któremu wydano decyzję o wydaleniu (Dz. U. Nr 146, poz. 1429).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 134, poz. 1436).

POUCZENIE:

- * Niewłaściwe skreślić.
- ** W rubryce „data (r, m, d) i powód daktyloskopowaniu” należy podać przyczyny daktyloskopowania zgodnie z:
 - art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach:**
 - zatrzymanie w związku z przekroczenie granicy wbrew przepisom prawa,
 - art. 93 ust. 1 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach:**
 - wydanie decyzji o wydaleniu,
 - art. 98 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach:**
 - wydanie decyzji o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
 - art. 101 ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach:**
 - zatrzymanie w związku z okolicznościami uzasadniającymi wydanie decyzji o wydaleniu albo w związku z uchylaniem się od wykonania obowiązków określonych w decyzji o wydaleniu,
 - art. 127 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej:**
 - wniosek o nadanie statusu uchodźcy,
 - wniosek o udzielenie azylu,
 - zgoda na pobyt tolerowany,
 - ochrona czasowa.

W rubryce należy czytelnie wpisać jedną z przyczyn wymienionych powyżej oraz podkreślić ją w POUCZENIU.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia dla ministra właściwego do spraw wewnętrznych zawartego w art. 101 ust. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach (Dz. U. Nr 189, poz. 1175 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959 i Nr 179, poz. 1842) do wydania rozporządzenia określającego wzór karty daktyloskopijnej, na której pobiera się odciski linii papilarnych od cudzoziemca na podstawie ust. 3, art. 14 ust. 2, art. 93 ust. 1 lub art. 98 ust. 4 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach.

Odciski linii papilarnych na kartach daktyloskopijnych, których wzór został określony w załączniku do projektowanego rozporządzenia, będą pobierane od cudzoziemca zatrzymanego w związku z przekroczeniem granicy wbrew przepisom prawa, cudzoziemca, któremu wydano decyzję o wydaleniu, cudzoziemca, któremu wydano decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz cudzoziemca zatrzymanego w związku z okolicznościami uzasadniającymi wydanie decyzji o wydaleniu albo w związku z jego uchylaniem się od wykonania obowiązków określonych w decyzji o wydaleniu.

Zasadniczą zmianą w stosunku do dotychczasowego stanu prawnego, wynikającego z ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o cudzoziemcach jest objęcie obowiązkiem daktyloskopowaniu cudzoziemca, któremu wydano decyzję o zobowiązaniu do opuszczenia terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z art. 98 ust. 4 ww. ustawy. Wprowadzenie tej zmiany w ustawie spowodowało konieczność ustalenia nowego wzoru karty daktyloskopijnej uwzględniającego wszystkie podstawy pobierania odcisków linii papilarnych.

W związku z powyższym obowiązujące dotychczas rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 14 sierpnia 2003 r. w sprawie wzoru karty daktyloskopijnej, na której pobiera się odciski linii papilarnych od cudzoziemca zatrzymanego w związku z przekroczeniem granicy wbrew przepisom prawa, zatrzymanego w związku z okolicznościami uzasadniającymi wydanie decyzji o wydaleniu albo w związku z jego uchylaniem się od wykonania obowiązków określonych w decyzji o wydaleniu lub któremu wydano decyzję o wydaleniu (Dz. U. Nr 146, poz. 1429) zostało uchylone.

Załączony do projektu rozporządzenia wzór karty daktyloskopijnej spełnia wymogi wynikające z polskich uregulowań w sprawach cudzoziemców, przepisów Unii Europejskiej oraz standardów Interpolu opracowanych dla kart daktyloskopijnych. Uwzględniono w nim wymagania wynikające z Rozporządzenia Rady (WE) nr 2725/2000 z dnia 11 grudnia 2000 r. w sprawie ustanowienia systemu „Eurodac” do porównywania odcisków palców w celu efektywnego stosowania konwencji dublińskiej oraz Rozporządzenia Rady (WE) nr 407/2002 z dnia 28 lutego 2002 r. ustanawiającego niektóre przepisy dla wprowadzenia w życie Rozporządzenia Rady (WE) nr 2725/2000.

Ponadto wzór karty daktyloskopijnej został dostosowany do potrzeb praktyki poprzez rozszerzenie rubryki na wpis numeru Eurodac, co ułatwi wypełnianie karty przez uprawnione organy.

Jako termin wejścia w życie rozporządzenia przewidziano 14 dni od dnia ogłoszenia.

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

Przepisy projektu rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie określenia wzoru karty daktyloskopijnej, na której pobiera się odciski linii papilarnych cudzoziemca, będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) cudzoziemców,
- 2) organy właściwe w sprawach cudzoziemców:
 - a) Ministra Obrony Narodowej,
 - b) Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
 - c) Szefa Agencji Wywiadu,
 - d) Komendanta Głównego Straży Granicznej,
 - e) Komendanta Głównego Policji,
 - f) komendanta oddziału Straży Granicznej,
 - g) komendanta wojewódzkiego Policji,
 - h) komendanta granicznej placówki kontrolnej Straży Granicznej,
 - i) organy Służby Celnej,
 - j) wojewodów.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji:

Projekt rozporządzenia został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji. W procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie przekazany do zaopiniowania przez członków Rady Ministrów, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezesa Rządowego Centrum Legislacji oraz wojewodów. W ramach konsultacji społecznych projekt zostanie umieszczony na stronie internetowej Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców (www.uric.gov.pl).

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych:

Skutki finansowe związane z wejściem w życie rozporządzenia obejmą koszty wynikające z konieczności przygotowania wzoru karty daktyloskopijnej, na której pobiera się odciski linii papilarnych od cudzoziemca. Przewiduje się, że wydatki z tym związane będą kształtować się w wysokości ok. 410 zł rocznie. Kwotę tę oszacowano biorąc pod uwagę liczbę wydanych w tych sprawach decyzji (w pierwszym półroczu 2004 r. było ich 1791, a więc można przewidywać, że w ciągu całego roku zostanie wydanych ok. 4000 tego rodzaju decyzji) w powiązaniu z ceną jednej karty daktyloskopijnej (5 gr) oraz ceną środka barwiącego (80 zł) i myjącego (130 zł).

Koszty związane z wytworzeniem nowego wzoru karty daktyloskopijnej zostaną pokryte z budżetu państwa z części 42 sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Policji.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny:

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾**

z dnia 2004 r.

w sprawie wzoru przepustki dla cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który podlega przeniesieniu do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej²⁾

Na podstawie art. 117b ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wzór przepustki dla cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który podlega przeniesieniu do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

**MINISTER
SPRAW WEWNĘTRZNYCH
I ADMINISTRACJI**

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej - sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 czerwca 2004 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 134, poz. 1436).

²⁾ Rozporządzenie dokonuje transpozycji dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów zapewniania ochrony czasowej w przypadku masowego napływu uchodźców oraz w sprawie działań podejmowanych w celu rozłożenia wysiłków między państwami członkowskimi w celu przyjęcia tych osób, a konsekwencjami tego przyjęcia (Dz. Urz. WE L 212, z 7.08.2001).

WZÓR

**Przepustka dla cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej na terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej, który podlega przeniesieniu do innego państwa
członkowskiego Unii Europejskiej**

1. Nazwa państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało przepustkę:
.....
2. Numer ewidencyjny:.....
3. Wydana na podstawie artykułu 26 dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów zapewniania ochrony czasowej w przypadku masowego napływu uchodźców oraz w sprawie działań podejmowanych w celu rozłożenia wysiłków między państwami członkowskimi w celu przyjęcia tych osób, a konsekwencjami tego przyjęcia.
4. Ważna tylko w celu przeniesienia z¹ do²
5. Posiadacz przepustki ma zgłosić się w³ do dnia⁴
6. Wydano przez:.....
7. Nazwisko:.....
8. Imiona:.....
9. Miejsce i data urodzenia:.....
10. W przypadku osoby małoletniej, imię i nazwisko(a) opiekuna:.....
11. Płeć:.....
12. Narodowość:.....
13. Data wydania:.....
14. Fotografia

Pieczęć

15. Podpis cudzoziemca:..... Za organ właściwy:.....

16. Tożsamość osoby legitymującej się przepustką została ustalona przez organ.....

na podstawie:

17. Tożsamość osoby legitymującej się przepustką nie została ustalona:.....

Niniejsza przepustka została wydana wyłącznie w związku z artykułem 26 dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. i w żaden sposób nie może być uznany za dokument równoznaczny z dokumentem podróży upoważniającym do przekraczania granicy zewnętrznej lub dokumentem poświadczającym tożsamość danej osoby.

¹ państwo członkowskie, z którego następuje przeniesienie.

² państwo członkowskie, do którego następuje przeniesienie.

³ miejsce, w którym ma zgłosić się posiadacz przepustki.

⁴ określenie dnia, do upływu którego ma zgłosić się posiadacz przepustki.

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 117b ust. 3 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 128, poz. 1176 oraz z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 173, poz. 1808 i Nr ..., poz. ...). Przepis ten zobowiązuje ministra właściwego do spraw wewnętrznych do określenia, w drodze rozporządzenia, wzoru przepustki dla cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który podlega przeniesieniu do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, na mocy ustawy z dnia 2004 r. o zmianie ustawy o cudzoziemcach i ustawy o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr ..., poz. ...), zostały dodane art. 117a i 117b. W przepisach tych zostały uwzględnione postanowienia art. 26 dyrektywy Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. w sprawie minimalnych standardów zapewniania ochrony czasowej w przypadku masowego napływu uchodźców oraz w sprawie działań podejmowanych w celu rozłożenia wysiłków między państwami członkowskimi w celu przyjęcia tych osób, a konsekwencjami tego przyjęcia (Dz. Urz. WE L 212, z 7.08.2001). W art. 117b przewidziano, że przeniesienie cudzoziemca na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej następuje za jego zgodą. Zgodnie z regulacją cudzoziemiec otrzymuje przepustkę, której wzór został określony w projektowanym rozporządzeniu. Przepis ustawy przewiduje także, że z dniem opuszczenia Polski przez cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej na jej terytorium traci ważność wydana mu wiza i wygasa udzielone zezwolenie na zamieszkanie na czas oznaczony.

Projektowane rozporządzenie wejdzie w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia, tj. przed upływem wskazanego w dyrektywie Rady 2001/55/WE z dnia 20 lipca 2001 r. terminu implementacji jej przepisów do krajowego porządku prawnego.

Wydanie projektowanego rozporządzenia jest niezbędne w celu dokonania pełnej transpozycji art. 26 ust. 5 ww. dyrektywy, który nakłada na państwa członkowskie Unii Europejskiej obowiązek korzystania z przepustki podczas przenoszenia między państwami cudzoziemców objętych ochroną czasową. Wzór przepustki, która będzie wydawana przez władze polskie, został zawarty w załączniku do rozporządzenia i jest zgodny z wzorem przepustki określonym w załączniku nr I do ww. dyrektywy.

Zgodnie z art. 117b ust. 2 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepustkę będzie wydawać Prezes Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców.

Projektowane rozporządzenie nie jest sprzeczne z prawem Unii Europejskiej.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI (OSR)

1. Podmioty, na które oddziałuje rozporządzenie:

Przepisy projektu rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie wzoru przepustki dla cudzoziemca korzystającego z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, który podlega przeniesieniu do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, będą oddziaływać na następujące podmioty:

- 1) cudzoziemców korzystających z ochrony czasowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

2) Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców.

2. Obowiązek przeprowadzenia konsultacji:

Projekt rozporządzenia został opracowany w resorcie spraw wewnętrznych i administracji. W procesie uzgodnień międzyresortowych zostanie przekazany do zaopiniowania przez członków Rady Ministrów, Szefa Kancelarii Prezesa Rady Ministrów, Prezesa Rządowego Centrum Legislacji oraz wojewodów. W ramach konsultacji społecznych projekt zostanie umieszczony na stronie internetowej Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców (www.uric.gov.pl).

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych:

Skutki finansowe związane z wejściem w życie rozporządzenia obejmą minimalne nakłady finansowe związane z kosztem wytworzenia przepustek dla cudzoziemców korzystających z ochrony czasowej w Polsce. Szacuje się, że koszt wytworzenia przepustki dla przekazywanego cudzoziemca nie powinien przekroczyć 10 groszy.

Ww. wydatki zostaną pokryte z budżetu państwa z części 42 sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji, ze środków będących w dyspozycji Prezesa Urzędu do Spraw Repatriacji i Cudzoziemców.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny:

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na rynek pracy, konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki oraz sytuację i rozwój regionalny.